Joseph Murphy

TREZIREA PUTERII VINDECĂTOARE
Semnificaţia profundă a vindecărilor miraculoase ale lui Iisus

Traducere: Carmen Botezatu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
MURPHY, JOSEPH
Trezirea puterii vindecătoare / Joseph Murphy; trad.: Carmen Botezatu.
— Bucureşti – Solaris Panaceu, 2010

ISBN 978 – 606 – 92104 – 1 – 3 î. Botezatu, Carmen (trad.) 159.923.2

Original english language edition: Copyright © 1957 – De Vorss & Co, Publishers How to use your healing power

Copyright © 2010 SC Succes Mondial SRL, Editura Solaris Panaceu. Toate drepturile asupra acestei lucrări aparţin SC Succes Mondial SRL. Reproducerea integrală sau parţială a textului este interzisă şi va fi pedepsită conform legii.

Tiparul executat la S.C. LUMINA TIPO s.r.l. unmv. luminatipo.com

CUPRINS

Introducere…3

Capitolul 1
Vindecarea tulburărilor mintale…4

Capitolul 2
Cum vindecă mintea noastră pe cel bolnav…9

Capitolul 3
Tratarea în absenţă şi vindecarea nebuniei…17

Capitolul 4
Prezenţa noastră vindecătoare…28

Capitolul 5
Incurabilii sunt vindecaţi…32

Capitolul 6
Puterea vindecătoare a recunoştinţei …36

Capitolul 7
Restabilirea vederii …42

Capitolul 8
Auzul restabilit…47

Capitolul 9
Rugăciunea şterge toată KARMA …51

Capitolul 10
Uniţi-vă cu puterea lui DUMNEZEU …55

Capitolul 11
Imposibilul devenit posibil …60

Capitolul 12
O rugăciune pentru vindecare …62

INTRODUCERE

Am scris această carte ca răspuns la cererea cursanţilor mei din multe părţi ale lumii. Unul dintre cele mai mari cursuri l-am ţinut la Teatrul Wilshire Ebell, Los Angeles, California, despre vindecările miraculoase realizate de Iisus şi ce au reprezentat ele pentru oamenii de pretutindeni. Această carte este o încercare de a descoperi înţelesul profund al vindecărilor înscrise în Noul Testament şi de a-i arăta cititorului că poate aplica Principiul Vindecării chiar astăzi, în acelaşi mod în care a făcut-o şi Iisus cu 2000 de ani în urmă.

Povestiri precum acelea descrise în Biblie despre bolile mintale şi fizice au reapărut mereu, din timpuri imemoriale până în prezent. Puteţi vedea condiţiile şi simptomele bolilor din citatele biblice în aproape orice spital din ţară. Este adevărat, desigur, că bolile descrise în ziua de azi au denumiri ştiinţifice, derivate din terminologia medicală.

Astăzi, femei şi bărbaţi de diverse credinţe, din întreaga lume, devin conştienţi de rezultatele terapeutice extraordinare apărute în urma aplicării legilor mentale şi spirituale. În domeniile medicinei, psihiatriei, psihologiei şi ale altora corelate cu acestea, s-au adus dovezi şi s-au scris articole despre efectele unei minţi distructive şi ale conflictelor emoţionale, care au dus în cele din urmă la apariţia diferitelor tipuri de boli. Se poate afirma, profetic, că se cam încheie puterea autoritară a celor cinci simţuri, dominarea aşa-numitei *materii,* şi începe să se restabilească guvernarea Inteligenţei Divine şi a Puterii Vindecătoare infinite, care se află în spatele a tot ceea ce există.

Biblia este un text psihologic care ne învaţă cum să ne depăşim toate problemele. Ea explică modul în care ajungem să ne creăm singuri probleme, apoi ne învaţă cum să scăpăm de ele. Cunoaşterea semnificaţiei simbolurilor, a alfabetului ebraic şi a diferitelor nume care apar în Biblie constituie cheia tuturor povestirilor biblice. Puteţi descoperi semnificaţia diferitelor nume din Biblie în lucrările *Indicele alfabetic de cuvinte al lui Strong* sau *Indicele alfabetic de cuvinte al lui Young*. Există multe alte cărţi de genul acesta, dar cele două menţionate sunt cel mai des folosite de către toţi cei care studiază semnificaţiile ascunse ale Bibliei.

Pentru a înţelege pe deplin despre ce vorbeşte sau scrie cineva, este necesar să vă armonizaţi cu persoana respectivă, asigurându-vă

că ideile, gândurile, cuvintele şi sentimentele acesteia sunt asimilate cum trebuie de către mintea voastră. Nu ştim cu certitudine cine a scris Evangheliile, dar pe măsură ce scriu sau vorbesc despre aceste minunate povestiri biblice, întreb Sinele meu Suprem în meditaţie: „Ce am vrut să spun eu, ca scriitor al acestor povestiri, atunci când le-am scris?" Apoi rămân tăcut şi liniştit, simţind Inteligenţa cea Vie cum îmi curge prin mintea conştientă, revelându-mi tot ce am nevoie să ştiu. Există o singură Minte. În această Minte subiectivă este înregistrat tot ce s-a petrecut vreodată şi este posibil ca voi să puteţi afla ce vă interesează dacă vă acordaţi cu ea. În starea de comuniune dintre Mintea universală şi mintea voastră este posibil să vă fie transferate toate gândurile, ideile şi sentimentele altor minţi cu care sunteţi conectaţi. Acest lucru se petrece pur şi simplu (fără canalele obişnuite de comunicare senzorială), deoarece există o singură minte, comună tuturor indivizilor.

Scopul acestei cărţi este acela de a explica aceste povestioare biblice astfel încât Biblia să devină o carte deschisă pentru toată lumea. Aceeaşi Prezenţă Vindecătoare pe care au folosit-o Moise, Ilie, Pavel şi Iisus vă este accesibilă tuturor, chiar acum. Folosiţi-o şi păşiţi mai departe în lumină, mergând din glorie în glorie, *până când apar zorii, iar umbrele sunt înlăturate*.

Capitolul 1
VINDECAREA TULBURĂRILOR MINTALE

Următorul citat este preluat din capitolul 4 al Evangheliei lui Luca. El reprezintă fundamentul pentru orice vindecare şi ne spune tuturor de ce suntem aici.

„Duhul Domnului este peste Mine, pentru care M-a uns să binevestesc săracilor; M-a trimis să vindec pe cei zdrobiţi cu inima; să propovăduiesc robilor dezrobirea şi celor orbi vederea; să slobozesc pe cei apăsaţi, şi să vestesc anul plăcut Domnului". Şi închizând cartea şi dând-o slujitorului, a şezut, iar ochii tuturor erau aţintiţi asupra Lui. Şi El a început a zice către ei: Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre. (Luca 4: 18 – 21)

Iată una dintre cele mai remarcabile şi mai extraordinare declaraţii din toată Biblia. *Astăzi s-a împlinit Scriptura aceasta în urechile voastre*. Nu mâine, nici săptămâna viitoare, nici anul viitor, ci

ACUM, în acest minut. *Dumnezeu este eternul Acum*. Binele vostru se realizează în acest moment. Cereţi sănătate acum, cereţi pacea acum. Principiul Vindecător şi Pacea lui Dumnezeu se află în voi. Cineva m-a întrebat în cadrul cursului despre „Vindecările miraculoase" dacă povestirile despre vindecare din Biblie sunt adevărate. Răspunsul la această întrebare este foarte simplu. Faptul că Principiul Vindecător se manifestă în orice moment şi este accesibil tuturor oamenilor din toate timpurile, este cu siguranţă mai adevărat, mai interesant, mai fascinant decât dacă ar fi vorba despre un eveniment istoric petrecut la o anumită dată, într-un spaţiu geografic bine definit şi pus în aplicare doar de anumiţi oameni.

Pentru a înţelege Biblia, priviţi-o ca pe o mare dramă psihologică ce are loc în conştiinţa tuturor oamenilor, de pretutindeni, atunci când ei se roagă. Priviţi următoarele episoade dramatice cuprinse în Biblie ca pe nişte povestiri despre voi şi despre prietenii voştri, care se trezesc din întuneric şi păşesc în Lumină. Puteţi să-l denumiţi pe Iisus din Biblie *raţiunea iluminată*, aşa cum a făcut-o şi Robert Taylor la Cambridge, Anglia, în 1829. Indicele alfabetic vă va da multe semnificaţii în dreptul numelui lui Iisus, de exemplu: „Dumnezeu este salvatorul!" sau „Dumnezeu este soluţia sau salvarea". Numele Joshua şi Iisus sunt identice. Semnificaţia este aceea că starea de trezire sau credinţa în înţelepciunea lui Dumnezeu pot face totul. Priviţi-L pe Iisus ca fiind voi înşivă, plini de credinţă şi studiindu-vă cu încredere gândurile, convingerile, opiniile aflate în mintea voastră (care vă este biserica), înlăturând toate credinţele, teoriile şi ideile false şi păstrând doar idealurile şi stările care doriţi să le obţineţi. Faceţi acest lucru acum, în momentul prezent.

Autorii Bibliei vă spun că, indiferent ce căutaţi, există chiar acum. De ce să mai aşteptaţi până să vă vindecaţi? De ce să amânaţi? De ce să spuneţi: „Într-o bună zi, o să mă bucur de pace". Dumnezeul păcii este în interior. Cel Atotputernic este în interior, iar voi veţi primi de la El energie şi putere. Iubirea este aici şi acum, iar voi puteţi să experimentaţi Iubirea Divină ţâşnind din inima voastră către toţi oamenii. Puteţi, de asemenea, să atrageţi către voi, acum, pe partenerul vostru divin. Ceea ce căutaţi în viitor este prezent chiar acum, chiar unde vă aflaţi. Cunoaşterea legilor minţii voastre este salvatorul vostru.

Şi erau uimiţi de învăţătura Lui, căci cuvântul Lui era cu putere.

Iar în sinagogă era un om, având duh de demon necurat, şi a strigat cu glas tare: Lasă! Ce ai cu noi, Iisuse Nazarinene? Ai venit ca să ne pierzi? Te ştim cine eşti: Sfântul lui Dumnezeu. Şi l-a certat Iisus, zicând: Taci şi ieşi din el. Iar demonul, aruncându-l în mijlocul sinagogii, a ieşit din el, cu nimic vătămându-l. (Luca, 4: 32 – 35; pasaje corelate – Marcu 1: 22 – 26, 3: 11, 7: 25 – 30)

Exista în vechime o credinţă, conform căreia atunci când un om era nebun, el era de fapt posedat de demoni sau de diavoli. Aceasta avea drept corolar credinţa că toţi oamenii care sufereau de tulburări psihotice sau mintale erau posedaţi de demoni. În vremurile biblice, exorcizarea, în formele ei variate, devenise forma general acceptată de terapie pentru pacienţii cu boli mintale. Chiar şi astăzi, în unele părţi din America, chiar şi aici în Los Angeles, cineva ar putea spune: „O, cred că e posedat de un demon". De-a lungul timpului, oamenii au încercat diverse metode de a scoate demonii din minţile şi trupurile oamenilor. Astăzi, psihiatrul, psihologul şi îndrumătorul spiritual încearcă să ajusteze personalitatea şi să cureţe mintea de toate gândurile negative şi credinţele false. Sunteţi cu toţii familiarizaţi cu schimbările bruşte şi miraculoase pe care le poate avea un maniaco-depresiv, tratat prin terapia de şoc.

Cu mulţi ani în urmă, pe când eram doar un băieţaş care călătorea peste ocean spre India, am văzut un nebun vindecat complet de către o femeie americană, care s-a rugat pentru el cu voce tare. El a avut parte de o remarcabilă vindecare instantanee. Din curiozitate, am întrebat-o pe femeie ce a făcut. Ea mi-a răspuns: „I-am cerut lui Dumnezeu ca iubirea şi pacea să-i umple mintea". Astăzi, înţeleg mult mai bine ce a vrut să spună. Starea ei de realizare a Prezenţei şi Puterii lui Dumnezeu a pătruns instantaneu în mintea omului şi l-a vindecat. Credinţa ei l-a însănătoşit. Aceasta este de fapt întreaga poveste, privită din punct de vedere spiritual.

Toţi demonii sau diavolii sunt în realitate stări ale minţii, care au apărut din cauză că puterea creatoare a omului a fost utilizată într-un mod ignorant şi distructiv. Efortul pe care trebuie să-l depună fiecare om este acela de a se retrage în biserica lui proprie (mintea) şi, printr-o trezire spirituală, să reuşească să-şi scoată din minte toate teoriile, credinţele, opiniile false şi dogmele, precum şi toate stările negative, cum ar fi: resentimentul, rea-voinţa, ura, gelozia etc. Aceştia sunt diavolii care ne bântuie. Obsesiile, personalităţile duble,

complexele şi toate celelalte aberaţii ale minţii sunt stări mentale definite şi sunt rezultatul gândirii obişnuite negative. Odată cristalizate, aceste stări mentale se depozitează în subconştient.

Vouă vi se fi oferă posibilitatea de a alunga demonii prin afirmarea cu putere a uniunii cu Dumnezeu. Astfel, în tăcere sau cu voce tare, cu credinţă şi simţire profundă, pronunţaţi cuvintele: **vindecare, armonie şi pace**. Rugaţi-vă cu credinţă, la fel ca femeia aceea de pe vas, care prin concentrare a îndreptat puterea şi iubirea lui Dumnezeu către acea persoană. În acest mod, rădăcinile gândurilor rele vor fi distruse.

Diavolul plânge şi se apără: *Lasă-ne! Ce ai cu noi? Dar El l-a admonestat, zicându-i: Taci şi ieşi afară din el*.

A admonesta înseamnă aici a înlătura complet, o dată pentru totdeauna, puterea oricărei forţe negative sau rele. Înseamnă că nu mai admiteţi ca demonii să mai aibă vreo putere sau nu mai admiteţi că mai există asemenea entităţi.

Iar pe demoni nu-i lăsa să vorbească. (Marcu 1: 34) Aceasta înseamnă că voi, care sunteţi scăldaţi în Lumină, nu veţi permite sub nicio formă gândurilor negative să vă influenţeze să renunţaţi la credinţa în Puterea Supremă, care este unică şi indivizibilă. Metoda de vindecare folosită aici de Iisus a fost puterea şi autoritatea cuvântului:

Că porunceşte duhurilor necurate, cu stăpânire şi cu putere, şi ele ies. (Luca 4: 36)

Puterea cuvântului vostru este conştiinţa voastră trează, simţirea voastră, convingerea voastră. Din punct de vedere psihologic, reprezintă uniunea dintre mintea conştientă şi cea subconştientă, adică aţi ajuns în punctul în care acceptaţi mental complet că tot ceea ce afirmaţi este adevărat. Din momentul în care acceptaţi acest lucru fără rezerve, are loc procesul de vindecare în fiinţa pentru care vă rugaţi. Dacă vă rugaţi pentru o persoană care suferă de tulburări mintale, urmaţi învăţăturile din Biblie despre acest lucru.

Intraţi hotărâţi în biserica voastră, adică în templul propriei voastre minţi; adunaţi-vă la un loc toate gândurile şi toate opiniile, menţinându-vă atenţia îndreptată asupra adevărurilor lui Dumnezeu; căutaţi să simţiţi atmosfera de libertate şi pace a minţii celeilalte persoane. Deveniţi Iisus (mintea iluminată) chiar în acest moment, adică fiţi plini de încredere în puterea minţii voastre, fără să mai alimentaţi blocajele mentale. Respingeţi complet verdictele şi opiniile

celor din jurul vostru. Faceţi acest lucru energic şi cu sentimentul de cunoaştere interioară. Simţiţi că aveţi autoritatea de a pronunţa acele cuvinte, adică aveţi încredere că gândul vostru este la fel de plin de autoritate ca şi gândirea lui Dumnezeu care curge prin voi.

Quimby, marele vindecător american, ştia că atunci când se gândea la pacientul său, el comanda de fapt minţii şi trupului acelei persoane; apoi, contempla perfecţiunea ei divină. El a reprodus multe dintre miracolele care sunt amintite în Biblie. Quimby avea convingerea interioară că acel *cuvânt* pe care-l rostea era adevărat pentru pacientul său, deoarece era una cu adevărul lui Dumnezeu. *El şi-a trimis cuvântul şi i-a vindecat.*

Sunt multe spirite rele (emoţii negative), cum ar fi ura, resentimentul, răzbunarea, gelozia etc. S-ar putea spune că un om care manifestă o ură intensă este posedat de un spirit rău. Stările sau emoţiile pe care le aveţi sunt manifestările spiritelor care operează la nivel uman. Legea care ne guvernează mintea individuală este aceea că sunteţi supuşi sugestiilor. În timpuri străvechi, era obişnuită ideea că oricine este pasibil, în orice moment, de a fi luat în posesie de un demon. Multe persoane care intrau cu uşurinţă în starea subiectivă de frică, se trezeau posedaţi de demoni, adică de puterea propriilor lor gânduri de frică.

În timpuri străvechi şi chiar şi în ziua de azi, în unele părţi ale lumii, exorcizarea era şi este o profesie foarte profitabilă. Toţi credeau că demonilor le era frică de apa sfinţită, de Biblie şi de pronunţarea numelui lui Dumnezeu. Astfel, s-a ajuns la concluzia că aşa-zisul demon va fugi adesea la comanda verbală a exorcistului, lăsându-l în pace pe pacient. Uneori, pacientul intra în convulsii la auzul numelui magic pronunţat, ceea ce a dus la răspândirea şi mai mare a profesiei de exorcist. După cum vedeţi, întreaga procedură se bazează pe credinţă şi, după spusele exorcistului, totul se datorează acesteia.

Doctorii şi alţi oameni de ştiinţă realizează experimente de hipnoză; ei ştiu, de exemplu, că pot determina prin sugestie un subiect aflat în stare hipnotică să acţioneze ca un om nebun. De exemplu, unui om aflat în stare de transă i se poate da comanda să sară într-un picior atunci când vede un câine; şi el se va supune. Dacă i se introduce o sugestie posthipnotică, el va repeta acţiunea şi după ce revine la starea de trezie. Aceasta se va produce sub forma unui impuls. I se poate sugera că este posedat de un spirit rău sau un diavol, iar mintea sa

subconştientă va acţiona conform sugestiei, reproducând cu fidelitate presupusa acţiune a unui diavol, cu aceeaşi acurateţe ca şi orice altă trăsătură de caracter sugerată. Mintea subconştientă, care cuprinde gândurile tuturor oamenilor, va manifesta diverse tipuri şi grade de demonizare, în funcţie de sugestiile făcute. Din punct de vedere experimental, subiecţilor aflaţi în stare de transă li se poate induce prin sugestie orice tip de nebunie. În cadrul experimentelor în care au fost folosite sugestii, dacă subiectul este informat că nu a fost vorba decât de o sugestie, tulburarea mintală dispare. Tipul de nebunie schizofrenic, psihotic, depresiv sau maniac poate fi demonstrat prin sugestie. Este uşor de văzut de unde vin aşa-zişii diavoli.

Ritualul de exorcizare, care este folosit şi azi în anumite organizaţii, constituie cea mai puternică comandă sugestivă dată minţii subiective. Rezultatul dorit este obţinut în funcţie de credinţa operatorului. Faptul că o problemă este susceptibilă de a fi vindecată printr-un ritual sau ceremonie demonstrează clar originea sa mentală, înlăturând posibilitatea ca ea să fie atribuită vreunei cauze extra-pământeşti sau unor entităţi exterioare.

Mulţi oameni vin să vorbească cu mine şi-mi scriu scrisori, spunându-mi că aud tot timpul voci care le spun tot felul de lucruri îngrozitoare. Ei cred că sunt posedaţi de spirite rele. Le spun că şi eu aud voci. Claraudiţia este o facultate a minţii umane. Este acea proprietate a inteligenţei din voi care permite minţii voastre obiective să perceapă comunicări ale propriei voastre minţi subiective sau ale minţilor altora, prin intermediul cuvintelor rostite.

Acum câteva săptămâni, am auzit foarte clar un răspuns la o întrebare, care m-a lăsat perplex pentru ceva vreme. Am auzit cuvintele foarte clar. Aceste cuvinte nu au venit de la vreo entitate dezîncarnată, ci au venit de la propriul meu Sine, care este una cu înţelepciunea infinită şi cu Inteligenţa infinită. Atunci când primiţi anumite idei de la mintea subiectivă sau apar anumite răspunsuri, este necesar ca acestea să vină într-o formă pe care s-o puteţi înţelege, care să se adreseze simţurilor voastre. Sunt mulţi oameni care au claraudiţie. Unii atribuie acest lucru imaginaţiei, alţii o privesc ca pe o halucinaţie subiectivă, iar alţii atribuie acest fenomen unor spirite ale celor decedaţi. Nu trebuie să vă mai spun că aceeaşi lege a sugestiei se aplică şi guvernează caracterul manifestărilor lor auditive.

Mintea subconştientă va prelua mesajele sugerate de către

mintea conştientă. Dacă, de exemplu, credeţi că există un înger păzitor care vă vorbeşte sau că este vorba despre vocea unui spirit dezîncarnat, mintea subconştientă va urma sugestia dată şi toate comunicările următoare se vor desfăşura pe baza celor presupuse de voi.

Acum câteva luni, un tânăr de la o universitate locală a venit să vorbească cu mine, plângându-se că aude constant voci ale spiritelor care-l pun să facă diverse lucruri neplăcute şi care nu-l lasă în pace, nu-l lasă să citească Biblia sau alte cărţi spirituale. El era convins că vorbeşte cu fiinţe supranaturale. Acest tânăr poseda claraudiţie şi, neştiind că toţi oamenii posedă o asemenea abilitate, el a început să creadă că aceasta se datorează spiritelor rele. Credinţele sale superstiţioase l-au făcut să atribuie acest lucru spiritelor morţilor. Îngrijorându-se în mod constant, el a devenit maniac în legătură cu subiectul. Mintea sa subconştientă l-a controlat prin această falsă sugestie extrem de puternică, a preluat comanda tuturor facultăţilor sale obiective, iar raţiunea sa a cedat. El era ceea ce se poate numi un dezechilibrat mintal, la fel ca toţi oamenii care permit credinţelor lor false să obţină un ascendent asupra lor.

Nu ar trebui să lăsăm gangsteri, asasini şi alţi ticăloşi mentali să preia controlul asupra minţii noastre. Lăsaţi credinţa în Dumnezeu şi toate lucrurile bune să preia controlul asupra minţii voastre. Mintea subconştientă sau subiectivă a fiecăruia dintre noi are o importanţă colosală, dar ea poate fi influenţată atât negativ cât şi pozitiv. Asiguraţi-vă că influenţa voastră este mereu pozitivă, constructivă şi armonioasă. Subconştientul posedă puteri transcendente, dar este şi foarte susceptibil la orice fel de sugestii, bune sau rele. Explicaţiile pe care i le-am dat acelui tânăr tulburat au făcut o impresie foarte puternică asupra lui.

I-am dat următoarea rugăciune scrisă pe care s-o repete 10 – 15 minute, de trei sau patru ori pe zi: „Iubirea, Adevărul şi înţelepciunea lui Dumnezeu curg prin mintea şi prin inima mea. Iubesc Adevărul, aud Adevărul şi cunosc Adevărul. Fluviul de pace al lui Dumnezeu curge prin mintea mea, iar eu mulţumesc pentru libertatea pe care o am”.

El a repetat rugăciunea de mai sus încet, tăcut, cu smerenie şi cu simţire profundă, mai ales înainte de a adormi. Identificându-se cu armonia şi pacea, el a reuşit să modifice tiparele de gândire şi de imaginaţie din mintea sa şi astfel s-a vindecat. Ştia că adevărul lui

Dumnezeu este şi adevărul lui. A ajuns la această convingere prin repetiţie, încredere şi speranţă.

Rugăciunea mea pentru el, pe care o înălţam seara şi dimineaţa era: „John gândeşte corect. El reflectă perfect înţelepciunea divină şi Inteligenţa divină. Mintea lui este una cu mintea perfectă a lui Dumnezeu, neschimbătoare şi eternă. El aude vocea lui Dumnezeu, care este vocea Păcii şi a Iubirii. El înţelege Adevărul, cunoaşte Adevărul şi iubeşte Adevărul. Fluviul de pace al lui Dumnezeu curge prin mintea sa. Mintea sa este plină de înţelepciunea şi înţelegerea lui Dumnezeu. Orice îl tulbură acum îl părăseşte, iar eu îl declar liber şi liniştit".

Am meditat seara şi dimineaţa asupra acestor cuvinte, căutând să simt pacea şi armonia; după o săptămână, tânărul era complet liber de teamă şi de senzaţiile otrăvite provenite de la simţuri. A trebuit să-mi vindec eu mintea, să nu mai cred în starea lui de boală, iar rezultatele exterioare au apărut ca atare. Cred că explicaţia mea i-a fost de un real folos acelui tânăr. Starea de boală este condiţionată în noi prin credinţa noastră în existenţa ei. Eşecul nostru se datorează lipsei de încredere în facultăţile noastre mentale. Trebuie să contemplăm Perfecţiunea infinită din noi şi să tot continuăm aşa, mereu.

Capitolul 2
CUM VINDECĂ MINTEA NOASTRĂ PE CEL BOLNAV

Şi sculându-Se din sinagogă, a intrat în casa lui Simon. Iar soacra lui Simon era prinsă de friguri rele şi L-au rugat pentru ea. Şi El, plecându-Se asupra ei, a certat frigurile şi frigurile au lăsat-o. Iar ea, îndată sculându-se, le slujea. (Luca 4: 38 – 39; pasaje corelate – Matei 8: 14 – 15)

Cu ceva timp în urmă, o femeie mi-a spus că fiul ei avea febră mare şi nu se mai aştepta ca el să trăiască. Doctorul i-a prescris doze mici de aspirină şi i-a administrat un tratament antibiotic. Mama era implicată într-un proces de divorţ şi era extrem de agitată şi tulburată emoţional. Aceste emoţii tulburi i-au fost transmise subconştient şi copilului, iar acesta s-a îmbolnăvit.

Copiii sunt la mila părinţilor şi sunt controlaţi de atmosfera mentală dominantă din jurul lor. Ei nu au atins încă vârsta la care propria lor raţiune să poată prelua controlul gândurilor, emoţiilor şi

reacţiilor la condiţiile vieţii. La sugestia mea, această mamă s-a decis să se liniştească şi să citească constant *Psalmul 23*, rugându-se pentru ghidare, pentru pace şi armonie cu soţul ei, transmiţându-i acestuia iubire, în loc de ură şi resentimente. Mânia şi furia reprimată a mamei au ajuns să fie resimţite de copil sub forma febrei sau a unei stări de excitaţie a minţii.

Odată ce a reuşit să-şi liniştească mintea, ea a început să se roage pentru fiul ei astfel: „Spiritul lui Dumnezeu este viaţa copilului meu. Spiritul nu are temperatură, nu este niciodată bolnav, nu are niciodată febră. Pacea lui Dumnezeu curge prin mintea şi corpul copilului meu. Armonia, sănătatea, iubirea şi perfecţiunea lui Dumnezeu se manifestă acum prin mintea şi corpul copilului meu. El este acum relaxat şi liniştit. Eu scot acum la iveală darul lui Dumnezeu din el şi totul este bine".

Ea a repetat rugăciunea de mai sus încet, în tăcere şi plină de iubire, timp de vreo 10 minute. A remarcat apoi o schimbare remarcabilă la copilul său, care s-a trezit, a cerut o jucărie şi ceva de mâncare. Temperatura i-a revenit la normal. Ce se întâmplase? Febra a dispărut la copil deoarece mama nu mai avea nicio stare febrilă şi nicio agitaţie în mintea ei. Starea sa de pace, armonie şi iubire a fost resimţită instantaneu de copil, astfel că a apărut la el o reacţie corespondentă. Ea şi-a luat copilul de mână, biblic vorbind.

Mâna reprezintă Puterea lui Dumnezeu. Cu ajutorul mâinii, voi creaţi, modelaţi, daţi formă şi direcţionaţi. Ea este simbolul Puterii Creatoare a Inteligenţei din noi toţi. Femeia şi-a înălţat copilul cu ajutorul *mâinii*, în sensul că a insuflat minţii ei ideea de sănătate, armonie şi pace, iar Puterea lui Dumnezeu a răspuns pe măsură. Stă în natura minţii profunde de a răspunde naturii gândului vostru. Când mama şi-a focalizat atenţia asupra ideii de sănătate perfectă pentru copilul ei, Puterea lui Dumnezeu a fost canalizată prin punctul ei focar de atenţie şi astfel a apărut vindecarea.

Atunci când Biblia vorbeşte despre *intrarea în casa lui Simon*, se referă la ceea ce auziţi. Cuvântul *Simon* înseamnă a auzi, iar *mama soţiei lui Simon* înseamnă starea emoţională care urmează după ce aţi auzit sau aţi dat atenţie la ceva. Dacă sunteţi tulburaţi de unele veşti sau dacă deveniţi foarte entuziasmaţi în mod nejustificat, trebuie să vă treziţi *sinagoga* (mintea), adică trebuie să contemplaţi Prezenţa interioară, care saturează fiecare atom al fiinţei voastre. Trebuie să

certaţi febra sau starea de boală prin contemplarea omniprezenţei lui Dumnezeu. Aceasta este Ştiinţa Divină în acţiune.

De mare pace se vor bucura toţi cei care iubesc legea Ta şi nimic nu-i va atinge.

Şi pe când erau într-una din cetăţi, iată un om plin de lepră; văzând pe Iisus, a căzut cu faţa la pământ şi I s-a rugat zicând: Doamne, dacă voieşti, poţi să mă curăţeşti. Şi întinzând E1 mâna, S-a atins de lepros, zicând: Voiesc, fii curăţat! Şi îndată s-a dus lepra de pe el. Iar Iisus i-a poruncit să nu spună nimănui, ci, mergând, arată-te preotului şi, pentru curăţirea ta, du jertfa, precum a orânduit Moise, spre mărturie lor. (Luca 5: 12 – 14; pasaje corelate – Marcu 1: 40 – 44)

Biblic vorbind, un lepros este o persoană care s-a separat de Sursa adevărată a vieţii, prin gânduri eronate întreţinute în mod constant. Înseamnă un om care se lasă guvernat de cele cinci simţuri şi este separat psihic şi spiritual de Centrul său divin. Starea de a fi lepros sau orice altă stare impură este rezultatul guvernării celor cinci simţuri, prin intermediul cărora apar influenţele fricii, superstiţiilor şi gândurilor eronate.

Şi întinzând El mâna, S-a atins de lepros, zicând: Voiesc, fii curăţat! Aţi văzut oameni care întind mâna deasupra mulţimii şi se roagă pentru ei, după care apare vindecarea; acest lucru s-a tot petrecut din timpuri imemoriale. Uneori, lumea îl priveşte pe omul care practică întinderea mâinii deasupra altora ca pe „un vindecător înnăscut". Desigur, cu toţii suntem „vindecători înnăscuţi", din simplul motiv că Prezenţa vindecătoare a lui Dumnezeu se află în toţi oamenii. Fiecare dintre noi o poate contacta prin gândurile sale. Ea răspunde tuturor. Principiul vindecător se află şi în câine, în pisică, în copac, în păsări. Ea este omniprezentă şi reprezintă Viaţa din tot ce ne înconjoară.

Există grade diferite de credinţă. Există omul care, prin credinţă, se vindecă singur de ulcer şi altul care vindecă o boală profundă, aşa-zis incurabilă, a altei persoane. Este la fel de uşor pentru Prezenţa vindecătoare să vindece un plămân tuberculos sau o tăietură la deget. Nu există mare sau mic în ochii lui Dumnezeu, care ne-a creat pe noi toţi la fel cum nu există greu sau uşor. Omnipotenţa se află în toţi oamenii. Rugăciunile celui care îşi întinde mâna asupra altuia apelează la cooperarea subconştientului; apare un răspuns şi, *în funcţie de câtă credinţă aveţi, se realizează ceea ce doriţi*. Aceasta este procedura de

vindecare atât de mult discutată şi respectată de-a lungul timpului.

Iar Iisus i-a poruncit să nu spună nimănui. Este foarte înţelept să vă reţineţi de la a spune oricui că aţi fost vindecat printr-o putere spirituală. Mulţi dintre prietenii voştri vor face remarci sceptice şi defavorabile care v-ar putea submina credinţa, făcându-vă să aveţi îndoieli şi iată cum se pot duce beneficiile pe care le-aţi obţinut prin rugăciunile celui care v-a vindecat şi prin acceptarea voastră mentală.

Arată-te preotului. Atunci când vă rugaţi, voi sunteţi *preotul* care-şi oferă *sacrificiul* (vedeţi şi lucrarea mea *Rugăciunea este Răspunsul*). Starea sau atitudinea de receptivitate fac legătura dintre invizibil şi vizibil. Dorinţa voastră este ofranda; vă curăţaţi şi vă purificaţi iertând pe toată lumea, dorindu-le sincer celor care v-au rănit toate binecuvântările lui Dumnezeu: pacea, iubirea, bucuria şi fericirea. Curăţându-vă mintea de toate impurităţile (imagini negative şi gânduri distructive), vă oferiţi darul (dorinţa) lui Dumnezeu, căutând să fiţi una cu idealul vostru. Lăsaţi-vă absorbiţi în bucuria auzirii veştilor bune sau bucuria răspunsului la rugăciune; în acest fel, va dispărea starea cea veche şi se va naşte una nouă.

Dacă vreţi să vă vindecaţi trupul, retrageţi-vă mintea de la simptomele şi dovezile pe care vi le furnizează simţurile şi începeţi să vă gândiţi la Prezenţa vindecătoare a lui Dumnezeu, care este în voi. Cele cinci simţuri externe vor fi astfel orientate către interior şi se vor focaliza pe sănătate şi armonie. Toată atenţia voastră trebuie să fie îndreptată către procesul de vindecare şi de pace a minţii. Forţa creatoare a Celui Atotputernic curge prin punctul focar al atenţiei. Veţi simţi răspunsul din partea Lui cum curge prin voi. Prezenţa vindecătoare străbate fiecare atom al fiinţei şi astfel veţi fi îmbogăţiţi spiritual. Dacă este mereu în comuniune conştientă cu Divinul, omul devine din ce în ce mai spiritual. Are loc o stare de expansiune a întregii fiinţe. Trezirea spirituală îl transformă, îl înnoieşte, ceea ce face ca fiecare gând să aducă noi şi noi bucurii. Pe măsură ce vom continua să ne interiorizăm ne vom înălţa sufleteşte, astfel că toată fiinţa noastră va fi revitalizată şi reîncărcată.

Dr. Alexis Carrel evidenţiază în lucrarea *Omul, acest necunoscut* efectele miraculoase produse de rugăciune. El citează un caz în care o rană canceroasă s-a redus la o cicatrice, în faţa ochilor săi. Îşi aminteşte că a văzut leziuni care se vindecau în câteva secunde şi simptome patologice care dispăreau în câteva ore. În acele cazuri, se

realiza o activare extremă a procesului de reparare organică. Aceste vindecări de tumori, arsuri etc. se datorau tocmai acestei Puteri Vindecătoare din noi. Dumnezeu, sau Inteligenţa Infinită, este singurul vindecător, singura putere. Atunci când invocăm acesta Prezenţă din noi, oferindu-l suprema recunoaştere, fiind convinşi că Puterea Vindecătoare ne saturează mintea şi trupul, noi primim un aflux corespunzător de Putere Vindecătoare, care pătrunde în fiecare atom, cicatrizând rănile şi vindecându-ne. Corpul nostru începe să funcţioneze armonios; structura sa atomică şi moleculară este transformată din nou, apropiindu-se din ce în ce mai mult de cea din Centrul Divin al fiinţei noastre; astfel, constatăm că este adevărată afirmaţia: *Trup în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu*.

Atunci când Biblia spune: *Căutaţi să vă curăţaţi, după cum a orânduit Moise*, trebuie să interpretaţi cuvântul *Moise* ca fiind Legea – calea prin care funcţionează mintea voastră profundă. Pe măsură ce vă creaţi tipare noi de gândire şi vă afirmaţi binele, mintea voastră profundă (Legea) răspunde în mod automat acestor tipare şi vizualizării mentale, după care urmează vindecarea. Legea nu păstrează niciun pic de ranchiună, nu mai mult decât legea electricităţii. Tot ce trebuie să faceţi este să vă conformaţi principiului electricităţii şi rezultatele vor apărea. Poate că n-aţi folosit corect principiul pentru a obţine curent timp de vreo 50 de ani; dar în momentul în care veţi urma procedura corectă, veţi obţine curent.

Şi iată nişte bărbaţi aduceau pe un pat un om care era slăbănog şi căutau să-l ducă înăuntru şi să-l pună înaintea Lui. Dar negăsind pe unde să-l ducă, din pricina mulţimii, s-au suit pe acoperiş şi, printre cărămizi, l-au lăsat cu patul în mijloc, înaintea lui Iisus. Şi văzând credinţa lor. El le-a zis: «Omule, iertate îţi sunt păcatele tale». (Luca 5: 18 – 20; pasaje corelate – Marcu 2: 3 – 5)

«Ţie îţi poruncesc: Scoală-te, ia patul tău şi mergi la casa ta.» (Luca, 5: 24)

Îmi amintesc de un caz de paralizie însoţită de trepidaţii, care a fost tratat acum câţiva ani. Bărbatul ajungea la un moment dat să nu-şi mai poată mişca picioarele. Se instala panica şi el încremenea într-un loc, uneori chiar în mijlocul unei străzi aglomerate. Această stare de teamă constantă, de panică şi presimţiri rele îl distrugeau încetul cu încetul. În acest caz, a fost adoptată următoarea procedură: primul pas a fost scoaterea lui din starea în care se afla. După *încheierea unui*

acord rapid cu adversarul, i s-a spus să nu mai continue starea de conflict, de teamă şi de panică, deoarece acestea sunt răspunzătoare pentru condiţia fizică pe care o are. El a recunoscut faţă de sine că acea stare este prezentă, că reprezintă o problemă şi că nu ar trebui s-o mai continue. El şi-a spus sieşi: „Am de gând să neg ce e mai rău şi să mă reîntorc către Cel puternic, de unde am venit".

Reîntors către Prezenţa lui Dumnezeu, care l-a creat, a ştiut ce trebuie să facă. Această Prezenţă Vindecătoare este omniprezentă, omniscientă şi omnipotentă. El s-a pus în rezonanţă cu Infinitul, conştientizând că Prezenţa Vindecătoare pătrunde în fiecare atom al fiinţei şi curge prin el ca armonie, sănătate, pace, bunăstare şi perfecţiune. Pe măsură ce şi-a umplut mintea cu aceste adevăruri eterne, el s-a transformat complet, ajungând sănătos şi armonios. Modificându-şi gândurile, el şi-a modificat trupul, deoarece corpul este o reflexie a minţii.

O povestire din Biblie spune că *oamenii au adus cu ei un pat în care zăcea un bărbat paralizat. Patul* în care stă întins un om reprezintă propria sa minte. El stă întins acolo plin de frică şi îndoieli, de condamnare, vinovăţie şi superstiţie. Astfel de gânduri paralizează mintea şi corpul.

În Marcu 2: 1 – 12, unde întâlnim o variantă uşor diferită a aceleiaşi poveşti, se spune că omul fusese purtat *de alţi patru*. Numărul *patru* reprezintă lumea manifestată, manifestarea obiectivă a stărilor subiective de conştiinţă. *Patru* înseamnă sfârşit, rezultatul final, completarea unui ciclu de conştiinţă, negativ sau pozitiv.

Ni s-a spus că Iisus (conştiinţa Puterii lui Dumnezeu) l-a vindecat *prin iertarea păcatelor lui. A păcătui* înseamnă a pierde contactul cu sursa sănătăţii, fericirii şi păcii. Ne putem ierta pe noi înşine prin identificarea noastră mentală şi emoţională cu idealul pe care-l avem şi, continuând să procedăm astfel vom crea în noi o convingere nouă. De asemenea, noi mai păcătuim atunci când gândim negativ sau când purtăm gânduri de ură, de condamnare, resentiment sau teamă faţă de o altă persoană. Dacă noi credem că există vreo putere care s-ar putea măsura cu Puterea lui Dumnezeu înseamnă, de asemenea, că păcătuim, deoarece coabităm mental cu răul, atrăgând în felul acesta către noi tot felul de calamităţi, necazuri şi pierderi. Păcătuim dacă deviem sau ne îndepărtăm de la scopul pe care ni l-am propus în viaţă, care ar trebui să fie întotdeauna pacea, armonia,

înţelepciunea şi sănătatea perfectă. Dacă ne complăcem într-o imaginaţie morbidă şi în gânduri distructive ne tulburăm fericirea şi ne îndepărtăm de viaţa împlinită pe care ne-o doream.

Iisus l-a iertat pe paralitic, spunându-i: *Ridică-te şi, ia-ţi patul*, ceea ce înseamnă că Adevărul sau Dumnezeu nu judecă şi nu condamnă niciodată. Absolutul nu judecă – toate judecăţile sunt oferite fiului. Toţi oamenii sunt fiii lui Dumnezeu. Mintea voastră este fiul sau vlăstarul Spiritului; cu această minte voi puteţi cere, alege, selecta şi ajunge la nişte concluzii şi decizii. Dacă veţi greşi în judecata pe care o faceţi şi în decizia pe care o luaţi, veţi experimenta reacţia automată din partea minţii voastre subconştiente. Mintea voastră vă poate ierta întotdeauna, deoarece noua vizualizare mentală şi gândurile minunate vor da rezultate corespunzătoare. Ea vă va ierta de fiecare dată; iată de ce numim aceasta Iubirea lui Dumnezeu sau Mila lui Dumnezeu.

Paraliticul nu poate fi vindecat până când păcatele sale nu sunt anulate. Dar odată ce starea interioară a minţii se schimbă prin contactul cu Puterea Vindecătoare, el se poate ridica, datorită acestei Puteri Unice şi nu mai este nevoie să fie purtat de cei patru oameni, simbol al credinţelor lumeşti şi al impregnărilor eronate de tot felul. Schimbarea exterioară se conformează trezirii interioare, spirituale. *Fiindcă n-aveau pe unde să-l ducă înăuntru, din pricina norodului, s-au suit pe acoperişul casei. Norodul*, sau mulţimea, se referă la acuzatorii mentali ai omului: frica, autoînvinovăţirea, remuşcarea şi condamnarea. În clipa când realizează că Adevărul (Dumnezeu sau Legea Vieţii) nu condamnă niciodată, va înceta şi el să se condamne şi se va ierta pe sine. Atunci, în loc să mai stea întins în patul credinţelor false şi al fricilor de tot felul, el se va ridica, prin contactul său cu Puterea infinită, vizualizând şi imaginându-şi sănătatea perfectă şi bunăstarea generală.

Trebuie să mergeţi pe *acoperiş*, dacă vreţi un răspuns la rugăciunile voastre. Trebuie să vă căţăraţi. Trebuie să faceţi aceasta, amintindu-vă tot timpul de Puterea infinită a lui Dumnezeu şi de credinţa voastră în ea. Noi urcăm cu ajutorul credinţei; ne ridicăm deasupra problemelor noastre cu ajutorul aripilor credinţei şi imaginaţiei controlate. Credinţa înseamnă să privim în sus la Cel Unic, oferindu-l supunerea, devoţiunea şi loialitatea noastră. Adevărul înseamnă să mergem mereu într-o direcţie unică, ştiind că Marele Medic este în interiorul nostru, că El ne vindecă chiar acum şi că nu

există nimic care să i se poată opune sau să-L poată contracara în vreun fel. Frica reprezintă negarea lui Dumnezeu şi nu este altceva decât o aglomerare de umbre sinistre, ireale şi fără niciun suport.

Se spune că ei s-ar fi urcat pe acoperiş şi au lăsat pe paralitic în jos, în faţa lui Iisus. Aceasta înseamnă că atunci când îl contemplaţi pe Dumnezeu sau Prezenţa Lui sfântă, sunteţi înălţaţi, mintea vă este deschisă şi receptivă şi lăsaţi ideea voastră de sănătate perfectă să pătrundă către nivelele subliminale din voi. Ideea de Iisus înseamnă că Dumnezeu este salvatorul, acel EU SUNT din voi, care primeşte toate impregnările convingerilor voastre şi răspunde în conformitate. Dacă veţi sparge acoperişul unei case, veţi putea vedea cerurile de deasupra, soarele, luna şi stelele. Nu lăsaţi ca presiunea gândurilor voastre lumeşti să vă împiedice vindecarea. Dacă persoana iubită este bolnavă, deschideţi acoperişul minţii voastre şi lăsaţi să intre Lumina Vindecătoare, închinaţi-l pe cel iubit lui Dumnezeu şi conştientizaţi că el este chiar acum scufundat în Omniprezenţa Divină. Vedeţi-l aşa cum ar trebui să fie, strălucitor, fericit şi liber. Credeţi cu putere că tot ceea ce este adevărat pentru Dumnezeu este adevărat şi pentru persoana iubită. Dacă veţi continua să procedaţi astfel, cel iubit se va ridica din patul durerii, al nefericirii şi suferinţei şi va păşi pe calea glorioasă către Dumnezeu.

Iar în altă sâmbătă, a intrat El în sinagogă şi învăţa. Şi era acolo un om a cărui mână dreaptă era uscată. Dar cărturarii şi fariseii îl pândeau de-l va vindeca sâmbăta, ca să-l găsească vină. Însă El ştia gândurile lor şi a zis omului care avea mâna uscată: Scoală-te şi stai la mijloc. El s-a sculat, şi a stat. (Luca 6: 6 – 8)

Şi privind împrejur pe toţi aceştia, i-a zis: întinde mâna ta. Iar el a făcut aşa şi mâna lui s-a făcut sănătoasă ca şi cealaltă. (Luca 6: 10; pasaje corelate – Marcu 3: 3 – 5)

Elsie H. Salmon, soţia unui misionar din Africa de Sud, povestea în cartea ei *El vindecă azi* despre un copil care avea mâna stângă deformată. Trei degete lipseau, iar în locul lor erau doar nişte cioturi micuţe. După rugăciune, a văzut cu ochii ei cum degetele creşteau şi mâna devenea întreagă. Ea a mai declarat că nu a existat nicio urmă de îndoială în minţile celor care erau prezenţi la acest eveniment cum că mâna chiar se forma acolo, pe loc.

Nu ar trebui să privim acest lucru ca fiind ceva miraculos sau supranatural. Trebuie să începem să realizăm că Puterea Creatoare,

care formează, modelează şi dă formă corpului, poate face cu siguranţă să crească o mână, un picior sau să repare un ochi. La urma urmei, de unde provin organele corpului nostru? Dacă aţi confecţionat o cutie frigorifică, nu mai ştiţi apoi cum s-o reparaţi dacă se strică sau nu puteţi să-i înlocuiţi componentele ori să le adăugaţi pe cele lipsă?

Când Iisus a spus: *întinde-ţi mâna*, trebuie să priviţi aceasta ca pe un proces care se petrece în propria voastră conştiinţă. Voi sunteţi Iisus în acţiune, atunci când conştientizaţi că împlinirea dorinţei voastre vă salvează de orice situaţie grea. Atunci mintea conştientă şi cea subconştientă cad de acord asupra împlinirii dorinţei sau rugăciunii voastre, iar voi sunteţi Iisus sau omul spiritual în acţiune. Când nu mai există nicio contradicţie lăuntrică, înseamnă că aţi ajuns la un acord, sunteţi Iisus Christos în acţiune. Iisus reprezintă raţiunea voastră iluminată, iar Christos înseamnă puterea şi înţelepciunea care rezidă în Sinele vostru.

Încrederea lui Elsie H. Salmon în Puterea Creatoare a lui Dumnezeu de a reconstitui mâna unui copil a determinat procesul efectiv prin care mâna a crescut din nou. Credinţa ei a fost salvatorul sau Iisus al ei personal. Ea era conştientă de realitatea pentru care se ruga şi ştia că natura Inteligenţei infinite este aceea de a răspunde pe măsură.

În interpretarea esoterică corectă a Bibliei, trebuie să se înţeleagă că principiile sunt personificate în fiinţe umane, pentru a exprima şi a portretiza totul mai viu şi mai puternic. *Sau nu vă cunoaşteţi voi singuri bine că Hristos Iisus este întru voi? Afară numai dacă nu sunteţi netrebnici*. (Corinteni II, 13: 5)

Oricum, nu trebuie să luăm povestea omului cu mâna în sensul literal. *Mâna* este un simbol al puterii, al direcţiei, al eficienţei. Cu mâna modelaţi, creaţi, proiectaţi. *Mâna* Celui Atotputernic înseamnă Puterea creatoare a lui Dumnezeu focalizată sau direcţionată asupra unui obiect. Simbolic, un om are o mână uscată atunci când are un complex de inferioritate, când se simte vinovat, neintegrat sau când se consideră un învins. Un asemenea om nu acţionează eficient şi nu manifestă toate puterile cu care l-a înzestrat Dumnezeu.

Noi *ne întindem mâna* atunci când ne eliberăm puterile ascunse şi devenim canale pentru Iubirea divină, pentru Lumină, pentru Adevăr şi Frumuseţe.

Şi mâna i s-a făcut sănătoasă ca şi cealaltă înseamnă, crearea

unei personalităţi sănătoase, fericite, echilibrate şi întregite. Numeroşi oameni sunt bolnavi, nefericiţi, nesatisfăcuţi, inapţi şi ineficienţi. Atitudinea lor asupra vieţii este cu totul greşită; mai mult, munca lor este nesistematizată şi de proastă calitate. Lor nu le cântă inima când muncesc. Ori de câte ori vă veţi orienta cu încredere către Puterea lui Dumnezeu din interior, fiind convinşi că sunteţi ghidaţi şi direcţionaţi de această Lumină interioară şi că vă puteţi exprima pe voi înşivă pe deplin, veţi deveni automat un canal divin şi veţi realiza doar acţiuni minunate.

Visele, ambiţiile, idealurile, planurile şi ţelurile multor oameni sunt slabe şi rămân cantonate în minte, deoarece ei nu ştiu cum să le pună în practică. Condiţiile exterioare şi lumea exterioară neagă dorinţele lor. Necunoscând legile minţii şi neştiind cum să se roage eficient, ei vor descoperi că ideile lor minunate mor în minte imediat ce se nasc, aceasta conducându-i la frustrare şi nevroză. Dacă veţi privi în jurul vostru, în biroul sau în întreprinderea unde lucraţi, veţi vedea mulţi oameni cu o *mână uscată*. Ei stagnează sau am putea spune că mor încet. Viaţa este progresivă, viaţa înseamnă creştere. Desfăşurarea şi creativitatea noastră sunt nesfârşite. Noi facem să ni se usuce mâna (abilitatea noastră de a realiza şi împlini lucruri minunate) atunci când spunem: „Dacă aş fi avut creierul sau bunăstarea materială a lui Joe, relaţiile lui, aş fi putut şi eu să devin cineva. Dar aşa, uitaţi-vă la mine. Sunt un nimeni. M-am născut fără avantaje. Trebuie să mă mulţumesc cu ceea ce am. Mâna mea e uscată".

Acesta este modul în care se justifică mulţi oameni. Ei se subapreciază şi se retrogradează singuri. Lichidaţi şi eradicaţi din mintea voastră teama, îndoiala şi rea-voinţa. Aveţi deplină încredere în Dumnezeu, lăsaţi-vă descoperiţi cu totul şi spuneţi din suflet şi cu umilinţă: „Pot să fac orice cu ajutorul Puterii lui Dumnezeu şi a Conştiinţei care mă întăreşte, mă ghidează şi mă direcţionează". Priviţi apoi minunile care vor apărea. *Întindeţi-vă mâna* prin lărgirea concepţiilor sau a propriilor estimări. Ţintiţi sus, înălţaţi-vă privirea, realizaţi că veţi merge întotdeauna într-acolo unde este viziunea voastră. Veţi *întinde mâna* atunci când veţi avea în minte o imagine clară şi puternică despre ceea ce vreţi să obţineţi. Faceţi aceasta cu credinţa că înţelepciunea lui Dumnezeu va realiza acel lucru şi veţi vedea că ea se manifestă pe ecranul spaţiului. Veţi fi mulţumiţi pentru o vreme. Apoi, va apărea o „nemulţumire" divină care vă va mobiliza,

făcându-vă să ţintiţi şi mai sus, tot mai sus, către infinit.

A întinde mâna, atunci când acest lucru este foarte bine înţeles psihologic, reprezintă filosofia cea mai sănătoasă, mai simplă şi mai minunată pe care orice om o poate avea.

Astfel, vă zic vouă *de acum întindeţi mâna.*

Capitolul 3
TRATAREA ÎN ABSENŢĂ ŞI VINDECAREA NEBUNIEI

Şi nefiind El acum departe de casă, a trimis la El prieteni, zicându-l: Doamne, nu Te osteni, că nu sunt vrednic ca să intri sub acoperământul meu. De aceea nici pe mine nu m-am socotit vrednic să vin la Tine. Ci spune cuvântul şi se va vindeca sluga mea. Căci şi eu sunt om pus sub stăpânire, având sub mine ostaşi, şi zic acestuia: Du-te, şi se duce, şi altuia: Vino, şi vine, şi slugii mele: Fă aceasta, şi face. Iar Iisus, auzind acestea, S-a minunat de el şi, întorcându-Se, a zis mulţimii care venea după El: Zic vouă că nici în Israel n-am aflat atâta credinţă; Şi întorcându-se cei trimişi acasă, au găsit sluga sănătoasă. (Luca 7: 6 – 10; pasaje corelate – Matei 8: 5 – 13; Ioan 4: 46 – 53)

Aceasta este tehnica tratamentului în absenţă, portretizată într-un mod foarte simplu şi frumos. Vi se arată aici cum să vă rugaţi pentru altul sau cum să spuneţi cuvântul şi să-l vindecaţi. Atunci când vă rugaţi pentru altul sau când îi oferiţi ceea ce se numeşte tratament mental şi spiritual, voi de fapt corectaţi pur şi simplu în mintea voastră ceea ce ştiţi şi vedeţi, proiectând şi simţind lăuntric libertatea celuilalt. Credinţa vine pe măsură ce abandonaţi interpretarea literală a vieţii şi intraţi pe tărâmul interpretării psihologice, spirituale.

Mulţi dintre voi, ca şi autorul de altfel, aţi fost în armată şi ştiţi că trebuie să executaţi ordinele. Un soldat este condiţionat să se supună implicit ofiţerilor săi superiori. După un antrenament susţinut, soldatul devine disciplinat, adică mintea şi trupul său sunt înclinate către anumite acţiuni. Ofiţerul este o autoritate. El a învăţat cum să comande, dar la început a trebuit să înveţe şi el să primească ordine de la alţii şi, la rândul său, trebuia să se supună acestor ordine venite de la superiori.

Atunci când vă rugaţi pentru altul, trebuie să fiţi un bun soldat; trebuie să învăţaţi să fiţi atenţi şi să urmaţi ordinul: „Privirea înainte!” Trebuie să acordaţi atenţie valorilor spirituale sau adevărurilor vieţii şi să vă menţineţi „privirea înainte”, căutând să-l percepeţi pe celălalt

aşa cum ar trebui să fie: fericit, liniştit şi liber. Trebuie să începeţi să vă disciplinaţi gândurile, sentimentele, emoţiile şi facultăţile. Ştiţi foarte bine că puteţi începe chiar acum, când citiţi aceste rânduri. Dacă vă zboară gândul, aduceţi-l înapoi şi spuneţi-i: „Ţi-am spus să fii atent la sănătate, pace…" sau orice altceva doriţi în acel moment.

Slugile sunt gândurile noastre, ideile, stările, sentimentele şi atitudinile minţii. Ele vă servesc cu nobleţe, în funcţie de ordinele pe care le daţi. Dacă sunteţi patroni, puteţi da ordine angajaţilor să facă anumite munci în magazin. Vă aşteptaţi ca ei să se supună; îi plătiţi ca să se conformeze metodelor prin care vă realizaţi afacerile, în acelaşi mod, ordonaţi gândurilor unde să se îndrepte. Voi sunteţi stăpânii, nu slugile. Dacă veţi deveni conştienţi, cu siguranţă că nu veţi mai permite gândurilor de ură, teamă, gelozie, furie sau prejudecăţi etc. să vă dea ordine şi să vă joace pe degete.

Atunci când veţi începe să vă disciplinaţi mintea, nu veţi permite îndoielilor, anxietăţii şi impresiilor false despre lume să vă intimideze, să vă influenţeze, să vă distrugă. Vă veţi condiţiona mintea astfel încât ea să asculte de ordinele voastre şi să-şi îndrepte gândurile către scopurile pe care le aveţi în viaţă, către idealurile voastre. În acest mod vă veţi canaliza emoţiile în mod constructiv. Aveţi controlul deplin. O emoţie nu poate fi vizualizată. Trebuie să înţelegeţi că emoţia urmează gândului; deci, atunci când vă controlaţi gândurile şi imaginaţia, vă puteţi controla şi emoţiile.

Nicio persoană sau lucru nu vă pot irita, tulbura sau răni; ele nu au putere. De exemplu, o altă persoană zice că sunteţi ticălos. Sunteţi un ticălos? Nu. Sugestiile sau declaraţiile altora nu vă pot afecta, doar gândurile voastre vă pot afecta. Aceasta este singura putere emoţională pe care o aveţi. Într-un astfel de moment, gândul vostru ar putea să fie: „Pacea lui Dumnezeu umple mintea acelui om". Vă puteţi scufunda în mânie, ură sau răzbunare. Dar, la fel de bine, vă puteţi scufunda în pace, armonie şi bunăvoinţă.

Mintea disciplinată este obişnuită să ia un medicament spiritual care se numeşte „în acord cu Infinitul". În momentul în care sunteţi tentaţi să reacţionaţi negativ, identificaţi-vă imediat cu ţelul vostru. Comutaţi-vă imediat către idealul pe care-l aveţi şi veţi vedea că veţi depăşi obstacolul. Sunteţi cei care aveţi un cuvânt de spus, astfel că le veţi spune gândurilor voastre (servitorii) plecaţi: şi ele vor pleca, veniţi şi ele vor veni.

Puteţi să vă imaginaţi tot ce doriţi: lipsuri, pierderi sau nefericire sau de asemenea vă puteţi disciplina imaginaţia să se focalizeze pe sănătate şi prosperitate. Ceea ce vă imaginaţi şi simţiţi ca fiind adevărat, urmează să se petreacă. Lăsaţi-vă imaginaţia să devină lucrarea lui Dumnezeu, ceea ce şi trebuie să fie.

Haideţi să vă dau un exemplu de proastă folosire a imaginaţiei. O mamă al cărei fiu ajunge târziu acasă începe să-şi imagineze că a păţit cine ştie ce nenorocire. Ea îl vizualizează în mintea ei tulbure şi distorsionată ca fiind într-un spital sau îşi imaginează un accident. În acele momente, ea ar putea *trimite cuvântul său şi l-ar putea vindeca* şi s-ar putea vindeca şi pe ea însăşi. Ea trebuie să înveţe cum să se roage în mod ştiinţific şi cum să devină precum un bun soldat care urmează ordinele.

Atunci când vă rugaţi, sunteţi sub *Ordine Divine* (vedeţi lucrarea *Răspunsul este rugăciunea*, capitolul 5). V-aţi făcut egoul şi mândria intelectuală, care consideră că aveţi gânduri şi puncte de vedere proprii, să îngenuncheze în faţa înţelepciunii lui Dumnezeu din interiorul vostru. Acum aveţi ordinul de a aduce armonie, sănătate, pace, bucurie, bunăstare şi frumuseţe în lume. Sunteţi aici ca să lăsaţi lumina voastră să strălucească. Trebuie să aveţi credinţă şi încredere absolută în omnipotenţa, omniscienţa şi iubirea fără margini a lui Dumnezeu, care caută să se exprime pe Sine însuşi. Identificaţi-vă mental şi emoţional cu Dumnezeu. Simţiţi şi fiţi convinşi că sunteţi un canal pentru manifestarea tuturor atributelor, calităţilor şi puterilor lui Dumnezeu şi că Dumnezeu curge prin voi ca armonie, sănătate, pace, bucurie şi abundenţă. Dacă vă faceţi un obicei din acest gen de rugăciune, prin repetarea frecventă a acestor adevăruri eterne, mintea voastră se va umple cu ele şi veţi descoperi impulsul divin de a manifesta binele, frumuseţea şi adevărul. Supuneţi-vă Ordinelor lui Dumnezeu. Puteţi deveni fiinţe ghidate de Dumnezeu, orientate divin, a căror misiune în lume este aceea de a urma ordinele *Celui Unic care există în eternitate şi al cărui nume este perfect*.

Voi nu *faceţi decât să fiţi servitorii pe care voi singuri îi creaţi, servitori care să se supună*. Orice idee emit sau orice ordin îmi dau mie însumi, va ajunge să mă domine, să mă controleze şi să mă influenţeze în acţiune.

În exemplul de mai sus, ale cui ordine credeţi voi că a ascultat femeia atunci când avea tot felul de gânduri funeste despre fiul său,

bombardându-l astfel cu negări şi cu presimţiri cumplite, care, dacă ar fi continuat o perioadă mai lungă, ar fi putut avea implicaţii catastrofale? Această femeie se supunea ordinelor propriilor gânduri de teamă, îngrijorare şi anxietate. Cu alte cuvinte, prădătorii şi intruşii; din mintea sa o terorizau şi o transformau într-o epavă din punct de vedere psihic.

Începeţi acum să *întindeţi mâna*, realizând că posibilităţile voastre sunt fără limite. Simţiţi şi credeţi că Dumnezeu este partenerul vostru tăcut, care vă sfătuieşte, vă direcţionează şi vă guvernează. Dacă faceţi aceasta, viaţa voastră va fi minunată şi satisfăcătoare pe deplin. Va deveni mult mai folositoare şi mai constructivă decât este în prezent. Începeţi să vă cunoaşteţi pe voi înşivă. Încercaţi această putere uluitoare a rugăciunii adevărate, aşa cum a fost ea subliniată în fiecare capitol din această carte. Dacă vă veţi menţine mereu în înţelepciunea lui Dumnezeu, veţi trăi o viaţă mai bună decât aţi visat vreodată.

Ridică-te, ia-ţi patul tău (noua atitudine mentală) *şi du-te* (fii strălucitor şi liber).

Iar când S-a apropiat de poarta cetăţii, iată scoteau un mort, singurul copil al mamei sale, şi ea era văduvă şi mulţime mare din cetate era cu ea. Şi, văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea şi i-a zis: Nu plânge! Şi apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Şi a zis: Tinere, ţie îţi zic, scoală-te. Şi s-a ridicat mortul şi a început să vorbească. (Luca 7: 12 – 15)

Iată aici o minunată dramă psihologică. Mortul este dorinţa pe care nu aţi reuşit s-o manifestaţi. Dacă sunteţi acum ceea ce v-aţi dorit să fiţi, înseamnă că aţi înviat mortul din voi.

Ţi s-a făcut după credinţa ta. A crede în ceva înseamnă că acceptăm acel ceva ca fiind adevărat. Ni se spune că mortul era fiul unei văduve. *O văduvă* este o femeie al cărei soţ este mort. Atunci când nu suntem căsătoriţi mental şi emoţional cu Dumnezeu şi cu adevărurile Sale, suntem morţi într-adevăr pentru pace, bucurie, sănătate, fericire şi inspiraţie. O văduvă adevărată este aceea al cărei soţ este Dumnezeu sau Binele şi care nu este influenţată de simţuri şi de credinţele lumeşti. *Fiul*, dorinţa unei asemenea femei, nu va rămâne mort deoarece ea se întoarce către Domnul ei, care reprezintă Puterea Creatoare din ea şi, închizând uşa celor cinci simţuri, ea înlătură complet tot ceea ce simţurile sale neagă. În tăcere şi cu iubire, ea cere

să fie ceea ce-şi doreşte, ştiind în inima ei că Domnul (Spiritul din ea) îi va onora şi îi va valida această cerinţă. Ea trăieşte şi acţionează într-o atmosferă mentală de acceptare completă. Continuând să-şi înnobileze conştiinţa în felul acesta, ea ajunge la o convingere interioară, înviind astfel *mortul* din ea. Starea ei interioară de triumf este *Domnul* din ea, care comandă *mortului: Tinere, ţie îţi zic, scoală-te.*

Aceasta este manifestarea exterioară a sentimentului ei subiectiv de bucurie că i s-a răspuns la rugăciune. Orice asimilăm în conştiinţă, noi de fapt înviem. Atunci când se spune s-a ridicat mortul şi a început să vorbească, înseamnă că atunci când vi s-a răspuns la rugăciune, începeţi să vorbiţi într-o limbă nouă. Bolnavul care a fost vindecat vorbeşte limba bucuriei şi a sănătăţii şi radiază de o lumină interioară. Speranţele şi dorinţele noastre moarte vorbesc doar atunci când ne manifestăm credinţele lăuntrice.

Ca un corolar la toate acestea, aş vrea să vă vorbesc despre un tânăr pe care l-am întâlnit în Irlanda acum câţiva ani. El este o rudă mai îndepărtată a mea. Era într-o stare comatoasă; rinichii săi nu funcţionau de două zile. M-am dus să-l văd, însoţit de unul dintre fraţii săi. Ştiam că tânărul este un credincios romano-catolic şi i-am spus: „Iisus este chiar aici şi tu îl vezi. El şi-a întins mâna în acest moment şi a pus-o pe tine".

I-am repetat aceste cuvinte de câteva ori, încet, uşor şi cu credinţă. Era inconştient în acele momente, astfel că nici nu ştia că noi suntem acolo. La un moment dat, el s-a ridicat, a deschis ochii şi a spus: „Iisus a fost aici; ştiu că sunt vindecat; voi trăi".

Ce s-a petrecut de fapt? Mintea subconştientă a acestui om a acceptat declaraţia mea că Iisus a fost acolo şi a proiectat această formă-gând. Adică, concepţia acestui om despre Iisus s-a exprimat în mintea sa pe baza picturilor şi statuetelor pe care el le-a văzut prin biserici sau în alte locaşuri de cult. El a crezut în acel moment că Iisus a venit acolo în carne şi oase şi că şi-a pus mâna deasupra lui.

Cititorii acestei cărţi sunt foarte conştienţi de faptul că poţi să-i spui unui om aflat în transă că bunicul lui este acum cu el şi că îl poate vedea foarte clar. El va vedea ceea ce crede el că este bunicul lui. Subconştientul său proiectează imaginea bunicului, bazată pe reprezentările anterioare stocate în memorie. Puteţi să-i oferiţi aceluiaşi om o altă sugestie post-hipnotică, spunându-i: „Atunci când vei ieşi din transă, îţi vei întâlni bunicul şi vei vorbi cu el". El va face

exact acest lucru. Aceasta este ceea ce se numeşte halucinaţie subiectivă. Credinţa aprinsă din subconştientul rudei mele catolice, bazată pe convingerea sa fermă că Iisus vine şi-l vindecă, a fost factorul de vindecare. Întotdeauna tot ce ni se petrece în viaţă este în funcţie de credinţa sau convingerile noastre mentale. Subconştientul se supune sugestiei, chiar dacă subiectul este inconştient; mintea profundă poate recepţiona mesajele operatorului şi poate acţiona în conformitate cu acestea. Într-un fel, puteţi denumi acest incident *învierea mortului*. Este vorba despre învierea sănătăţii, a credinţei, a încrederii şi a vitalităţii. Nu trebuie să lăsăm niciodată speranţa, bucuria, pacea, iubirea şi credinţa în Dumnezeu să moară în noi; o astfel de stare a minţii poate fi considerată adevărata moarte. Ar trebui să lăsăm să moară frica, ignoranţa, gelozia, invidia, ura etc. Ar trebui să lăsăm aceste stări să moară, neglijându-le. Atunci când moare frica, nu mai este loc decât pentru credinţă. Atunci când moare ura, nu mai este loc decât pentru iubire. Atunci când moare ignoranţa, nu mai este loc decât pentru înţelepciune.

Şi într-una din zile a intrat în corabie cu ucenicii Săi şi a zis către ei: Să trecem de cealaltă parte a lacului. Şi au plecat. Dar, pe când ei vâsleau, El a adormit. Şi s-a lăsat pe lac o furtună de vânt, şi corabia se umplea de apă şi erau în primejdie. Şi, apropiindu-se, L-au deşteptat, zicând: Învăţătorule, învăţătorule, pierim. Iar El, sculându-Se, a certat vântul şi valul apei şi ele au încetat şi s-a făcut linişte. (Luca 8: 22 – 24)

Aici ni se spune cum să ne controlăm emoţiile şi cum să ne vindecăm tulburările sufletului. Aceasta este povestea fiecăruia dintre noi, nu numai a oamenilor de pe o corabie, deoarece noi cu toţii călătorim undeva, din punct de vedere psihologic. Atunci când ne confruntăm cu o dificultate, căutăm un răspuns, o soluţie. Atunci când ne este teamă, trebuie să ne orientăm către credinţă. Călătoria începe întotdeauna în minte; corpul doar urmează ceea ce dictează mintea. Corpul nu poate face nimic şi nu poate merge nicăieri până când mintea nu acceptă şi nu dă o directivă. Conştiinţa este singura putere şi singurul factor care pune lucrurile în mişcare. Conştiinţa omului reprezintă mişcarea continuă. Mintea noastră este întotdeauna activă, chiar şi atunci când dormim.

Discipolii noştri sunt atitudinile noastre, stările şi capacităţile noastre mentale, care merg împreună cu noi, oriunde ne-am duce. Nu trebuie să-L lăsăm pe *Iisus să adoarmă în barcă*. Pentru a înţelege

ştiinţa vieţii aşa cum este ea descrisă în Biblie, trebuie să înţelegem că Iisus, barca, vântul, valurile şi discipolii sunt personificări ale adevărurilor, facultăţilor, stărilor şi gândurilor omenirii care vă ajută să vă împliniţi şi să vă realizaţi obiectivele. Cunoaşterea legilor minţii şi folosirea legilor mentale şi spirituale reprezintă *salvatorul* vostru sau soluţia tuturor lucrurilor de pretutindeni şi din toate timpurile.

Nu trebuie să permiteţi ca *Iisus să adoarmă în barcă*, ceea ce înseamnă că nu trebuie să ne lăsăm duşi inconştienţi de vântul (opiniile omului) şi valurile (frici, îndoieli, invidii, ură etc.) rasei umane. *Lacul* este mintea voastră; când mintea este liniştită, înţelepciunea lui Dumnezeu şi ideile Sale răsar la suprafaţă. Mintea care rămâne focalizată asupra lui Dumnezeu simte fluviul Său de pace care curge peste tot şi care este plin de linişte şi echilibru, *furtuna* reprezintă frica, teroarea şi îngrijorarea care-l cuprinde pe om câteodată, făcându-l să şovăie, să ezite şi să fie cuprins de nelinişte. El se simte tras în două direcţii; frica îl face să dea înapoi şi-l împiedică să păşească mai departe.

Ce faceţi voi când frica şi limitările vă inundă mintea? Căutaţi să conştientizaţi că atunci când vă gândiţi la dorinţa voastră, vă vedeţi în minte *salvatorul* sau soluţia. *Salvatorul* bate întotdeauna la uşa minţii voastre. Poate că lucraţi la stat şi vă spuneţi: „Dar eu nu pot face mai mulţi bani; am câştigat maximum". Iată cum vă învăluie *apele* confuziei şi îndoielilor. Nu vă lăsaţi cuprinşi de astfel de emoţii negative. Treziţi-vă *salvatorul*, provocaţi darul lui Dumnezeu din voi.

Acţionaţi în felul acesta. Conştientizaţi mai întâi că dorinţa, idealul, planul sau scopul pe care doriţi să-l realizaţi este o certitudine, o realitate a minţii, deşi este invizibilă; conştientizaţi apoi că prin unificarea mentală cu acel scop, voi puteţi cu siguranţă să îndepărtaţi apele tulburi şi zgomotoase ale fricii şi ezitării. Credinţa voastră este de fapt această conştientizare că scopul pentru care vă rugaţi este o realitate a minţii, că ideea sau dorinţa este cât se poate de reală şi perfect realizabilă. Atât timp cât vă gândiţi la scopul vostru în acest mod, el este real. Aveţi încredere în imaginea mentală, căci este reală. Prin contemplarea realităţii sale, *voi mergeţi pe apă şi liniştiţi valurile* fricii. Frica voastră se va diminua deoarece ştiţi că atunci când vă focalizaţi atenţia asupra idealului vostru, Puterea Creatoare a lui Dumnezeu curge prin acel punct focar al atenţiei. În acel moment, voi *liniştiţi valurile*. Vă disciplinaţi mintea. V-aţi gândit mult la acest lucru

şi ştiţi că ideea este reală. Gândul este *substanţa lucrurilor pentru care ne rugăm şi este dovada lucrurilor nevăzute*, pentru simplul motiv că voi credeţi în posibilitatea realizării acelui gând.

Menţineţi-vă atenţia asupra scopului vostru, asupra obiectivului de atins, ştiind în inima voastră că există o Putere infinită care vă sprijină în toate modurile. Ea nu vă părăseşte niciodată. Mintea subiectivă răspunde gândirii şi simţirii voastre constructive; astfel, vă este oferită susţinere şi forţă. Dacă vă veţi uita în jos la valurile de frică, credinţă falsă şi eroare, vă veţi scufunda. Priviţi în sus, acolo unde este viziunea voastră. Mintea voastră ordonată şi credinţa vă ajută să păşiţi peste toate apele vieţii, pentru a ajunge pe *păşunile verzi cu ape liniştite*. Voi puteţi porunci *vânturilor şi valurilor*, iar ele vi se vor supune.

Şi ieşind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon şi care de multă vreme nu mai punea haină pe el şi în casă nu mai locuia, ci prin morminte. Şi văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui şi cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui. Căci poruncea duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulţi ani îl stăpânea şi era legat în lanţuri şi în obezi, păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie. Şi l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ţi este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulţi intraseră în el. Şi-L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc. Şi era acolo o turmă mare de porci, care păşteau pe munte. Şi L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; şi le-a îngăduit. Şi, ieşind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe ţărm în lac şi s-a înecat. Iar păzitorii văzând ce s-a întâmplat, au fugit şi au vestit în cetate şi prin sate. Şi au ieşit să vadă ce s-a întâmplat şi au venit la Iisus şi au găsit pe omul din care ieşiseră demonii, îmbrăcat şi întreg la minte, şezând jos, la picioarele lui Iisus şi s-au înfricoşat. (Luca 8: 27 – 35; pasaje corelate – Matei 8: 28 – 32; Marcu 5: 1 – 13)

Citind acest pasaj, cu siguranţă că vă amintiţi de tipul de psihoză maniaco-depresivă. Aceasta este, desigur, o formă de tulburare mintală şi este caracterizată de combativitate şi capacitate de distrugere. În Evanghelia lui Marcu, regăsim o povestire similară celei de mai sus, în care maniacul este descris ca *trăind printre morminte*.

Pietrele funerare reprezintă o reamintire a celui mort, ceea ce înseamnă că omul trăieşte în trecutul mort, hrănind nişte duşmănii vechi sau nişte suferinţe, până când acestea devin obsesii în mintea lui.

Nebunul este un om care a permis remuşcărilor, urii, răzbunării sau plângerii de milă să preia controlul asupra minţii lui discriminative. Nu trebuie să cedăm niciodată şi să lăsăm emoţiile negative, distructive să ne controleze. Emoţia urmează gândul şi, prin redirecţionarea gândurilor noastre, ne putem controla emoţiile. Omul nu poate vizualiza o emoţie. El trebuie să construiască în mintea sa o scenă sau un eveniment şi să-l retrăiască, generând astfel emoţiile. În psihiatrie, doctorii se străduiesc să corijeze conflictele de bază ale pacientului şi să-i dea acestuia o nouă orientare.

Atunci când Iisus i se adresează nebunului, îl întreabă: *Care-ţi este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulţi intraseră în el*. Am cunoscut un bărbat în New York care se temea că de câte ori intră într-un bar, este un demon undeva în umbră care vrea să-l ia în posesie. Nu ştiu unde a auzit sau a citit despre o astfel de superstiţie, dar această idee i-a controlat mintea şi i-a cauzat tot felul de probleme. Mintea lui subiectivă, fiind dominată de această sugestie foarte puternică, a câştigat controlul asupra facultăţilor lui conştiente, iar mintea lui conştientă a cedat. A trebuit să experimenteze efectele acestei credinţe false. A început să audă ceea ce credea el că sunt voci ale spiritelor, neştiind că de fapt vorbea cu el însuşi. El credea că a ajuns să converseze cu entităţi supranaturale. A început la un moment dat să-şi dea seama că mintea lui subconştientă se supunea pur şi simplu acelei sugestii false de frică şi credinţă în spirite, pe care o întreţinuse de atâta vreme. Subconştientul poate să formeze o duzină de caractere diferite, al căror nume colectiv este *Legiune*. Acest om a mers la un preot care putea realiza un ritual de exorcizare în biserică. Procedura de exorcizare consta într-o serie de incantaţii sau implorări în numele lui Iisus. Ritualul, ceremonia şi rugăciunile exorcistului au indus în mentalul subconştient al bărbatului o mare încredere. El era foarte receptiv la puterea bisericii, astfel că preotul a putut alunga aşa-zişii demoni din mintea lui. Aceasta a dus la o vindecare miraculoasă. Ingredientul nepreţuit din acest proces a fost credinţa, care a dus la o schimbare fundamentală a atitudinii mentale a pacientului, ceea ce a atras după sine vindecarea. Era vorba, desigur, de credinţă oarbă, dar care este oricum mai bună decât lipsa totală de credinţă. Osemintele sfinţilor, anumite ape sfinţite, incantaţiile unui medium pot afecta mintea profundă şi pot determina transformarea psihică, inducând credinţă şi receptivitate.

Vindecarea divină sau spirituală se referă la funcţionarea armonioasă a minţii conştiente şi subconştiente. Mintea noastră conţine în zonele sale conştiente şi subconştiente toate dorinţele, caracteristicile, tendinţele şi impulsurile cu care ne-am născut. Prin procesul gândirii, educaţiei şi experienţei, am dobândit tot felul de atitudini şi obiceiuri. Atunci când începem să gândim inteligent, noi îndepărtăm în mod deliberat toate gândurile şi opiniile negative. Când nu reuşim să ne împlinim o dorinţă sau un ideal, devenim plini de teamă şi frustrare. Acest fenomen duce la impregnări subconştiente. Astfel de impulsuri şi tendinţe reprimate îşi caută expresia, o cale de manifestare. Astfel de emoţii negative se manifestă sub forma conflictelor interioare; dacă ele nu sunt rezolvate, are loc o dezorganizare mentală completă.

Sinele nostru caută mereu să restabilească un echilibru. Atunci când fricile, tensiunile şi conflictele devin de nesuportat, Sinele divin din noi ne face să ne pierdem conştiinţa cu totul; aceasta se numeşte nebunie. Mintea se abate şi se detaşează în felul acesta de toate problemele care i-au cauzat tulburarea. Dezechilibrul survine atunci când nu reuşim să alegem între bine şi rău. Nu trebuie să căutăm să ne rezolvăm problemele fără înţelepciunea divină şi fără Puterea lui Dumnezeu. Deranjamentele mintale sunt expresia unor impulsuri şi conflicte adânci, reprimate, care au devenit prea mari pentru a mai fi suportate. Un complex este un grup de idei puternic încărcate emoţional, care-şi caută calea de exprimare.

Dacă un om este plin de ură şi prejudecăţi, el trăieşte ca într-un *mormânt*. Atunci când acestea sunt expuse în lumina raţiunii, ele se disipează. În limbaj biblic, voi sunteţi Iisus care alungă demonii urii, prejudecăţilor şi geloziei. Astfel de complexe se ascund întotdeauna în *mormânt* (adică în mintea subconştientă). Când un om refuză să-şi accepte prejudecăţile, răutăţile şi duşmăniile şi să le aducă în lumina raţiunii, ele sunt forţate să se scufunde sub nivelul conştient; astfel, omul ajunge să fie legat cu lanţurile fricii, ignoranţei şi variatelor obsesii mentale. Atunci când hrănim duşmănii, prejudecăţi, răzbunări şi remuşcări, ele se scufundă în zona subconştientă a minţii, precum un foc mocnit, gata să explodeze mai devreme sau mai târziu. Dacă recunoaştem aceste flăcări mocnite şi le anihilăm în mod inteligent, putem să devenim liberi şi să ducem o viaţă normală.

Latura emoţională a vieţii noastre are puterea de a ne face să

acţionăm. Ar fi bine pentru fiecare dintre noi să ne studiem cu atenţie şi să vedem dacă nu cumva defectele pe care le criticăm atât de aspru la ceilalţi nu se găsesc cumva şi în noi. Când povestirea noastră ne spune că nebunul stătea *la picioarele* învăţătorului, aceasta înseamnă de fapt că noi înţelegem legile minţii noastre şi modul cum funcţionează ele.

Atunci când vi se cere să vă rugaţi pentru un nebun din spital, nu vă puteţi bucura de cooperarea lui. El a încetat să mai gândească normal şi să mai aibă discernământ. De fapt, el este condus de către fantomele subconştientului care bântuie prin mintea lui. Atunci când vă rugaţi pentru o astfel de persoană, este necesar să faceţi voi înşivă toată treaba. Trebuie să vă convingeţi pe voi înşivă că el este un om liber, plin de pace, armonie şi înţelegere. Puteţi să vă rugaţi de două-trei ori pe zi în felul următor: „Eu declar acum că inteligenţa, înţelepciunea şi pacea lui Dumnezeu se manifestă în acest om şi el este acum strălucitor, fericit şi liber. În acest moment, mintea lui este sănătoasă. Mintea lui Dumnezeu este singura minte reală şi eternă, care acum este unită cu mintea acestui om, ceea ce-l face să devină liniştit, relaxat şi împăcat. El este plin de încredere în Dumnezeu, în viaţă şi în toate lucrurile bune. Declar toate acestea acum, simt că este adevărat şi îl văd împlinit şi perfect. Mulţumesc, Doamne".

Repetându-vă aceste adevăruri iar şi iar, realizând că nu există decât o singură minte, veţi ajunge gradat la o convingere lăuntrică dominantă, iar omul pentru care vă rugaţi se va vindeca. Într-un astfel de caz, ca acesta de mai sus, procesul de vindecare se petrece în mintea celui care se roagă. Cel care se roagă nu trebuie sub nicio formă să dea credit simptomelor sau prognozelor cazului respectiv. El trebuie să se încreadă exclusiv în Principiul vieţii care va răspunde încrederii în El. Atunci când vă rugaţi pentru altul, nu mai luaţi în considerare timpul şi spaţiul concret, aparenţele sau circumstanţele, verdictul deja pus de ceilalţi, ci judecaţi după judecata divină. Aceasta înseamnă că sunteţi convinşi că Omul interior (Prezenţa Divină) nu poate fi bolnav, confuz sau nebun. Nu se poate întâmpla nimic, niciodată cu înţelepciunea, Pacea, Armonia, Inteligenţa sau Iubirea Divină. Omul interior are toate aceste calităţi şi atribute, iar cel care se roagă, meditând asupra Vieţii eterne, a minţii perfecte şi a păcii absolute din acel bolnav, reuşeşte să dizolve toate ideile fixe şi gândurile eronate care-l separă de fluviul de pace al lui Dumnezeu.

Deveniţi conştienţi acum de Puterea lui Dumnezeu, care este invizibilă şi intangibilă. Nu vă luptaţi şi nu vă agitaţi în timpul rugăciunii. Veţi descoperi astfel că învelişul exterior va dispărea şi adevărata valoare din interior va fi revelată în toată gloria sa.

Povestea ne spune că *ieşind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a aruncat de pe ţărm în lac şi s-a înecat*. Porcii care se aruncă singuri în apă sunt aleşi simbolic; tot la fel, atunci când începem să înotăm armonios în apele vieţii, gândurile noastre negative şi confuziile (demonii) mor, ucişi de forţa credinţei. Trecutul moare în clipa în care nu vă mai gândiţi la el. Dacă credeţi că nu puteţi fi vindecaţi sau nu puteţi realiza ceea ce vă doriţi, înseamnă că priviţi în trecut, adică trăiţi *printre morminte*. Nu daţi atenţie acestor mesaje din trecut. Idealul sau dorinţa care vă spune: „Ridică-te, mergi înainte, împlineşte!" este salvatorul care apare pe coridoarele minţii. Acceptaţi acel ideal ca fiind real şi păşiţi înainte ca şi cum l-aţi fi atins deja. Astfel, mintea voastră va fi integrată divin şi un val de pace vă va inunda, deoarece vedeţi că ceea ce căutaţi, deja este. Iată de ce Biblia spune: *Ridicaţi-vă privirea, uitaţi-vă peste câmpuri, căci deja recoltele sunt bogate*.

Şi iată a venit un bărbat, al cărui nume era Iair şi care era mai-marele sinagogii. Şi căzând la picioarele lui Iisus, îl ruga să intre în casa lui, Căci avea numai o fiică, ca de doisprezece ani, şi ea era pe moarte. Şi, pe când se ducea El, mulţimile îl împresurau. Şi o femeie, care de doisprezece ani avea scurgere de sânge şi cheltuise cu doctorii toată averea ei, şi de niciunul nu putuse să fie vindecată, Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui şi îndată s-a oprit curgerea sângelui ei. Şi a zis Iisus: Cine este cel ce s-a atins de Mine? Dar toţi tăgăduind, Petru şi ceilalţi care erau cu El, au zis: Învăţătorule, mulţimile Te îmbulzesc şi Te strâmtorează şi Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de mine? Iar Iisus a zis: S-a atins de Mine cineva. Căci am simţit o putere care a ieşit din Mine. Şi, femeia, văzându-se vădită, a venit tremurând şi, căzând înaintea Lui, a spus de faţă cu tot poporul din ce cauză s-a atins de El şi cum s-a tămăduit îndată. Iar El i-a zis: Îndrăzneşte, fiică, credinţa ta te-a mântuit. Mergi în pace. Şi încă vorbind El, a venit cineva de la maimarele sinagogii, zicând: A murit fiica ta. Nu mai supăra pe învăţătorul. Dar Iisus, auzind, i-a răspuns: Nu te teme; crede numai şi se va izbăvi. Şi venind în casă n-a lăsat pe nimeni să intre cu El, decât numai pe Petru şi pe Ioan şi pe Iacov şi pe tatăl copilei şi pe mamă. Şi toţi plângeau şi se

tânguiau pentru ea. Iar El a zis: Nu plângeţi; n-a murit, ci doarme. Şi râdeau de El, ştiind că a murit. Iar El, scoţând pe toţi afară şi apucând-o de mână, a strigat, zicând: Copilă, scoală-te! Şi duhul ei s-a întors şi a înviat îndată; şi a poruncit El să i se dea să mănânce. (Luca 8: 41 – 55; pasaje corelate – Matei 9: 20 – 22, 14: 35 – 36; Marcu 5: 28 – 34)

Toate aceste istorioare sunt psihologice şi trebuie interpretate ca atare. Voi sunteţi *Iair*, adică gândul predominant din mintea voastră; *vă aruncaţi la picioarele lui Iisus*; adică, începeţi să conştientizaţi că puteţi reînvia *copilul muribund* din voi, datorită unei noi înţelegeri a Puterii lui Dumnezeu. *Fiica pe moarte* reprezintă dorinţa voastră neîmplinită. *Iisus, Iair, fiica, femeia cu sângerare, Petru, Ioan şi Iacov*, toate aceste caractere se regăsesc în fiecare dintre noi. Este povestea fiecărui om. *Fiica* noastră (dorinţa) *moare* deoarece nouă ne lipseşte credinţa că o putem reînvia. *O femeie cu scurgere de sânge* nu poate da naştere, nu poate concepe. Un uter sângerând nu poate concepe un copil. *Femeia* înseamnă emoţie, sentiment. Atunci când emoţiile noastre o iau razna, înseamnă că, simbolic, *noi sângerăm în uter*. Energia şi vitalitatea sunt irosite din cauza fricilor, a îngrijorărilor şi a îndoielilor. *Uterul* (mintea) trebuie să fie închis pentru a putea procrea.

Pe măsură ce mergeţi către interior şi închideţi poarta dorinţelor, fiind convinşi că sunteţi deja ceea vă doreaţi să fiţi, vă închideţi *uterul* (mintea) şi reuşiţi să daţi o formă idealului pe care-l aveţi. Gândul vostru este creator. Când începeţi să vă gândiţi la ceea ce doriţi să împliniţi, Puterea creatoare a lui Dumnezeu răspunde şi, datorită noii focalizări mentale realizată cu credinţă, veţi reînvia *copilul*. Ştiţi deja în inima voastră că acel *copil nu este mort*, că-l puteţi aduce înapoi. Noua voastră atitudine mentală, credinţa voastră, va închide uterul.

Credinţa ta te-a mântuit. Credinţa vine din faptul că ştim înăuntrul nostru că există o singură Putere Supremă care poate face toate lucrurile. Vom auzi în interior acest Adevăr, dacă ne vom concentra toată atenţia asupra lui. Haideţi să ascultăm Adevărul despre Puterea Iubirii, despre credinţă şi bunăvoinţă şi să avem încredere că înţelepciunea noastră ne va revela răspunsul la orice problemă. Credinţa merge doar într-o singură direcţie. Mulţi oameni îşi apleacă urechea şi îşi îndreaptă atenţia către minciuni, falsuri, superstiţii şi tot felul de concepte eronate. Dacă facem aceasta, confuziile ajung să ne domine.

S-a atins de Mine cineva. Căci am simţit o putere care a ieşit din Mine. Voi puteţi atinge mental şi emoţional credinţa, iubirea, bucuria şi pacea. Atunci când acceptaţi mental ideea de sănătate perfectă, Prezenţa Vindecătoare răspunde şi sunteţi salvaţi – aceasta este virtutea care se revelează din adâncurile fiinţei.

Ni se spune că *râdeau de El, ştiind că a murit* (copilul). Nu este adevărat că cele cinci simţuri râd şi-şi bat joc de voi? Nu vă provoacă ele spunându-vă: „Aceasta nu se poate realiza" sau „Este imposibil"? Iată de ce trebuie să ignoraţi semnalele venite de la simţuri şi să vă îndreptaţi atenţia către o imagine mentală nouă, astfel că pe măsură ce impregnaţi această dorinţă cu starea de iubire veţi putea fi una cu ea. Aceasta este semnificaţia faptului că *i-a luat pe Petru, Ioan şi Iacov în casă cu El. Casa* este mintea voastră sau conştiinţa. Propriul vostru EU SUNT reprezintă tatăl şi mama tuturor ideilor, dorinţelor şi conceptelor. *Petru* reprezintă credinţa în Dumnezeu; *Iacov* reprezintă judecata cea dreaptă, adică acea capacitate de a auzi doar veştile bune; *Ioan* este iubirea sau sentimentul de unitate cu idealul pe care-l aveţi. De obicei, noi ne folosim de aceste trei calităţi ori de câte ori recunoaştem un adevăr care nu este evident simţurilor. S-ar putea ca raţiunea şi simţurile să pună totul sub semnul întrebării, să râdă şi să ridiculizeze, să ia în zeflemea, dar dacă noi ne vom retrage pur şi simplu în interior, fiind convinşi că este adevărat ceea ce simţim, puterea lui Dumnezeu va lucra în favoarea noastră. Chiar dacă lumea întreagă va nega, noi vom putea materializa dorinţa noastră, deoarece avem credinţă, căci *toate ni se vor face conform credinţei noastre*.

Capitolul 4
PREZENŢA NOASTRĂ VINDECĂTOARE

Şi iată un bărbat din mulţime a strigat, zicând: Învăţătorule, rogu-mă Ţie, caută spre fiul meu, că îl am numai pe el; Şi iată un duh îl apucă şi îndată strigă şi-l zguduie cu spume şi abia pleacă de la el, după ce l-a zdrobit. Şi m-am rugat de ucenicii Tăi ca să-l alunge şi n-au putut. Iar Iisus, răspunzând, a zis: O, neam necredincios şi îndărătnic! Până când voi fi cu voi şi vă voi suferi? Adu aici pe fiul tău. Şi, apropiindu-se el, demonul l-a aruncat la pământ şi l-a zguduit. Iar Iisus a certat pe duhul cel necurat şi a vindecat pe copil şi l-a dat tatălui lui. Iar toţi au rămas

uimiți de mărirea lui Dumnezeu. (Luca 9: 38 – 43; pasaje corelate – Matei 17: 14 – 21; Marcu 9: 17 – 29)

Există povestioare similare în Evangheliile lui Marcu şi Matei, care par să indice în mod clar o boală numită azi epilepsie. Sigur că, dacă privim povestea din punct de vedere literal, ne-am putea gândi la posesiunile demonice, care reprezentau o credinţă destul de populară în acele vremuri. Băiatul este aruncat la pământ, face spume la gură şi este scuturat de convulsii. Biblia nu menţionează cuvântul „epilepsie". Cuvântul derivă din grecescul *epilepsia*, care înseamnă o boală caracterizată prin cădere din picioare şi atacuri. Grecii numeau epilepsia boală sacră, deoarece se credea că este cauzată de lună. După cum ştim, termenul de „lunatic" vine din latinescul *lunaticus*. În simbolismul străvechi, luna semnifica mintea subconştientă. Soarele era intelectul iluminat sau mintea conştientă plină de înţelepciune.

Cu alte cuvinte, Biblia ne spune că băiatul avea în subconştientul lui o otravă, care era cauza atacurilor sale epileptice. *Ziua soarele nu te va arde, nici luna noaptea*. (Psalmi 120, 6). Psihologia şi psihiatria modernă arată în mod precis că tulburările mintale şi fizice îşi au rădăcinile în profunzimile minţii, porţiune numită subconştient.

Tiparele subconştiente negative sunt denumite *epidemii ale întunericului*. Prin orientarea către Prezenţa divină din interior, îl lăsăm pe Dumnezeu să acţioneze în viaţa noastră. Ne dovedim credinţa, devoţiunea şi iubirea pentru Dumnezeu prin identificarea noastră cu calităţile Sale şi refuzând categoric să recunoaştem că răul are vreo putere asupra noastră. Prin credinţa noastră în Puterea lui Dumnezeu, noi invocăm armonia perfectă şi pacea perfectă, care sunt voinţa Lui.

Aproximativ prin anii '400 î.Hr., Hipocrate a recunoscut existenţa acestui tip de tulburare numită epilepsie care, în acele vremuri, se credea că ar fi cauzată de fiinţe divine. El a ridiculizat această superstiţie şi a arătat că boala nu poate să aibă origine divină, din simplul motiv că se putea vindeca prin purificări şi incantaţii, care erau în mare vogă la vremea aceea. Un psihiatru local mi-a spus că studiul său despre Hipocrate evidenţiază faptul că acest medic faimos cunoştea foarte bine cauzele care stăteau la baza diferitelor tulburări mintale.

Nu are nicio importanţă dacă băiatul despre care se vorbeşte în povestirea de mai sus era un idiot, surdo-mut sau un epileptic. Atunci când ne rugăm pentru altul, trebuie să conştientizăm că *toate lucrurile*

sunt posibile cu ajutorul lui Dumnezeu. Evanghelia lui Marcu ne spune că acest tip de boală se vindecă prin *post şi rugăciune*. *Postul* înseamnă respingerea a tot ce este evident pentru simţuri, respingerea simptomelor şi prejudecăţilor omenirii. Trebuie *să postim*, adică să respingem mental ospăţul otrăvit al evidenţelor obiective.

Cum a avut loc procesul de vindecare? Aşa cum ne spune povestea, Iisus a trebuit să se vindece pe sine de boală, fie ea nebunie sau idioţenie, iar astfel au apărut şi rezultatele exterioare. Este vorba de *rugăciunea de credinţă*, care dă rezultate. Starea de tulburare mintală se regăseşte şi în noi, atunci când vedem această boală concretizată în altă persoană. Eşecul în vindecarea unui copil nebun sau idiot nu este din vina acestuia, ci este din cauza lipsei noastre de credinţă în *discipoli* (facultăţile mentale). Cel care se roagă trebuie să se vindece pe sine de boala de care se presupune că suferă acel copil; dacă vindecătorul nu este convins pe deplin de Adevărul divin, el se va lăsa copleşit de ideea de boală. Dacă nu reuşim într-un astfel de caz, înseamnă că nu am reuşit să ne fixăm ochiul minţii pe însănătoşirea acelei persoane.

Ni s-a spus că motivul pentru care discipolii nu au putut să vindece copilul bolnav se datora necredinţei. Există o credinţă inconştientă profundă în minţile oamenilor, aceea că anumite boli sunt foarte greu de vindecat. Deci, dacă vedeau un lunatic şi simptomele acestuia, simţurile lor erau impregnate cu acea senzaţie de dificultate. *Discipolii* despre care se vorbeşte reprezintă propriile noastre atitudini, facultăţi mentale şi puncte de vedere. Trebuie să ne detaşăm complet de ceea ce ne spun simţurile, să nu dăm atenţie aparenţelor şi simptomelor şi să ne identificăm cu Prezenţa Vindecătoare omnipotentă. Puterea, credinţa şi elevarea conştiinţei vor apărea doar dacă ne vom focaliza pe Dumnezeu din noi şi nu pe aparenţe.

Iată un tratament pe care-l folosesc pentru vindecarea tulburărilor mintale de tipul nebuniei. Mă retrag în mine însumi, menţionez apoi numele pacientului, după care mă gândesc la Dumnezeu timp de 3 – 4 minute, focalizându-mă pe Pacea Lui infinită, Armonie, Inteligenţă divină, Iubire divină şi înţelepciune. În acelaşi timp, afirm cu încredere că tot ce este adevărat pentru Dumnezeu este adevărat şi pentru cel pentru care mă rog. Caut să mă umplu de sentimentul că în mintea acelei persoane este ordine deplină, armonie, binecuvântare, pace şi bucurie. În acest mod, induc această stare

mentală de pace şi armonie celui pentru care mă rog. Când simt că am făcut tot ce-mi stătea în putinţă, mă opresc şi afirm că persoana este vindecată. Pot să repet acest tratament de 2 – 3 ori pe zi sau cât de des simt că trebuie să o fac, rugându-mă de fiecare dată cu fervoare, ca şi cum nu aş mai fi făcut-o niciodată până atunci. Dacă tratamentul reuşeşte doar parţial, persoana respectivă se va simţi mai bine. Important este să continuaţi până când apar *zorii, iar umbrele nopţii dispar* din propria voastră minte.

Scopul principal al tuturor rugăciunilor pentru alte persoane este acela de a trăi sentimentul de bucurie interioară şi Dumnezeu va face restul. În timpul rugăciunii, trebuie să mergem *în ceruri*; aceasta înseamnă o stare de pace interioară şi linişte. Dacă vom intra foarte des în *ceruri*, vom reuşi să vedem raiul pe pământ.

*Şi învăţa Iisus într-una din sinagogi sâmbăta. Şi iată o femeie care avea de optsprezece ani un duh de neputinţă şi care era gârbovă, de nu putea să se ridice în sus nicidecum; Iar Iisus, văzând-o, a chemat-o şi i-a zis: Femeie, eşti dezlegată de neputinţa ta. Şi şi-a pus mâinile asupra ei şi ea îndată s-a îndreptat şi slăvea pe Dumnezeu. Iar mai-marele sinagogii, mâniindu-se că Iisus a vindecat-o sâmbăta, răspunzând, zicea mulţimii: Şase zile sunt în care trebuie să se lucreze; venind deci într-acestea, vindecaţi-vă, dar nu în ziua sâmbetei! Iar Domnul i-a răspuns şi a zis: Făţarnicilor! Fiecare dintre voi nu dezleagă, oare, sâmbăta boul său, sau asinul de la iesle, şi nu-l duce să-l adape? Dar aceasta, fiică a lui Avraam fiind, pe care a legat-o satana, iată de optsprezece ani, nu se cuvenea, oare, să fie dezlegată de legătura aceasta, în ziua sâmbetei? (*Luca 13: 10 – 16)

Vindecarea cu mâinile a fost folosită timp de nenumărate generaţii. Am văzut personal unele vindecări remarcabile realizate în acest mod. Unii spun că au un dar şi că mâinile lui sunt *mâini vindecătoare*. Desigur, dacă ei cred că au acest dar divin al vindecării, li se dă pe măsura acestei credinţe Adevărul este că noi avem cu toţii darul vindecării. Nu este vorba de un dar divin care este dat doar câtorva fiinţe. Prezenţa Vindecătoare acţionează în voi 24 de ore pe zi. Aţi luat vreodată în considerare toate tăieturile, zgârieturile şi juliturile pe care le-aţi avut când eraţi copii? Nu aţi observat o Inteligenţă divină care acţionează? Se forma cheagul de sânge, se închidea tăietura, se formau celule noi şi astfel avea loc o vindecare completă. Toate acestea se petreceau fără ca voi să fiţi prea conştienţi

de ele. Inteligenţa din voi vă reînnoieşte în permanenţă corpul. Credinţa face ca această Putere Vindecătoare să acţioneze cu o viteză foarte mare, astfel încât puteţi experimenta o vindecare instantanee. De fapt, un mare număr de biserici de diferite culte practica vindecarea cu mâinile.

Ni se spune în Biblie că femeia a fost vindecată în ziua de *sâmbătă (sabat)*. Mulţi iau acest cuvânt în sensul său strict literal, gândindu-se astfel că este un păcat să faci orice fel de muncă în ziua de sabat. Unii merg la extrem şi nu se folosesc nici de bani în acea zi. Toate acestea nu au nicio importanţă. *Sabatul* este o stare de nemişcare interioară, o certitudine, un moment în care omul îşi aminteşte de faptul că poate apela la Dumnezeu în orice clipă, pentru orice urgenţă, oriunde s-ar afla. *Vă aflaţi în sabat* atunci când acceptaţi în mintea voastră că vi se răspunde la rugăciune. Atunci când meditaţi şi vă convingeţi că ştiţi că vi s-a răspuns la rugăciune aţi ajuns în cea de-a şaptea zi, care din punct de vedere psihologic înseamnă momentul convingerilor. Vă aflaţi în ziua de sabat atunci când inima voastră este înflăcărată de Gloria lui Dumnezeu şi de certitudinea răspunsului Său şi, în acel moment, veţi experimenta o transfuzie divină instantanee de energie, putere, vitalitate şi viaţă.

Trebuie să conştientizăm că acţiunile exterioare: ritualuri, ceremonii, conformarea la toate riturile şi preceptele unor organizaţii sau biserici nu reprezintă religia adevărată nici adorarea adevărată. Un om poate să se supună tuturor regulilor bisericii sale şi în acelaşi timp să încalce toate Legile lui Dumnezeu în inima sa. Poate să se ducă la biserică în fiecare zi a săptămânii şi tot să fie necredincios. Trebuie să devenim conştienţi de faptul că singura schimbare care contează este cea interioară, schimbarea din inimă, acolo unde vă îndrăgostiţi de fapt de valorile spirituale. Atunci toate fricile, duşmanii şi bolile vor dispărea.

Când ajungeţi să trăiţi într-o stare de conştiinţă plină de pace, sănătate şi fericire, vă aflaţi *în ziua de sabat* tot timpul. Sunteţi în *sabat* când simţiţi şi ştiţi cu certitudine că este imposibil ca rugăciunea voastră să dea greş. Sunteţi nemişcaţi, netulburaţi, calmi şi senini, deoarece purtaţi cu voi în mintea subconştientă o impregnare divină, o întrupare a idealului vostru. Ştiţi că există întotdeauna un interval de timp între manifestarea subiectivă şi manifestarea obiectivă. Certitudinea voastră interioară şi imperturbabilitatea este sabatul. *Şi*

era o zi de sâmbătă când a fost vindecată.

Mai-marele sinagogii menţionat în Biblie reprezintă gândul conducător sau punctul de vedere lumesc. *Sinagoga* este mintea voastră, locul în care sălăşluiesc gândurile, sentimentele, stările şi opiniile. Iisus vă stă întotdeauna la dispoziţie, ceea ce înseamnă că atunci când vă uitaţi la dorinţa voastră, de fapt vă uitaţi la Iisus sau la soluţie, la salvarea voastră. *Femeia care avea un duh de neputinţă* înseamnă sentimentul de slăbiciune şi deprimare din conştiinţă, credinţa subiectivă în boală. Cuvântul *femeie* reprezintă latura emoţională, natura subiectivă a vieţii. Oricare ar fi boala noastră, ea reprezintă un model negativ de gândire încărcat cu emoţii care se află adânc impregnate în subconştient. *Mai-marele sinagogii* reprezintă gândurile de teamă şi îndoială care apar în mintea voastră, încercând să vă determine să vă întoarceţi de la credinţa în Puterea celui Unic, care poate face absolut orice. Se ajunge la o contradicţie în mintea voastră, astfel că voi trebuie să eradicaţi gândurile făţarnice, întrebându-le de unde vin. Există vreun principiu în spatele lor? Nu cumva sunt nişte umbre ale minţii? Gândurile de frică nu provin din sursa cerească. Îndepărtati-vă mintea de la ele şi vor muri prin neglijare. Concentraţi-vă doar pe Puterea lui Dumnezeu, acceptaţi-o, imaginaţi-vă că sunteţi vindecat chiar acum. Faceţi acest lucru ori de câte ori este necesar şi veţi experimenta *sabatul* sau deplinătatea acceptării; atunci vă veţi ridica şi veţi merge.

Capitolul 5
INCURABILII SUNT VINDECAŢI

Şi când a intrat El în casa uneia dintre căpeteniile fariseilor, sâmbăta, ca să mănânce, şi ei îl pândeau, iată un om bolnav de idropică (idropizie-n.tr.) era înaintea lui. Şi, răspunzând, Iisus a zis către învăţătorii de lege şi către farisei, spunând: Cuvine-se a vindeca sâmbăta ori nu? Ei însă au tăcut. Şi luându-l, l-a vindecat şi i-a dat drumul. Şi către ei a zis: Care dintre voi, de-i cade fiul sau boul în fântână nu-l va scoate îndată în ziua sâmbetei? Şi n-au putut să-i răspundă la acestea. (Luca 14: 1 – 6)

Fariseul se găseşte pretutindeni; el este tipul de om care se bazează doar pe acţiunile şi pe observaţiile exterioare. El se ghidează

tot timpul după litera legii şi îi lipseşte iubirea şi înţelegerea din spatele cuvintelor Evangheliilor. *Fariseul* consideră că îi înţepeneşte gâtul din cauza curentului de la ventilator, că germenii patogeni sunt cauza răcelii lui şi că viruşi neştiuţi îi produc tot felul de boli. Vremea, condiţiile şi circumstanţele influenţează mintea doar într-o măsură sugestivă. Omul este singurul gânditor în lumea lui; de aceea, ventilatorul îl poate face să răcească doar dacă el crede acest lucru. O credinţă este un gând pe care mintea îl acceptă ca fiind adevărat. Mulţi oameni pot să stea sub un ventilator toată ziua, fără să răcească şi fără să li se înţepenească gâtul. Dacă cineva acceptă sugestia hipnotică cum că va răci din cauza curentului, este clar că acea răceală se datorează propriul său gând. El a avut puterea de a respinge sau de a accepta sugestia respectivă. Dacă ea a fost acceptată, rezultatul se datorează acţiunii propriei minţi. În consecinţă, omul nu are cum să dea vina pe altcineva decât pe el însuşi. Mintea sa a acceptat o idee falsă şi a produs consecinţele corespunzătoare.

Cazul de hidropizie menţionat în citatul de mai sus se datora unui flux de gânduri negative. Atunci când mintea este plină de tensiuni şi stresuri, corpul produce un efect corespunzător şi apare o funcţionare defectuoasă a organelor de eliminare. Dacă un om este plin de ură şi de resentimente adânci, poate să dezvolte un flux energetic negativ care, dacă nu este sesizat la timp, poate să ducă la distrugerea organelor vitale, din cauza efectului coroziv al acestor otrăvuri mentale. Procesele fizice din corp reprezintă o manifestare a atitudinilor mentale ale omului sau a stării sale de conştiinţă.

Am cunoscut la Londra un bărbat care era foarte religios şi complet liber de orice resentiment sau rea-voinţă. Cu toate acestea, el şi-a văzut tatăl murind de hidropizie, ceea ce a produs o impresie foarte profundă asupra lui. Omul mi-a spus că toată viaţa s-a temut că acest lucru i s-ar putea petrece chiar lui. A mai adăugat faptul că tatăl său suferise o intervenţie medicală prin care i se scoseseră cantităţi mari de apă din regiunea abdominală. Teama lui persistentă de propria îmbolnăvire, care nu a fost niciodată neutralizată, a fost fără îndoială cauza acestei boli a tatălui său. El nu avea cunoştinţă de adevărul acesta simplu, care a fost elucidat de Quimby cu aproximativ 100 de ani în urmă, că dacă crezi în ceva, se va manifesta fie că te gândeşti în mod conştient sau nu. Frica acestui om s-a transformat în credinţa că se va îmbolnăvi de această boală care, iată, în loc să se

manifeste la el, l-a răpus pe tatăl său. Această explicaţie i-a fost foarte folositoare bărbatului respectiv. El a început să-şi dea seama că acceptase o minciună ca fiind adevărată, a înţeles că era doar o pervertire a adevărului, că frica respectivă nu avea nicio putere, deoarece nu exista niciun principiu în spatele ei. Există un principiu al sănătăţii, nu al bolii, un principiu al abundenţei, nu al sărăciei, un principiu al onestităţii, nu al falsităţii, un principiu al matematicii, nu al erorilor, un principiu al frumuseţii, nu al urâţeniei. Credinţa lui îşi căpătase puterea de a-l controla. Mintea omului poate fi influenţată atât negativ cât şi pozitiv.

Acest om a înţeles în ce situaţie se află şi a înlăturat minciuna. El s-a gândit că Puterea Vindecătoare care l-a creat este încă în el şi că boala sa se datorează unor gânduri negative. Astfel, el şi-a impregnat mintea cu modele divine de gândire. Înainte să meargă seara la culcare, el afirma cu fermitate şi credinţă: „Prezenţa Vindecătoare lucrează acum pentru transformarea şi vindecarea mea şi pentru controlul tuturor proceselor din corp, conform înţelepciunii şi naturii Sale divine. Ştiind aceasta, sunt în siguranţă. Ştiu că Dumnezeu acţionează. Nu există altă putere în afara Puterii Vindecătoare şi Ea acţionează chiar acum". El a repetat această rugăciune în fiecare seară timp de 30 de zile. La sfârşitul acestei perioade, mintea lui s-a convins că el este sănătos. Acesta a fost momentul de *sabat* pentru el, adică momentul de împlinire completă în mintea lui.

Acum câţiva ani, am asistat la o slujbă religioasă în biserică, în care preotul a vorbit foarte frumos despre Vindecarea Divină. După slujbă, un membru al bisericii l-a abordat şi i-a zis: „Sunt de acord că putem să spunem că *Iisus a vindecat*, dar nu cred că putem să spunem că şi noi suntem în stare de acelaşi lucru!" Vă puteţi imagina o asemenea declaraţie în această aşa-zisă epocă a iluminării? Omul care a spus aceasta a văzut sute de vindecări în tot timpul vieţii sale. Viaţa ne vindecă întotdeauna tăieturile, vânătăile şi zgârieturile. Nu ne condamnă niciodată. Atunci când mâncăm hrană contaminată, acelaşi Principiu vital, care caută să ne protejeze, ne face să regurgităm şi se străduieşte, pe cât poate, să ne vindece. Va avea loc un proces de vindecare dacă, aşa cum spunea Emerson, „ne debarasăm de toate nimicurile care ne umplu mintea".

Am cunoscut un om de ştiinţă creştin, care a înghiţit odată, din greşeală, o otravă lichidă. El era un practicant religios remarcabil şi

avea mare încredere în Puterea lui Dumnezeu. Mi-a povestit că în momentul când a ingerat otrava nu se găsea absolut nimeni prin preajmă să-l ajute, astfel că a trebuit să se descurce de unul singur, bazându-se doar pe puterea din el. El a rămas foarte liniştit şi a rostit mereu cuvintele: „Dumnezeu se află în Templul Său sfânt şi Prezenţa Lui umple fiecare organ şi fiecare celulă din fiinţa mea. Acolo unde este Dumnezeu este numai ordine, frumuseţe şi funcţionare perfectă. Prezenţa Lui sfântă neutralizează orice nu este de natura Lui". A continuat în felul acesta timp de o oră şi, deşi se afla într-o stare critică, a avut parte de o recuperare completă.

Poate cineva să înghită o otravă puternică, încrezându-se în puterea de a-i neutraliza efectele? Eu nu sugerez acum să încercaţi cu toţii aceasta. Dar cred cu tărie că, într-o situaţie de urgenţă sau când s-a petrecut un astfel de incident din greşeală, cel care crede sincer în Dumnezeu şi-L roagă pentru ajutor, poate demonstra afirmaţia lui Marcu: *Şi chiar dacă ei beau ceva mortal nu vor fi afectaţi* şi poate ieşi nevătămat, dintr-o asemenea experienţă.

Aşa cum există otrăvuri fizice, tot la fel există şi otrăvuri mentale. Avocaţii şi fariseii se află în fiecare dintre noi. Ei reprezintă legile şi opiniile create de om, precum şi credinţa că suntem pedepsiţi pentru păcatele noastre, că avem o karmă care ne ajunge din urmă, că am greşit într-o viaţă anterioară şi acum trebuie să ne tragem păcatele. Gândurile fariseice ne bântuie mintea, spunând: „Nu trebuie să punem la îndoială ce vrea Dumnezeu, poate este voinţa lui Dumnezeu ca eu să fiu bolnav. Aceasta este crucea pe care trebuie s-o port". Alţii suferă de un complex de martiraj şi spun: „Dumnezeu mă testează, aceasta e o încercare. Trebuie să-mi accept suferinţa, căci este voia Domnului".

Voinţa lui Dumnezeu este voinţa vieţii, iar viaţa vrea să se manifeste pe sine sub forma sănătăţii, a armoniei, bucuriei, bunăstării, perfecţiunii şi abundentei. Voinţa lui Dumnezeu este de fapt natura lui Dumnezeu, care înseamnă Iubire fără limite, Inteligentă infinită, Bucurie infinită, înţelepciune infinită, Ordine, Simetrie şi Proporţie perfectă. Viaţa nu poate să dorească moarte. Pacea nu poate dori durere. Bucuria nu poate dori suferinţă. Armonia nu poate dori discordie. Ordinea nu poate dori dezordine. Iubirea nu poate dori pedeapsă şi suferinţă. Cei care declară că Dumnezeu îi pedepseşte nu s-ar gândi niciodată să-i acuze pe propriii lor părinţi de lucrurile de care-L acuză pe Dumnezeu. Pentru asemenea oameni, cuvintele *Bine*

infinit şi *Perfecţiune* par să nu aibă nicio semnificaţie.

Multe boli provin din astfel de credinţe false, deoarece aceste credinţe tind să se manifeste. Credinţa că Dumnezeu vă pedepseşte sau vă testează face să se pună în mişcare legea propriei minţi, ceea ce va duce la tulburări, boală şi dificultăţi de tot felul. Iată de ce veţi auzi uneori pe câte unul care spune că este urmărit de blestem. Dacă cineva se conduce după premize false, experienţa care urmează trebuie să se conformeze acelor premize. De fapt, omul se pedepseşte singur. El îşi dă singur totul, fie că e bucurie sau suferinţă, durere sau pace.

Iisus vă reprezintă pe voi, acţionând asupra minţii conştiente şi subconştiente, sincronizat şi armonios. Atunci când cunoaşteţi legile mentalului şi le aplicaţi în mod constructiv, voi sunteţi Iisus din Biblie, reînviind dorinţele moarte, vindecând gândurile oarbe şi mergând triumfător către scopul vostru. Nu mai sunteţi orbi, şchiopi şi slabi. Iată de ce Biblia spune: *Şi l-a luat şi l-a vindecat şi l-a lăsat să plece*.

V-am subliniat în acest capitol cum a vindecat un om în el însuşi o boală similară cu cea a tatălui său. Aceeaşi Putere Vindecătoare este prezentă în toate fiinţele umane. Nu este ceva care a existat doar acum 2000 de ani. Ea este omniprezentă. Puteţi să vă folosiţi de ea şi să realizaţi în viaţa voastră ceea ce noi numim miracole. Trebuie să vă reamintesc că miracolele nu sunt o dovadă a ceea ce este imposibil, ci este o confirmare a ceea ce este, a fost şi va fi întotdeauna posibil, deoarece cu Dumnezeu toate lucrurile sunt posibile.

Iubirea bucuria şi pacea nu au nici început şi nici sfârşit. Principiul vieţii a existat dintotdeauna. Nu este ceva care a fost în posesia unui singur om. Ar fi culmea absurdului să spunem aşa ceva. Nu aşteptaţi să apară vreun sfânt sau un înger să vă vindece. Nu vă mai întrebaţi dacă Dumnezeu vrea sau nu să vă vindecaţi. Realizaţi că, atunci când sunteţi bolnavi, posomorâţi, plini de ură sau săraci, voi încălcaţi legile lui Dumnezeu, care sunt scrise în inima voastră. Otrăvurile mentale sunt gândurile greşite care acţionează pe ascuns în subconştient, ca un curent contaminat ce va erupe chiar după ani de zile şi se va concretiza în experienţe nefericite, cum ar fi boala, pierderile, suferinţa, eşecurile etc.

Primul pas pe calea vindecării este să nu vă fie teamă de condiţiile manifeste din acest moment. Al doilea pas este acela de a realiza că situaţia respectivă nu este decât produsul gândirii din trecut, care nu va mai avea acum puterea de a-şi continua existenţa. Al treilea

pas este acela *de a-L preaslăvi pe Dumnezeu care este în voi* (sinele interior). Aceasta va opri producerea tuturor toxinelor din voi şi din pacientul vostru. Aţi declarat în acest moment că situaţia prezentă este falsă; înălţându-vă pe voi şi privind-o pe cealaltă persoană aşa cum ar trebui ea să fie, veţi atrage către voi manifestarea stării ideale. Căutaţi să trăiţi plenar dorinţa voastră ca şi cum ea ar fi deja împlinită şi *cuvântul* (gândul sau sentimentul) o va manifesta curând în planul fizic. Dacă veţi permite credinţelor lumeşti (otrăvurile mentale) să vă influenţeze, nu veţi fi capabili să ajungeţi la împlinirea idealului vostru.

Printre cele mai cumplite otrăvuri mentale se numără ura, care în realitate este ignoranţă, şi autocompătimirea, care este de fapt concentrarea pe propria persoană. Aceste droguri circulă prin curenţii voştri mentali şi psihici, otrăvind toate izvoarele de speranţă şi credinţă şi ducând la depresie şi tot felul de alte tulburări mintale. Antidotul spiritual este acela de a vă descoperi Sinele real (Dumnezeu) şi de a vă lăsa copleşiţi de Dumnezeu. Puteţi să vă îndrăgostiţi nebuneşte de această nouă cunoaştere, prin care aţi aflat că gândurile sunt materiale şi că, dacă vă umpleţi mintea cu valori spirituale, vă veţi transforma întreaga viaţă, atrăgând către voi sănătatea, fericirea, iubirea şi bucuria. Puteţi deveni extrem de fericiţi şi entuziaşti ştiind că există un Principiu al Vieţii, care curge prin mintea voastră, creând acolo imagini conforme cu natura sa divină. Atunci când veţi realiza că legea atracţiei acţionează permanent în viaţa voastră, veţi fi cuprinşi de o frenezie divină, minunându-vă de toate. Sunteţi acum îndrăgostiţi de Dumnezeu şi de toate lucrurile bune, plăcute, elevate şi înălţătoare. Sunteţi însetaţi după mai multă înţelepciune şi vă îndreptaţi către lumina Celui care există în eternitate.

Ideea de vârstă înaintată este o altă otravă mentală. Biblia se referă la vârstă *nu ca la o acumulare de ani, ci ca la zorii înţelepciunii*. Căutaţi să trăiţi Frenezia Divină, căci ea vă curăţă de toate toxinele. La fel ca Daniel, chiar dacă vă aflaţi în ghearele leului, preamăriţi-L pe Dumnezeu din voi – Fiinţa Divină Supremă.

Capitolul 6
PUTEREA VINDECĂTOARE A RECUNOŞTINŢEI

Iar pe când Iisus mergea spre Ierusalim şi trecea prin mijlocul

Samariei şi al Galileei, intrând într-un sat, L-au întâmpinat zece leproşi care stăteau departe, şi care au ridicat glasul şi au zis: Iisuse, învăţătorule, fie-ţi milă de noi! Şi văzându-i, El le-a zis: Duceţi-vă şi vă arătaţi preoţilor, dar, pe când ei se duceau, s-au curăţit. Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Şi a căzut cu faţa la pământ la picioarele lui Iisus, mulţumindu-l. Şi acela era samarinean. Şi răspunzând, Iisus a zis: Au nu zece s-au curăţit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s-a găsit să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu decât, numai acesta, care este de alt neam? Şi i-a zis: Scoală-te şi du-te; credinţa ta te-a mântuit. (Luca 17: 11 – 19)

Această învăţătură minunată a celor zece leproşi care au fost vindecaţi este o povestire a noastră, a tuturor. Dacă aţi îndepărta toate exemplele despre vindecări din Evanghelie aţi reteza cea mai importantă parte. Povestea leproşilor spune că boala corpului îşi are originile în boala sufletului.

Îmi amintesc că am citit cu ceva timp în urmă o declaraţie făcută de dr. Elmer Hess, atunci când a fost ales preşedinte al Asociaţiei Medicale Americane, declaraţie în care el afirma că dacă un doctor nu crede în Dumnezeu, el nu are ce căuta într-un salon cu bolnavi. Eu cred că marea majoritate a medicilor sunt de acord cu faptul că credinţa în Dumnezeu are un efect profund în menţinerea unei sănătăţi perfecte. Să ne amintim de faimoasa zicală: „Doctorul tratează pacientul iar Dumnezeu îl vindecă".

Aşa cum am menţionat mai sus, cuvântul *lepros* din Biblie reprezintă mintea tulburată, plină de dorinţe contradictorii, emoţii şi idei confuze. Îl reprezintă pe omul bolnav, cu gânduri şi emoţii bolnave. *Lepra* semnifică starea unui om care şi-a pierdut vitalitatea, energia, entuziasmul şi setea de viaţă, deoarece s-a separat de Sursa vieţii. Ne aflăm în condiţia de *lepros* atunci când suntem plini de invidie, gelozie, mânie, ură, autocondamnare etc.

Atunci când ni se spune că *Iisus mergea spre Ierusalim şi trecea prin mijlocul Samariei şi al Galileei*, aceasta se referă la procesul rugăciunii, la paşii efectuaţi. *Iisus* reprezintă idealul, dorinţa sau planul vostru, care-şi croieşte drumul propriu prin minte, conducându-vă mereu către înainte şi către în sus. Acest ideal vă spune în acest moment: „Ridică-te şi acceptă-mă". Atunci când veţi înălţa această dorinţă în conştiinţă până la punctul acceptării, înseamnă că *credinţa ta te-a mântuit*. Dorinţa voastră trebuie să treacă prin *Samaria*, care

înseamnă confuzie, minte tulburată, şi *Galileea* (conflictul din minte).

Numărul *zece* menţionat aici simbolizează completarea unui proces. Dacă privim acest lucru într-un mod foarte simplu, numărul *unu* înseamnă bărbatul, aspectul activ, adică dorinţa sau idealul vostru. Cercul sau *zero*-ul simbolizează uterul sau mintea receptivă a omului. *Femeia* reprezintă *uterul bărbatului*. Cu alte cuvinte, zece înseamnă interacţiunea dintre elementele masculine şi feminine ale minţii voastre, gândul şi sentimentul, ideea şi emoţia, creierul şi inima. Când aceste două aspecte acţionează armonios şi constructiv, se produce o uniune fericită. O astfel de persoană este foarte bine integrată, sănătoasă, vitală şi curajoasă. Gândurile trebuie să fie unite cu adevăratele sentimente, ele trebuie să se conformeze standardelor spirituale pe care le-a stabilit Pavel: *Câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt vrednic de iubit, câte sunt cu nume bun, orice virtute şi orice laudă, la acestea să vă fie gândul*. (Filipeni 4: 8)

Emoţia adevărată urmează gândul adevărat. Inima sau natura subiectivă ar trebui să fie cupa Iubirii lui Dumnezeu şi sanctuarul Prezenţei Sale Divine. În Biblie, ea este denumită *cupă*. Pe măsură ce medităm la valorile spirituale ale vieţii, primim o transfuzie de iubire, credinţă, încredere şi energie, care curge prin venele noastre, transformându-ne întreaga fiinţă. Credinţa noastră este însufleţită atunci când conştientizăm că toate lucrurile sunt realizate prin ea, deoarece ea este dovada prezenţei Puterii lui Dumnezeu în noi. Există o singură putere şi aceasta este în conştiinţa noastră. Atunci când ne gândim la ceva, focalizăm fluxul Puterii Creatoare Divine către acel punct. Aşa cum spunea psihologul francez Baudouin, credinţa noastră este de fapt gândul nostru care începe imediat să se realizeze pe sine, luându-şi formă şi funcţie în viaţa voastră.

Fiecare din noi vrea să meargă la *Ierusalim*, oraşul păcii din noi, ceea ce înseamnă că atunci când dorinţa noastră este complet subiectivată, am ajuns pe tărâmul împlinirii. Suntem acum împăcaţi (Ierusalim). Mintea noastră nu mai este divizată. Cele două (dorinţa şi credinţa) au devenit una şi totul este foarte bine.

Numărul *zece* este şi el un număr sacru şi el se compune din linia 1 şi cercul 0, care produc o cruce (X) numai atunci când există un conflict în minte. Acest conflict sau frustrare apare atunci când omul este într-o stare de disociere mentală. El consideră că are două puteri

în el şi crede atât în bine, cât şi în rău; priveşte în jurul lui, la circumstanţe şi condiţii, şi îşi spune: „Nu mai e nicio speranţă, totul e pierdut, nu există ieşire din această dilemă, sunt incurabil" şi multe alte declaraţii similare. El transferă astfel puterea din el condiţiilor exterioare, dă vina pentru tot ce i se petrece pe vreme, pe alţi oameni sau pe un blestem care-l urmăreşte.

Atunci când teama se opune dorinţei, mintea şi corpul devin un câmp de bătălie, din care va rezulta o cheltuială imensă de energie, debilitatea organelor vitale, căderea nervoasă şi epuizarea. Omul trebuie să înveţe să nu considere lucrurile sau lumea manifestată drept o cauză pentru tot ce trăieşte el. Nu trebuie să plaseze un lucru creat de om mai presus decât Dumnezeu. El trebuie să rezolve conflictul mergând în interior şi, precum Quimby, să-şi prezinte cauza în faţa Marelui Tribunal, Dumnezeu, singura Prezenţă şi singura Putere. În camera secretă a propriei minţi, el oferă Spiritului recunoaşterea supremă. El se uită la gândurile negative, pline de teamă şi le ordonă să dispară din mintea lui, realizând că acestea sunt doar o iluzie şi nu au putere proprie. Nu există niciun principiu în spatele lor şi nu există nimic care să le susţină. El îşi aminteşte că există o singură Putere Creatoare, care curge acum prin mintea lui şi care-i aduce tot binele pe care-l caută. El continuă să realizeze aceasta regulat şi sistematic, până când are loc procesul de vindecare. A ajuns la o decizie în mintea sa şi a condamnat partea vinovată (gândurile negative), eliberând prizonierul (dorinţa), trimiţându-l în braţele lui Dumnezeu (Sinele său superior), astfel că, prin repetare, credinţă şi speranţă, dorinţa se scufundă adânc în subconştient. Aceasta se numeşte terapie profundă sau, aşa cum o numeşte Biblia, *intrarea înIerusalim* (*uru* – oraş, *Salem* – pace).

Crucea pe care o purtam este acum îndepărtată, deoarece am ajuns în locul morţii. Dacă dorinţa noastră era moartă şi îngropată în subconştient, ea poate reapărea ca răspuns la rugăciunea noastră. *Cuvântul* (gândul) a devenit *carne* (s-a manifestat în corpul nostru şi în jur).

Plânsul celor zece leproşi este plânsul fiecăruia dintre noi. Este strigătul de chemare al fiecărei persoane tulburate, frustrate şi nevrotice către *învăţător* sau Puterea spirituală din interior, singura care poate aduce pacea şi sănătatea minţii, a corpului şi a emoţiilor. *Ei şi-au ridicat glasurile*. Voi vă înălţaţi mental atunci când vă orientaţi cu

credinţă şi adoraţie către Prezenţa Spirituală din interior, *care vindecă toate bolile.*

Învăţătorule, fie-ţi milă de noi! Psalmul ne spune că: în *veac este mila Lui*. Cât de frumoase sunt aceste cuvinte. Ele ating corzile inimii, făcându-vă să păşiţi înainte, cu rugăciunea către Dumnezeu mereu pe buze.

Duceţi-vă şi vă arătaţi preoţilor. Cuvântul *preot* este simbolul percepţiei spirituale, conştientizarea intuitivă a marilor Adevăruri ale lui Dumnezeu. Un preot este cel care oferă sacrificii. Fiecare om este un preot al lui Dumnezeu atunci când întoarce spatele zeilor falşi, superstiţiilor şi fricilor, pentru a-şi îndrepta toată atenţia către Dumnezeu şi Legile Sale. El *îşi sacrifică* sau renunţă la gândurile sale negative, fricile şi credinţele false şi contemplă iubirea, pacea, frumuseţea şi perfecţiunea. El trebuie să dea ca să primească, adică trebuie să renunţe la resentimente şi să se hrănească cu iubire, să renunţe la ideea de sărăcie şi să se hrănească cu ideea abundenţei lui Dumnezeu, să renunţe la frică şi să se hrănească cu încrederea în Dumnezeu şi în toate lucrurile bune, să renunţe la tristeţe şi să se hrănească cu esenţa bucuriei, ştiind că toate acestea reprezintă forţa lui. *Preotul adevărat* renunţă la durere şi suferinţă şi se hrăneşte din fluviul tăcut de pace al lui Dumnezeu. Se abţine de la autocondamnare, depresie, plângere de milă şi se hrăneşte cu bună dispoziţie, sociabilitate, bunătate şi râsete. Se abţine de la diagnostice şi simptome ale bolilor şi se hrăneşte cu viziunea mentală a sănătăţii şi fericirii. Se abţine de la întuneric şi se hrăneşte cu Lumina lui Dumnezeu, care se reflectă în toate problemele sale, ştiind că această lumină (inteligenţă) cunoaşte toate răspunsurile. Se abţine de la ideea de karmă şi predestinare, şi se hrăneşte cu ideea de Dumnezeu, Eternul Acum, ştiind că Absolutul nu judecă, nu condamnă, nu trimite boli sau moarte. El ştie că, deşi mâinile sale sunt mânjite cu sângele altora şi poate că a comis crime cumplite, el poate să se întoarcă instantaneu către Dumnezeu din interior, înălţându-se către Inima Lui, fiind convins că el este acum omul pe care Dumnezeu l-a vrut, omul fericit, bucuros, echilibrat, calm şi iubitor. Din momentul în care acest om îşi construieşte o imagine mentală, el se străduieşte să se transforme lăuntric, conform acelei imagini. Legile lui Dumnezeu vor răspunde automat acestui model mental, iar trecutul va fi uitat complet. Dacă omul se foloseşte greşit de legile chimiei şi electricităţii

timp de 20 de ani, dar la un moment dat le va folosi corect, principiul care stă la baza acestor legi va determina în acel moment un răspuns automat. Legea nu poate să aibă ranchiună sau să se răzbune. Atunci când avem de-a face cu mintea noastră, ne folosim de fapt de principiile după care ea funcţionează. Nu are nicio importanţă că aţi fost un ucigaş, un hoţ sau dacă aţi comis cine ştie ce alte rele; din momentul în care vă decideţi sincer să vă schimbaţi viaţa, ghidându-vă după concepte noi şi fiind convinşi de adevărul celor afirmate de voi, legea îşi inversează modul de acţiune şi vă va răspunde prompt, pe măsura noilor amprente din mintea voastră.

Trebuie să înţelegem că rugăciunea superficială nu este suficientă. Doar atunci când sinceritatea noii viziuni spirituale pune complet stăpânire pe mintea voastră, veţi reuşi să înlăturaţi toate tiparele vechi de gândire negativă care v-au adus o grămadă de probleme în viaţă. Trebuie să vă amintiţi mereu că legea nu favorizează pe nimeni, ea este întotdeauna impersonală. Legile minţii nu ne pedepsesc niciodată. Noi doar experimentăm reacţia legii pe care noi înşine am pus-o în mişcare prin gândurile şi credinţele noastre. Când omul înţelege acest lucru, nu mai poate să urască nici pe cel mai rău om de pe faţa pământului. Mai mult, nu există niciun fundament real pentru rea-voinţă, resentiment, invidie sau gelozie, deoarece toţi oamenii au posibilitatea de a se îndrepta către interior pentru a obţine ceea ce-şi doresc. Dacă ei vor întreţine doar gânduri pozitive şi vor căuta binele, legile minţii vor acţiona corespunzător. Nu are niciun rost să mai păstrăm gânduri negative faţă de cei care ne-au înşelat sau ne-au făcut rău. Nu este nimic pierdut, decât dacă admitem noi în minte că este pierdut. Tot ce avem de făcut este să realizăm că toate lucrurile există în Mintea Infinită, să ne identificăm mental şi emoţional cu ceea ce ne dorim şi vistieria noastră va fi umplută din nou din rezervorul infinit al bogăţiilor lui Dumnezeu, prin metode necunoscute nouă. Nu există pierdere, ci doar sentimentul de pierdere. Oamenii care ne fură, ne înşală sau ne dezamăgesc în vreo privinţă nu sunt decât nişte mesageri care ne reliefează ceea ce noi am conceput cu mintea. Ei reflectă propria noastră stare de conştiinţă. Cum am putea să fim supăraţi sau ostili faţă de alţii, când ei nu sunt decât nişte simple instrumente ale minţii noastre, îndeplinindu-şi rolul în jocul pe care noi singuri l-am conceput, conştient sau inconştient, şi pe care l-am impregnat în subconştient? Este uşor să iertăm. Tot ce avem de

făcut este să ne iertăm pe noi înşine pentru gândurile negative pe care le-am întreţinut şi care ne-au făcut rău doar nouă, în timp ce aceia pe care noi suntem supăraţi probabil că se simt foarte bine şi se bucură de o viaţă frumoasă.

Pentru a vindeca orice situaţie, trebuie *să vă arătaţi preoţilor, preotul* fiind voi înşivă, renunţând pentru totdeauna la ceea ce este mic pentru ceea ce este măreţ. Puteţi să faceţi *sacrificiul* acum, focalizându-vă pe dorinţa de vindecare perfectă şi abătându-vă atenţia de la corp şi de la simptomele de boală. Cereţi ca Prezenţa Vindecătoare infinită să vă satureze fiecare atom al fiinţei voastre, făcându-vă puri şi perfecţi. Credeţi cu fermitate că Inteligenţa Divină care v-a creat preia acum controlul şi vă transformă toate organele, pentru a vă armoniza cu modelul divin de sănătate, pace şi fericire. Pe măsură ce intraţi în atmosfera mentală de armonie şi sănătate, are loc o rearanjare a modelelor de gândire, ceea ce va determina automat o schimbare moleculară în structura corpului, pentru a se ralia la noua stare de conştiinţă. Sunteţi astfel transformaţi, deoarece rugăciunile voastre au determinat o transfuzie spirituală de putere vindecătoare. În acel moment, fiecare atom al fiinţei voastre dansează în ritmurile divine ale lui Dumnezeu cel etern.

Au nu zece s-au curăţit? Dar cei nouă unde sunt? Numărul nouă menţionat aici se referă la conştiinţa că avem ceea ce ne dorim. Faptul că ştim că am intrat deja în posesia lucrului dorit este cea de-a noua treaptă a legii. În acest stadiu, începem să simţim deja fiinţa care am vrea să fim şi continuăm să cerem, convinşi fiind că ceea ce cerem este adevărat. Adăugăm gând după gând, stare după stare, pentru ca, în final, să ajungem în punctul de desăvârşire a conştiinţei. Următorul pas este zece, adică manifestarea efectivă a desăvârşirii. Ciclul conştiinţei a devenit complet. Ajungem înapoi de unde am plecat. Am început prin a ne gândi la Dumnezeu (Unicul) şi am sfârşit prin a experimenta pe Dumnezeu (Unicul). Orice lucru se realizează prin reîntoarcerea la Unitate, punctul de plecare. De fiecare dată când primiţi un răspuns la rugăciunile voastre, îl preamăriţi pe Dumnezeu. Gândul şi sentimentul devin una, fuzionate prin entuziasm şi iubire.

Se mai spune că acela care a mulţumit era un *străin. Străinul* din mintea voastră poate să fie o boală, o teamă, o îngrijorare sau o dificultate oarecare. Aceste atitudini negative sunt *străini* în casa lui Dumnezeu. Mintea noastră ar trebui să fie o casă a rugăciunii, nu un

bârlog de hoţi. Teama, anxietatea şi mânia sunt intruşi care ne fură pacea minţii. Dacă vom începe să neglijăm aceste stări, şi ne vom îndrepta toată atenţia şi devoţiunea către Dumnezeu şi atributele Sale divine, mintea noastră se va curăţa. Vom ajunge să-L preţuim şi să-L preaslăvim pe Dumnezeu în interiorul nostru.

Iar unul dintre ei, văzând că s-a vindecat, s-a întors cu glas mare slăvind pe Dumnezeu. Şi a căzut cu faţa la pământ la picioarele lui Iisus, mulţumindu-l. Aceasta este formula perfectă de rugăciune. Vă puteţi manifesta într-un mod minunat, puteţi fi fericiţi în căsnicie, puteţi avea o afacere prosperă, puteţi avea prieteni extraordinari şi cu toate acestea să aveţi o inimă slăbită sau tulburări de vedere.

Era un bărbat care venea la seminariile pe tema Evangheliei lui Ioan şi care mi-a scris că el părăsea cea de-a noua stare armonioasă şi stabilă a vieţii sale, pentru a atinge pe cea de-a zecea, pe care o pierduse demult. Mi-a relatat că se conturează în el o calitate care-i lipsea şi anume, recunoştinţa. În trecut, el rareori preţuia pe cineva şi nu era niciodată recunoscător pentru toate darurile pe care le primea. A fost uimit când a început să-şi dea seama câte lucruri minunate i s-au petrecut de-a lungul timpului şi de câte momente de binecuvântare s-a bucurat. *Străinul* din el era o tulburare de vedere. Starea de recunoştinţă ne ajută să ne acordăm la forţele creatoare ale universului, deoarece acum ştim că tot ceea ce trimitem se întoarce la noi multiplicat, datorită legii acţiunii şi reacţiunii.

Acest tânăr a căutat să-şi liniştească mintea şi a început să-şi imagineze că vorbeşte cu regele regilor, cu Dumnezeu însuşi din el. Desigur că nu avea o reprezentare mentală a lui Dumnezeu, dar simţea că El este acolo, că întrupează tot ce este viu în fiinţa lui. A început să spună mereu şi mereu: „Mulţumesc, Tată, mulţumesc, Tată!" Repeta într-una aceste cuvinte, uşor, liniştit şi cu iubire. Seara, înainte de culcare, medita în felul acesta şi căuta să intre în somn menţinând această stare de recunoştinţă. În cele din urmă, ochii săi s-au vindecat complet. În limbaj biblic, el *a căzut cu faţa la pământ, la picioarele lui Iisus*. Cuvântul *faţă* reprezintă Adevărul şi Prezenţa lui Dumnezeu, iar *picioarele* înseamnă înţelegerea. *A cădea cu faţa la pământ* înseamnă umilinţă şi înlăturarea influenţei intelectului, acceptând faptul că înţelepciunea şi Puterea Infinită sunt în interiorul nostru şi pot face orice. El a înţeles că această viziune este adevărata viziune spirituală, eternă şi indestructibilă şi că tot ce trebuia să facă era să menţină

mereu acea stare de recunoştinţă pentru darul deja primit. Mintea recunoscătoare este cea care crede şi se bucură deja de răspunsul primit. De câte ori nu aţi mulţumit omului din spatele tejghelei pentru obiectul pe care l-aţi plătit, dar încă nu l-aţi primit! Voi ştiţi sigur că el vi-l va trimite acasă şi aveţi încredere în el implicit. Tot la fel, Dumnezeu îşi ţine întotdeauna promisiunile şi aţi putea să-l mulţumiţi pentru darurile primite deja. Acceptaţi mental aceste adevăruri şi fiţi recunoscători pentru darurile pe care le cereţi, ca şi cum ele ar fi deja primite.

Am ajuns pribeag în ţară străină. (Ieşirea 2: 22) Suntem cu toţii pe aici nişte pelerini rătăcitori şi străini. Am părăsit Paradisul şi nu ne simţim aici ca acasă. În pelerinajul nostru, ne îndreptăm din nou către Dumnezeu. Avem dorinţe, idealuri, iubire şi aspiraţie, dar dacă ne uităm la oameni, vedem că adesea ei neagă şoaptele interioare ale inimii, care ne aduc aminte de originile noastre şi ne îndeamnă să ne întoarcem la ele.

Există un singur lucru de făcut, un singur lucru pe care-l caută toţi: Dumnezeu, Puterea Creatoare Infinită. Lăsaţi deoparte binele, calităţile, aspectele şi condiţiile pozitive din viaţa voastră şi căutaţi *străinul*, acel aspect care vă deranjează, vă tulbură. Poate unele dorinţe nu sunt împlinite. Orientaţi-vă în interior către Dumnezeu şi calmaţi rotiţele minţii; focalizaţi-vă atenţia asupra faptului că Spiritul din voi, Dumnezeu, este sursa şi cauza tuturor lucrurilor. Apoi înălţaţi mulţumiri, repetând tăcut: „Mulţumesc, Doamne", din nou şi din nou, ca pe un cântecel, până când mintea voastră se umple de sentimentul de recunoştinţă. Continuaţi în felul acesta până când se trezeşte conştiinţa. În momentul în care conştiinţa este pregătită, răspunsul apare. *Leproşii* sunt acum curăţaţi. Rugăciunea voastră să fie: „O, Doamne mai dă-mi un singur lucru: o inimă recunoscătoare!"

Capitolul 7
RESTABILIREA VEDERII

Şi când S-a apropiat Iisus de Ierihon, un orb şedea lângă drum, cerşind. Şi, auzind el mulţimea care trecea, întreba ce e aceasta. Şi i-au spus că trece Iisus Nazarineanul. Şi el a strigat, zicând: Iisuse, Fiul lui David, fie-ţi milă de mine! Şi cei care mergeau înainte îl certau ca să tacă,

iar el cu mult mai mult striga: Fiule al lui David, fie-ţi milă de mine! Şi oprindu-Se, Iisus a poruncit să-l aducă la El; şi apropiindu-se, l-a întrebat: Ce voieşti să-ţi fac? Iar el a zis: Doamne, să văd! Şi Iisus i-a zis: Vezi! Credinţa ta te-a mântuit. Şi îndată a văzut şi mergea după El, slăvind pe Dumnezeu. Şi tot poporul, care văzuse, a dat laudă lui Dumnezeu. (Luca 18: 35 – 43; pasaje corelate – Marcu 10: 46 – 52)

Există un caz binecunoscut, autentificat, al doamnei Bire. Ea era oarbă, nervul optic era atrofiat, nefuncţional. La un moment dat, a vizitat Lourdes şi acolo a avut ceea ce ea a denumit vindecare miraculoasă. O tânără protestantă, Ruth Cranston, care a cercetat şi a scris despre vindecările de la Lourdes în revista *McCall's Magazine*, în noiembrie 1955, a scris şi despre doamna Bire astfel: „La Lourdes, femeia şi-a recâştigat vederea; e incredibil, deoarece nervul optic era tot mort, nefuncţional, după cum au declarat câţiva doctori, care au examinat-o în mod repetat. O lună mai târziu, la o nouă examinare, s-a descoperit că mecanismul vederii se restabilise complet. Dar la început, după cum scria în rapoartele medicale, ea văzuse *cu ochi morţi*.

Am vizitat şi eu Lourdes în 1955, unde am fost şi eu martor la câteva vindecări şi fără îndoială că mai au loc astfel de vindecări în diferite locuri sfinte, creştine sau necreştine, din toată lumea.

Doamna Bire, la care ne referim acum, nu a fost vindecată de ape vindecătoare sau în vreun aşezământ sfânt, ci prin credinţa ei. Principiul vindecător din ea însăşi a răspuns naturii gândului său. Credinţa este un gând din minte şi reprezintă acceptarea unui lucru ca fiind adevărat. Gândul acceptat se reproduce automat pe sine însuşi. Credinţa înseamnă acceptarea faptului că deja a apărut acel ceva pentru care vă rugaţi. Fără îndoială că doamna Bire s-a dus la mănăstire cu speranţă şi mare încredere, ştiind în inima ei că se va vindeca. Mintea ei profundă a răspuns credinţei sale şi forţele spirituale au fost eliberate, restabilindu-i vederea. *Datorită credinţei tale, te-ai vindecat*. Prezenţa Vindecătoare care creează ochii, cu siguranţă poate aduce la viaţă un nerv mort. Dacă Principiul Creator a dat odată viaţă unui lucru, îl poate şi reînvia ulterior.

Câteodată se produc vindecări pe neaşteptate în timpul unor slujbe religioase. Unii mi-au spus că s-au vindecat la slujbele noastre de vindecare de duminică dimineaţa. Au adăugat că ei nu se aşteptau la o vindecare, că erau sceptici, că nu trăiseră nicio stare de exaltare şi că nici măcar nu se gândeau la posibilitatea de a fi vindecaţi. Din ceea ce

spun ei, putem trage concluzia că le lipsea credinţa; atunci, se pune întrebarea cum de s-au vindecat totuşi? Răspunsul este foarte simplu. Ei doreau totuşi vindecarea şi căutau metode, minţile lor erau deschise şi receptive, astfel că ele primeau cumva, fără să ştie, rugăciunile celorlalţi prezenţi. Poate că se duceau la doctori, osteopaţi sau alţi vindecători, căutând un tratament, ceea ce demonstrează că totuşi doreau să fie vindecaţi. Dorinţa este rugăciunea; această atitudine indică o minte foarte receptivă la ideea de sănătate perfectă, idee pentru care se rugau toţi ceilalţi prezenţi la adunare. Atunci când mai mulţi oameni se reunesc în grup pentru rugăciune, pot ajunge să fie vindecaţi toţi, datorită forţei rugăciunii şi a faptului că între ei se stabilesc legături psihice şi spirituale puternice; atunci, chiar dacă printre ei se află şi sceptici care nu cred, este foarte posibil să se vindece şi aceştia, datorită dorinţei de vindecare ce există în ei.

Aţi putea să întrebaţi: „Dar o persoană care este plină de ură, rea-voinţă, resentimente, poate să se vindece într-un lăcaş sfânt sau în timpul unei slujbe religioase de vindecare?” Dacă un robinet sau o ţeavă sunt înfundate cu tot felul de mizerii, apa nu va putea curge liber; mai mult, apa va fi murdară şi contaminată. Dacă vrem să udăm grădina, trebuie să desfacem nodurile furtunului. Corpul vostru este grădina şi atunci când vă rugaţi, voi udaţi grădina cu Puterea Vindecătoare a lui Dumnezeu. Apele vindecătoare sunt iubirea, pacea, bucuria, credinţa, bunăvoinţa, încrederea şi puterea. Omul plin de ură se opune şuvoiului de iubire şi fericire. El trebuie să se decidă să renunţe la răutăţile şi duşmăniile lui şi să lase să pătrundă razele iubirii lui Dumnezeu. Blocajul său mental opune o rezistenţă faţă de Principiul Vindecător şi are loc un scurtcircuit. Atunci când lasă jos barierele, se produce o transfuzie de iubire şi de graţie. O persoană care refuză să-şi rezolve conflictele mentale îşi întârzie cu siguranţă procesul de vindecare. Conştientizarea iubirii este cea mai puternică energie vindecătoare din lume. Doctorul, preotul, rabinul sau orice persoană care poate emana puternic iubirea lui Dumnezeu, va obţine cele mai bune rezultate.

Iisus i-a spus orbului: *Ce voieşti să-ţi fac? Iar el a zis: Doamne, să văd!* Cerşetorul a precizat, pentru că ştia foarte bine ce vrea. Viaţa vă va întreba întotdeauna: *Ce vrei să faci cu mine? Care-ţi este dorinţa?* Milioane de oameni sunt orbi din punct de vedere psihic şi spiritual, deoarece ei nu ştiu că în permanenţă devin ceea ce gândesc. Omul este

orb spiritual atunci când poartă în el ură, resentimente, invidie. El nu ştie că secretă astfel în permanenţă otrăvuri mentale, care-l vor distruge chiar pe el, mai devreme sau mai târziu.

Mii de oameni afirmă în mod constant că situaţia lor este fără ieşire, că nu există nicio cale de rezolvare a problemelor o asemenea atitudine este rezultatul orbirii spirituale. Omul începe să vadă spiritual şi mental doar atunci când acceptă o nouă percepţie în minte: aceea că există o Inteligenţă Infinită în el, care răspunde gândului său şi care-i poate rezolva toate problemele. Plânsul mulţimii este „Vreau să văd". Bărbaţii, femeile şi copiii ar trebui să-şi primească vederea înapoi. Ei ar trebui să fie învăţaţi în şcoli, în instituţii, acasă, pe tot cuprinsul pământului, ce este Principiul Creator al Vieţii, unde se află şi cum să-l folosească. Ar trebui să fie învăţaţi care, este legătura dintre mintea conştientă şi cea subconştientă.

Emerson spunea: „Un om devine ceea ce gândeşte el tot timpul". Biblia spune: *Ce gândeşte un om în inima lui, aceea devine*. Oamenii ar trebui învăţaţi că Principiul Vieţii răspunde gândurilor lor şi că atunci când cer Inteligenţei Infinite să-i ghideze şi să le reveleze răspunsurile potrivite, ei vor fi îndrumaţi automat să facă exact ceea ce trebuie pentru a se deschide drumul respectiv. Astfel, se poate spune că au fost orbi faţă de aceste adevăruri, dar că acum au început *să vadă*, să aibă în minte acea viziune a sănătăţii, bunăstării, fericirii şi păcii.

Şi Iisus i-a zis: Vezi! Credinţa ta te-a mântuit. Iisus simbolizează Mântuitorul sau Principiul Vindecător al Vieţii, care se află în noi toţi şi care răspunde aşteptărilor şi credinţei noastre. Credinţa este acea convingere lăuntrică, acel sentiment că lucrurile pentru care vă rugaţi există deja. Viziunea este eternă, spirituală şi indestructibilă. Noi nu creăm această viziune, ci doar o manifestăm sau o eliberăm din adâncurile fiinţei noastre.

Recent, o femeie a venit la mine cu un început de glaucom, adică întărirea globilor oculari. Citisem cu ceva timp în urmă un articol în care se spunea că oftalmologii dintr-unul din cele mai mari spitale au descoperit un model mental de ură la aproximativ 20 – 25% din pacienţii diagnosticaţi cu glaucom din acel spital. Desigur, acest lucru nu este valabil pentru toate cazurile. La alte persoane care întreţin gânduri negative apar afecţiuni ale ficatului, inimii, plămânilor sau altor organe, depinzând de sensibilităţile persoanei. Boala poate fi declanşată, de asemenea, de teamă sau de prejudecăţi, ce există în

minţile celor care nu se roagă. Această femeie şi-a dat seama de unde vine problema şi a început atunci să se roage pentru o noră a ei, pe care o ura cu intensitate. Ea spunea: „O aşez pe… în braţele lui Dumnezeu. Îi doresc toată fericirea, bucuria şi pacea lui Dumnezeu". Ea a repetat această rugăciune frecvent, până când toate rădăcinile urii au fost scoase din mintea sa. Ba chiar a început să simtă, după câteva săptămâni, că o îndrăgeşte pe nora ei. Iată cum iubirea adevărată topeşte tot răul din noi. Ne-am rugat des împreună, simţind că suntem conectaţi unul cu celălalt. Noi, cu toţii, trimitem şi recepţionăm gânduri. Ea a fost deschisă şi receptivă la adevăr şi s-a rugat frecvent, folosind rugăciunea „Vederea perfectă", scrisă într-una din cărţile mele de meditaţie (vedeţi cartea mea *Momente intime cu Dumnezeu*), care sună astfel:

„Ochii mei sunt ochii lui Dumnezeu şi văd perfect. Inteligenţa Infinită care mi-a creat ochii controlează acum toate procesele şi funcţionarea perfectă a ochilor mei şi a întregului corp. Ştiu şi cred că viziunea mea este spirituală, eternă şi indestructibilă. *Dacă vei vedea cu un singur ochi, tot corpul tău se va umple de lumină*. Aceasta înseamnă că eu văd doar Adevărul; iubesc Adevărul; ştiu Adevărul. Îl văd pe Dumnezeu în toţi oamenii şi în toate lucrurile. Văd perfect spiritual, mental şi fizic. Ochii mei reflectă gloria, frumuseţea şi perfecţiunea lui Dumnezeu. Dumnezeu este cel care priveşte prin ochii mei şi îşi contemplă propriile idei despre perfecţiune. Ochii mei sunt ferestrele sufletului meu; ei sunt puri şi rămân pentru totdeauna fixaţi doar pe Iubire, Adevăr şi Frumuseţe. Puterea Duhului Sfânt care este energizantă, armonizatoare, vitalizantă, vindecătoare, pătrunde prin fiecare atom, celulă, nerv, ţesut şi muşchi ai ochilor mei, făcându-i să fie curaţi, limpezi şi perfecţi. Modelul divin, perfect, se manifestă acum în ochii mei şi fiecare atom şi celulă reflectă acest model. Mulţumesc, Doamne!"

Femeia a lăsat aceste adevăruri să pătrundă adânc în mintea sa, printr-un proces de osmoză spirituală, astfel că a ajuns gradat la o vindecare perfectă. Ea a cooperat perfect cu doctorul ei şi s-a rugat şi pentru el. După câteva luni, nu mai era necesar să-şi pună picături în ochi. Doctorul a spus că toate tensiunile au dispărut.

Cunosc mulţi oameni care au avut rezultate miraculoase cu rugăciunea următoare: „Văd perfect spiritual; văd perfect mental; văd perfect fizic; este minunat". Ei îşi umplu sufletul (natura subiectivă) cu

sentimentul miraculosului şi astfel se petrec minuni când se roagă. Iisus, Moise, Ilie şi Pavel nu au folosit alt principiu vindecător decât cel pe care-l folosiţi voi azi. Principiul a fost acelaşi ieri, este şi azi şi va fi acelaşi pentru totdeauna.

Atunci când gândurile noastre sunt dezorganizate, ne îmbolnăvim. Gândurile întunecate, sumbre, ascund viziunea lui Dumnezeu. Atunci când ne rugăm, identificându-ne cu valorile spirituale, eterne, se produce o rearanjare a modelelor de gândire; ca urmare, are loc şi o schimbare moleculară în cadrul organismului, corespunzătoare schimbării atitudinii mentale şi ulterior apare vindecarea. Vederea este manifestată, nu creată.

Dacă am fi fost surzi, am fi auzit din nou, la un moment dat, sunetul Celui Veşnic. Înţelegem prin aceasta că Dumnezeu este cel care aude propriul Său sunet, prin propriile Sale urechi. Dumnezeu este Cel care îşi vede propria creaţie, prin propriii săi ochi. Femeia care s-a vindecat de glaucom a avut credinţă şi a ştiut toate acestea. Desigur că boala nu se va mai întoarce vreodată, vindecarea va fi permanentă.

O credinţă oarbă va aduce vindecarea, dar adesea, acest tip de vindecare nu este permanent. Menţineţi-vă mintea fixată asupra lui Dumnezeu şi a Perfecţiunii Sale, iar puterile voastre vindecătoare vor acţiona mult mai eficient şi vor fi pline de succes. Dacă vă veţi contopi în momentele voastre intime cu Dumnezeu, vă veţi lăsa pătrunşi de prezenţa Sa şi veţi putea elibera Puterea Sa Vindecătoare tot timpul, chiar fără să ştiţi aceasta.

Reţineţi că noi vedem *prin* ochi, nu cu ochii. Corneea ochiului primeşte vibraţii de la obiectele din spaţiu, iar aceste vibraţii sunt purtate prin nervul optic către creier. Atunci când lumina interioară sau inteligenţa se întâlneşte cu lumina exterioară, noi vedem cu adevărat. „Noi vedem pentru că Văzătorul este în interior”. Noi vedem pentru că Inteligenţa Infinită este lumina conştiinţei noastre. Dacă ochii voştri nu funcţionează perfect, aceasta nu înseamnă că Principiul Creator care i-a făcut este rănit în vreun fel. El vă poate reda vederea, vă poate vindeca ochii. *Iată, Eu fac toate lucrurile noi din nou*. Ochii voştri simbolizează Iubirea Divină şi setea de a afla Adevărul lui Dumnezeu. Veţi avea întotdeauna o viziune pozitivă dacă vă armonizaţi cu Iubirea lui Dumnezeu. *Ochiul drept* semnifică gândul corect şi acţiunea corectă. *Ochiul stâng* simbolizează Iubirea şi înţelepciunea lui Dumnezeu. Gândiţi corect, radiaţi mereu bunăvoinţă

şi vă veţi focaliza perfect.

Vă puteţi redobândi vederea. Da, dacă veţi recunoaşte Sursa a tot ceea ce este bun, puteţi primi astfel răspunsul la orice problemă, oricare ar fi ea. Daţi-i girul suprem lui Dumnezeu din voi şi căutaţi să simţiţi realitatea lucrului pentru care vă rugaţi. Nu trebuie să mergeţi la Dumnezeu cu o problemă, trebuie să veniţi la El cu mulţumiri pentru soluţia pe care deja v-o oferă, dacă vă menţineţi mintea deschisă s-o primiţi.

Vezi! Şi îndată a văzut şi mergea după El, slăvind pe Dumnezeu.

Capitolul 8
AUZUL RESTABILIT

Şi unul dintre ei a lovit pe sluga arhiereului şi i-a luat urechea dreaptă. Dar Iisus, răspunzând, a zis: Lăsaţi, până aici. Şi atingându-Se de urechea lui l-a vindecat. (Luca 22: 50 – 51)

Mulţi oameni mă întreabă dacă este bine să te rogi pentru cineva care este bolnav, tulburat sau într-un mare impas. Ei spun de regulă: „El nu mi-a cerut să mă rog pentru el". Dacă aţi citit versetul de mai sus, aţi observat că servitorul nu-i cere lui Iisus să-i vindece urechea. Se pare că Iisus nu a aşteptat să i se ceară, ci s-a oferit voluntar să-l vindece. „Să mă rog pentru cineva care are necazuri?" Bineînţeles că puteţi să vă rugaţi pentru cine vreţi voi şi ar fi excelent dacă v-aţi ruga o dată pe zi pentru toţi oamenii de pe Pământ, dorindu-le armonie, sănătate, pace şi bucurie. Rugaţi-vă pentru Preşedinte, pentru Parlament, pentru colegii de la birou, pentru casa voastră şi atunci lumea întreagă va fi binecuvântată, deoarece aţi manifestat o asemenea devoţiune.

Uneori sunt întrebat: „Ar trebui să mă rog pentru mama mea, care nu crede în Vindecarea divină şi se opune acestor învăţături despre legile mentale şi spirituale?" Răspunsul este simplu. Dacă mama, tata sau altă rudă nu vă împărtăşesc convingerile religioase sau nu au încredere în tehnica voastră de rugăciune, aceasta nu are nicio importanţă. Atunci când vă rugaţi pentru cineva, nu trebuie să vă obosiţi cu întrebări despre credinţa sau necredinţa lui, despre acceptarea sau respingerea rugăciunilor. Nu trebuie să vă preocupe nici la ce religie aderă sau dacă este un agnostic; mai mult, nu daţi

atenţie simptomelor, aberaţiilor, conflictelor sau blocajelor mentale de tot felul. Intraţi pur şi simplu în tăcerea sufletului vostru, focalizaţi-vă atenţia şi respingeţi mental orice vă spun simţurile. Faceţi aceasta în mod ferm şi decisiv. Fiţi convinşi că Puterea Vindecătoare Infinită este dincolo de timp şi de spaţiu şi că Ea îl îmbrăţişează pe cel pentru care vă rugaţi. Afirmaţi apoi adevărul pe care-l doriţi. Nu trebuie să folosiţi niciun cuvânt. Simţiţi doar că Armonia, Puterea, Pacea, Ordinea şi Perfecţiunea lui Dumnezeu se manifestă acum prin mintea şi trupul celui pentru care vă rugaţi. Conştientizaţi că nu există decât o singură minte şi în minte nu există nici timp, nici spaţiu. Sunteţi una cu persoana respectivă, deoarece vă gândiţi la ea. În limbajul lui Troward, sunteţi *în raport* cu ea, iar în limbajul lui Quimby, sunteţi *una* cu ea, deoarece minţile voastre se întrepătrund, deşi fiecare minte are propria identitate. Ceea ce mentalizaţi şi simţiţi că este adevărat pentru acea persoană se va manifesta în viaţa ei. Voi i-aţi preluat dorinţa de însănătoşire şi aţi făcut-o a voastră.

În timp ce contemplaţi calităţile şi atributele lui Dumnezeu, ştiind că aceste calităţi sunt acum experimentate de cel pentru care vă rugaţi, se produce un răspuns indirect în structura lui mentală, care-i rearanjează modelele de gândire şi face posibilă vindecarea. Sentimentul vostru interior de pace şi încredere că legea sănătăţii şi armoniei acţionează vă aduce un sentiment de încredere în voi înşivă. Dacă veţi continua să vă rugaţi, de 2 – 3 ori pe zi, va veni momentul în care nu veţi mai simţi nevoia să o faceţi, deoarece răspunsul la rugăciune a venit. Nu mai poţi dori ceea ce ai deja. Un doctor nu tratează un pacient care deja s-a vindecat, acel pacient nu mai are nevoie de niciun tratament. Rugăciunea operează pe acelaşi principiu. Vă rugaţi până când nu mai aveţi nevoie să vă rugaţi.

Noi vedem şi auzim cu mintea. În limbaj biblic, *noi ne tăiem o ureche* atunci când încetăm să mai ascultăm glasul tulburat al lumii, cu toate credinţele sale false, teroarea şi superstiţiile. *Iisus atingând urechea şi vindecând-o* înseamnă că noi trebuie să ascultăm vocea Adevărului, care spune: *Eu sunt Dumnezeu şi nu există alt Dumnezeu în afară de Mine.* Ar trebui să ascultăm doar ceea ce ne umple sufletul de bucurie. Ascultaţi veştile bune despre aproapele vostru. La ce anume daţi voi atenţie? Dacă ascultaţi bârfele, criticile şi judecăţile, înseamnă că nu ascultaţi Adevărul. Dacă cineva vă spune că o să daţi greş în ceea ce faceţi, iar voi daţi atenţie la ceea ce vă spune, atunci nu veţi putea

auzi vestea cea bună despre voi.

Mergeţi înăuntrul vostru şi focalizaţi-vă toată atenţia pe ideea de succes. Veţi intra imediat într-o stare în care veţi simţi succesul. Aceasta înseamnă că auziţi veştile bune. Sunteţi absorbiţi, captivaţi, fascinaţi de ideea de succes şi împlinire. Ştiţi că v-aţi născut ca să aveţi succes şi că aveţi tot echipamentul necesar pentru a merge pe această cale. Gândurile de teamă sunt false, sunt doar o iluzie, o umbră a minţii. O umbră nu are substanţă şi nici putere. Ideea de succes este reală şi puterile subconştientului vostru vor lucra în favoarea voastră, ajutându-vă să faceţi toţi paşii necesari şi să vă menţineţi permanent atenţia focalizată pe ideea de succes. Astfel, voi auziţi Adevărul.

Este foarte bine să-i binecuvântaţi pe alţii. Cu siguranţă că nu este nimic greşit dacă doriţi altei persoane sănătate, armonie, bucurie, pace şi toate bogăţiile lui Dumnezeu. Acesta este răspunsul pentru cei care spun: „Este greşit să ne rugăm pentru altcineva, dacă acesta nu ne-a cerut?" Sigur că nu. Ar trebui să doriţi tuturor ceea ce vă doriţi pentru voi înşivă. Iubirea înseamnă împlinirea legii. Iubirea din sufletul vostru este o rază care iradiază din Iubirea, Lumina şi Adevărul lui Dumnezeu, care sunt aceleaşi pentru toţi oamenii de pretutindeni. Ceea ce refuzăm pentru altul refuzăm pentru noi înşine. De fapt, nici nu există altcineva. Cu toţii împărtăşim o minte unică, comună, şi un Spirit Unic, indivizibil. În El nu există divizări sau contradicţii. Nu se poate ca o parte să fie antagonistă altei părţi. Dacă ar fi aşa, nu ar mai exista armonie, ci haos. Infinitul nu poate fi divizat.

De exemplu, dacă vă rugaţi pentru prosperitate, dar sunteţi invidioşi pe bunăstarea şi bogăţiile altuia, vă condamnaţi singuri, blocaţi exact acel lucru pentru care vă rugaţi şi tot ceea ce este bun dispare. Cum puteţi să atrageţi bunăstarea dacă sunteţi invidioşi pe manifestarea ei în viaţa altuia? Veţi experimenta doar lipsurile în locul abundenţei şi, aşa cum gândiţi şi simţiţi acum, aşa veţi deveni. Gândirea formează conştiinţa, iar starea voastră de conştiinţă vă guvernează viaţa. Atunci când înţelegeţi acest Adevăr, sunteţi *Iisus* (conştiinţa iluminată) *care atinge urechea* (ascultarea adevărului care vă eliberează) *şi o vindecă*, adică vă aduce într-o stare de unitate în mintea voastră.

Vi se spune că *i-a tăiat urechea dreaptă*. Partea *dreaptă* reprezintă lumea obiectivă, opiniile lumeşti, obişnuite, tot ce este evident şi judecat după aparenţe. *Tăiaţi această ureche dreaptă acum*,

o dată pentru totdeauna şi nu mai daţi putere fenomenelor exterioare. Nu mai daţi atâta importanţă şi nu mai conferiţi putere germenilor de boală, nu vă mai înfricoşaţi din cauza lor. Nu intraţi în panică dacă cineva strănută şi spune: „Am să răcesc". Respingeţi credinţa falsă că un ventilator pus în funcţiune poate să vă înţepenească gâtul sau că aerul rece al nopţii vă poate îmbolnăvi de pneumonie. Vremea nu poate avea nicio putere asupra voastră. Noi conferim putere acestor lucruri, deoarece credem că ele ne afectează. Noi suferim în conformitate cu credinţele noastre. Ventilatorul este inofensiv, el nu spune niciodată nimănui „Am să te fac să răceşti dacă stai lângă mine sau sub mine". Ventilatorul este neutru. Este doar un obiect care face ca aerul să circule cu viteză mare. Binecuvântat fie ventilatorul, binecuvântată fie vremea. Atunci când picioarele vi se udă, nu daţi vina pe vreme că vă face să contactaţi pneumonie. Apa nu a spus niciodată aşa ceva, atunci voi de ce spuneţi? Omul şi-a creat nenumăraţi zei falşi şi toate problemele apar datorită minţii întunecate şi a imaginaţiei distorsionate.

Nicoll din Anglia spune că tot răul din oameni se datorează înţelegerii greşite. Omul priveşte totul prin *lentile întunecate*, datorită tulburărilor din mintea sa. Când apar umbrele serii, uneori un om poate să confunde un trunchi de copac şi ramurile sale cu un răufăcător ce-şi îndreaptă puşca spre pieptul său şi atunci îngheaţă de frică. Aşa se manifestă tulburarea din mintea sa. El nu a văzut şi nu a auzit cu adevărat. Deveniţi Iisus, adică deveniţi conştienţi de Adevărul suprem şi realizaţi că există o cauză primordială pentru tot şi care este una cu Conştiinţa voastră Supremă, încetaţi să mai tot fabricaţi cauze secundare. Dacă veţi conştientiza că aceste două cuvinte EU SUNT reprezintă singura Putere, singura Cauză, singura Substanţă adevărată, vă veţi elibera de toţi zeii falşi ai lumii şi veţi reuşi să mergeţi înainte, slăvindu-L pe Dumnezeu în inima voastră.

Urechile sunt simbolul înţelegerii. Mulţi oameni care s-au plâns la început că nu-l pot auzi pe cel care-şi prezintă expunerea la seminariile de duminică, stau acum în spatele sălii şi aud perfect. Interesul lor de a cunoaşte Adevărul este acum trezit, atenţia s-a îmbunătăţit şi apare astfel un răspuns normal, sănătos, din partea minţii profunde. Iată o rugăciune simplă pe care am oferit-o tuturor celor care au avut tot felul de boli ale urechilor şi ale auzului (Vedeţi lucrarea mea *Momente intime cu Dumnezeu*):

„Aud Adevărul, iubesc Adevărul, cunosc Adevărul. Urechile mele sunt o idee perfectă a lui Dumnezeu şi funcţionează perfect întotdeauna. Urechile mele sunt instrumentul perfect prin care mi se revelează Armonia lui Dumnezeu. Iubirea, Frumuseţea şi Armonia lui Dumnezeu curg prin urechile mele. Sunt în armonie cu Infinitul. Aud Vocea tainică a lui Dumnezeu din interiorul meu. Prezenţa Vindecătoare îmi îmbunătăţeşte auzul, iar urechile mele sunt deschise şi libere".

Experienţa mi-a arătat că un mare număr de oameni ajung surzi, total sau parţial, deoarece nu doresc să audă vocea cuiva. Ei se străduiesc să reducă la tăcere anumite lucruri. Dacă un om are o soţie cicălitoare, s-ar putea ca el să nu mai vrea să o asculte şi, gradat, el îşi va pierde capacitatea de a auzi. Aceste autosugestii negative pătrund adânc în subconştient, iar acesta acţionează ulterior conform sugestiilor primite. Puteţi să induceţi cuiva o stare de transă, după care să-i sugeraţi că nu poate auzi până când nu-i comandaţi voi să audă. Subconştientul va prelua această sugestie, o va accepta şi o va aplica. Aceasta ne arată cum funcţionează mintea noastră. De aceea, trebuie să fim extrem de atenţi cu gândurile pe care le întreţinem şi la ce dăm atenţie în mintea noastră.

Sunt mulţi oameni care închid uşa Adevărului în mod deliberat. Ei spun: „Nu vreau să aud niciun cuvânt din ce-mi spui. Opriţi-l pe acel om, nu vreau să-i aud vocea. Urăsc vocea aceea, nu vreau s-o aud" etc. Astfel de declaraţii sunt exprimate cu asemenea intensitate, încât devin extrem de distructive. Mintea noastră subconştientă acceptă aceste declaraţii ca fiind cereri şi are tendinţa de a le reproduce ulterior în experienţa noastră de viaţă. Aţi auzit zicala aceea care conţine un mare adevăr: „Nu există om mai surd decât acela care nu vrea să audă".

Dr. Flanders Dunbar, o autoritate în medicina psihosomatică, citează multe cazuri în care surzenia se datora tulburărilor mintale şi emoţionale. În cartea sa *Emoţiile şi transformările corpului*, ea prezintă cazul unui om de 45 de ani, care era căsătorit de 20 de ani şi care avea nevoie să îi verifice aparatul auditiv. El pretindea că surzenia i se trage de la înot. Se gândea că unul din avantajele de a fi surd era acela că nu mai trebuia s-o asculte pe soţia lui. Doctorul i-a cerut aparatul auditiv ca să-l examineze, dar în acelaşi timp, a continuat să vorbească. S-au angajat astfel într-o discuţie animată şi abia după vreo jumătate de oră,

omul a descoperit că doctorul încă ţinea aparatul lui în mână. În acel moment, el a înţeles care era de fapt problema cu auzul lui. Mintea lui subconştientă răspunsese dorinţei sale de a nu o mai auzi pe soţia lui. Sunt mulţi oameni care prezintă o anumită formă de surzenie şi care se datorează faptului că mintea lor este închisă faţă de alte concepţii decât cele proprii. Ei sunt neclintiţi, inflexibili, dogmatici şi plini de mândrie.

Auzul este un proces mental şi spiritual. Aveţi încredere în Inteligenţa Divină care v-a creat urechile şi auzul. *Îţi voi reda sănătatea şi-ţi voi vindeca rănile, a spus Domnul.*

Capitolul 9
RUGĂCIUNEA ŞTERGE TOATĂ KARMA

Am terminat acum cu toate miracolele de vindecări scrise în Evanghelia lui Luca, care mai au corespondent şi în relatările similare apărute în Evangheliile lui Marcu şi Matei. Evanghelia lui Ioan este cea mai mistică din toată Biblia. În capitolul al 9-lea din această evanghelie apare o povestioară a unui om care *era orb din naştere*.

Şi trecând Iisus, a văzut un om orb din naştere. Şi ucenicii Lui L-au întrebat, zicând: Învăţătorule, cine a păcătuit; acesta sau părinţii lui, de s-a născut orb? Iisus a răspuns: Nici el n-a păcătuit, nici părinţii lui, ci ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu. Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine; că vine noaptea, când nimeni nu poate să lucreze. Atât cât sunt în lume, Lumină a lumii sunt. Acestea zicând, a scuipat jos şi a făcut tină din scuipat, şi a uns cu tină ochii orbului. Şi i-a zis: Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului (care se tâlcuieşte: trimis). Deci s-a dus şi s-a spălat şi a venit văzând. Iar vecinii şi cei ce-l văzuseră mai înainte că era orb ziceau: Nu este acesta cel ce şedea şi cerşea? Unii ziceau: El este. Alţii ziceau: Nu este el, ci seamănă cu el. Dar acela zicea: Eu sunt. (Ioan 9: 1 – 9; pasaje corelate – Matei 9: 27 – 30, 12: 22, 20: 30 – 34; Marcu 10: 46 – 52)

Puteţi citi o relatare mult mai extinsă în cartea mea *Pacea din voi*, în care este descrisă semnificaţia psihologică a Evangheliei lui Ioan.

În timpurile străvechi, se credea că dacă un om s-a născut, orb, aceasta se datorează karmei sale trecute şi că a venit aici ca să-şi

ispăşească păcatele. Oamenii din acele vremuri credeau, de asemenea, că păcatele părinţilor erau transmise copiilor. De exemplu, dacă părinţii erau nebuni, toţi copiii lor urmau să fie nebuni.

Păcatul, despre care se vorbeşte în Biblie, se referă la atitudinea mentală, stările şi sentimentele părinţilor. Toate păcatele se referă mai degrabă la acţiunile minţii, decât la cele ale trupului. Părinţii transmit şabloanele de gândire, fricile, tensiunile şi credinţele false prin minte, nu prin corp. Sentimentele şi stările noastre creează la rândul lor altele. Ce atitudine aveţi în timpul actului conjugal, creator? Există stări de conştiinţă oarbe şi surde, din care apar copii orbi şi surzi. Oricare ar fi atitudinea întreţinută de părinţi, există o corespondenţă, datorită legilor relaţiei reciproce.

Nu există niciun pasaj din Biblie care să afirme că a fost refuzată vreo vindecare. Absolutul nu poate judeca sau condamna. Toate judecăţile sunt date *fiului*, adică ele sunt realizate în mintea voastră. Fiecare om ajunge la propria sa decizie sau concluzie, iar răspunsul din partea legii este automat. Dacă un om gândeşte negativ, răspunsul va fi negativ. Dacă el gândeşte pozitiv, reacţia legii mentalului său este una foarte bună.

Legile naturii şi ale minţii noastre nu pot să poarte pică pe noi. Nu există o lege specifică pentru un copil şi una pentru un bărbat de 90 de ani. Din momentul în care omul se retrage în el însuşi, invocă binele şi înalţă rugăciunile cu credinţă, există un răspuns automat din partea legii care guvernează acceptarea mentală a ceea ce el doreşte. Trecutul este uitat şi nu mai este reamintit niciodată.

Raţiunea respinge credinţa populară superstiţioasă cum că orbirea unui om se datorează karmei sale, când poate că a orbit alţi oameni în vieţile trecute şi acum s-a întors în acest plan ca să sufere şi să ispăşească greşelile. O altă credinţă superstiţioasă foarte răspândită a fost şi încă mai este aceea că un copil se naşte orb din cauză că părinţii săi sunt orbi sau din cauză că aceştia au păcătuit ori au avut unele boli fizice. Un soţ şi o soţie pot să fie orbi din naştere sau să fie orbiţi în urma unui accident şi totuşi să dea naştere la copii cu o vedere perfect normală.

Prin rugăciune, o mamă poate să schimbe natura mentală şi fizică a copilului ei, chiar în timp ce acesta se află în uter, şi-l poate ajuta să se vindece complet. În ochii lui Dumnezeu nu există oameni orbi, surzi sau şchiopi. Dumnezeu îi vede pe toţi perfecţi, iar Creaţia Sa,

ca fiind perfecţiunea infinită.

Trebuie să fac, până este ziuă, lucrările Celui ce M-a trimis pe Mine. Aceasta înseamnă că atunci când Lumina Adevărului străluceşte, noi direcţionăm legea în mod conştient.

A face tină din scuipat reprezintă o stare ca şi cum ar lăsa gura apă, ca un copil care tânjeşte după o bomboană. Reprezintă starea în care nu mai poţi de bucurie. Aţi văzut gheizerele cum clipocesc şi par foarte vii. În starea sa naturală, *tina* reprezintă pe omul obişnuit, care este mort şi inconştient de Principiul vindecător din el. Cu alte cuvinte, el este mort pentru potenţialităţile sale interioare. Pe măsură ce se trezeşte şi devine entuziast, descoperind puterile sale, el devine viu. Aceasta este semnificaţia frazei *a scuipat jos şi a făcut tină din scuipat*. Această frază este o expresie figurativă orientală, idiomatică, semnificând o convingere interioară profundă că noi avem chiar acum conştiinţa tuturor lucrurilor pe care le dorim şi că respingem orbirea sau vechea stare de limitare.

Nu suntem aici ca să suferim ori să ne ispăşim vechile păcate sau greşeli. Suntem aici ca să ne trezim faţă de Adevărul suprem despre noi înşine şi să realizăm că: *Iubiţilor, suntem acum fiii lui Dumnezeu*, că *Acum este momentul salvării noastre* şi *Cerurile ne sunt la îndemână*. Ca şi Pavel, puteţi să vă transformaţi doar într-o clipire din ochi.

Ţineţi minte, ce este adevărat pentru Dumnezeu, este adevărat şi pentru om. Dumnezeu nu poate fi orb, surd, şchiop sau bolnav. Adevărul despre om este acela că Spiritul cel Viu şi Atotputernic se află în el. Dumnezeu este tot ce se numeşte binecuvântare, uniune, bucurie, perfecţiune, armonie şi pace. Dumnezeu înseamnă toate lucrurile minunate despre care aţi auzit vreodată. Nu poate exista nicio contradicţie sau divizare în această înţelepciune nelimitată. Pe măsură ce vă ancoraţi mintea asupra acestor adevăruri eterne despre Dumnezeu, vă identificaţi mental cu ele, astfel că se produce o rearanjare a modelelor de gândire în mintea voastră şi se va putea manifesta Unitatea şi Perfecţiunea lui Dumnezeu.

Tina despre care se vorbeşte este o credinţă falsă, grea, uscată. Reprezintă o minte mocirloasă, confuză, care trebuie să fie curăţată; astfel *noi scuipăm* (aducem la iveală) concepţia noastră despre Adevărul suprem.

Mergi de te spală în scăldătoarea Siloamului înseamnă să renunţi

la vechile idei. Detaşaţi-vă conştiinţa de toate ideile vechi false şi afirmaţi cu fermitate adevărata spiritualitate. Starea de orb reprezintă, de asemenea, incapacitatea noastră de a vedea ceea ce ne poate aduce binecuvântare. Când omul nu ştie că salvarea sa înseamnă realizarea dorinţei profunde a inimii, el este orb cu adevărat.

Am putea să mai menţionăm în acest capitol că toţi oamenii se nasc orbi. Ne naştem într-un mediu complex. Trebuie să învăţăm să alegem şi să diferenţiem, astfel încât, treptat, să ajungem să conştientizăm Prezenţa şi Puterea lui Dumnezeu din noi.

Oamenii au o tendinţă de a lua totul în sensul strict al cuvântului. În cotidienele noastre, putem vedea caricaturi care înfăţişează unele extravaganţe sau dovezi de incultură ale reprezentanţilor guvernului. Ştiţi că aceste desene sunt nişte alegorii vizuale. Tot la fel, Biblia este plină de alegorii reproduse prin cuvinte. Atunci când oamenii citesc în Biblie despre un orb sau un şchiop, ei se gândesc de regulă doar la defectele lor fizice.

Trebuie să înţelegem că există şi o surzenie sau o orbire lăuntrică, în care urechile sau ochii fizici să nu fie deloc afectaţi. Un om poate să fie handicapat fizic dacă, de pildă, îi este teamă să înceapă un proiect nou. Uneori oamenii refuză o promovare din cauză că le este teamă că vor da greş. Acesta este un handicap, chiar dacă picioarele fizice sunt sănătoase. Dr. Nicoll din Anglia evidenţiază faptul că transformarea semnificaţiei lucrurilor de la nivel senzorial la nivel emoţional şi mental este un act de credinţă.

Căci umblăm prin credinţă, nu prin vedere. (Corinteni II, 5: 7). Majoritatea oamenilor *umblă prin vedere*, adică iau în considerare doar înţelesul strict al oricărui lucru care le domină conştiinţa. Adevăratul orb este acela care este orb interior.

În Evanghelia lui Matei, citim: *Şi iată doi orbi, care şedeau lângă drum, auzind că trece Iisus, au strigat, zicând: Miluieştene pe noi, Doamne, Fiul lui David! Dar mulţimea îi certa ca să tacă; ei însă şi mai tare strigau, zicând: Miluieşte-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David. Şi Iisus, stând, i-a chemat şi le-a zis: Ce voiţi să vă fac? Zis-au Lui: Doamne, să se deschidă ochii noştri. Şi făcându-I-se milă, Iisus S-a atins de ochii lor, şi îndată au văzut şi I-au urmat Lui.* (Matei 20: 30 – 34)

Cei doi orbi reprezintă pe omul obişnuit de fiecare zi, care este orb intelectual şi emoţional. Noi avem o minte conştientă şi una subconştientă, deci două porţiuni diferite ale aceleiaşi Minţi unice.

Dacă nu vom alege în mod conştient doar gândurile pozitive şi nu vom medita asupra a tot ceea ce este minunat şi plin de iubire, înseamnă că intelectul nostru este orb. Dacă nu înţelegem şi nu căutăm să amplificăm în noi înţelepciunea, inteligenţa şi puterea Sinelui, vom fi orbi pentru împărăţia Cerurilor din interiorul nostru.

Un *orb* va gândi că munca grea îl va face bogat. El se va agita, se va irita, va face eforturi mari, deoarece el nu ştie că bunăstarea este o simplă stare de conştiinţă. Sentimentul de bogăţie aduce bogăţia. Încrederea în Sursa Unică eternă şi contopirea mentalului nostru cu Ea va lua forma bunăstării, sănătăţii, păcii şi a tuturor binecuvântărilor vieţii.

Tocmai am vorbit cu o tânără actriţă, care primeşte 1.000 de dolari pe săptămână pentru câteva ore de muncă. Ea mi-a spus că sunt alte actriţe mult mai drăguţe, mult mai atractive, mai educate decât ea şi care câştigă doar 100 sau 150 de dolari pe săptămână şi au roluri mai mici. Explicaţia ei era aceea că acele actriţe aveau o părere proastă despre ele şi le lipsea încrederea în sine. Erau *oarbe* şi nu ştiau că, dacă ne împovărăm viaţa pentru un bănuţ pe zi, exact atât vom primi. Dacă şi-ar spori încrederea în ele şi ar cere mai mult în conştiinţa lor, ar apărea un răspuns automat, deoarece *ţi se va da după credinţa ta.*

Acum câteva ore, am discutat cu un bărbat care părăseşte acest oraş, pentru a se angaja ca director de vânzări în San Francisco. Cu o lună în urmă, el luase un salariu foarte mic. *Ochii săi s-au deschis* urmând cursurile noastre despre semnificaţia ascunsă a cărţii lui Iov. El a început să-şi reprezinte mental imagini în care primeşte felicitări de la soţia sa pentru promovarea excelentă pe care tocmai a obţinut-o. A tot continuat să ruleze acea imagine în mintea sa până când ea s-a dezvoltat pe deplin în subconştient şi, spre marea sa încântare, s-a manifestat în viaţa lui. *Orbul* din el a început să vadă, deoarece el a reuşit să unifice armonios latura conştientă cu cea subconştientă a minţii sale. Aceste două laturi s-au sincronizat şi au fost de acord cu promovarea lui, astfel că tot ceea ce el simţea în mod subiectiv ca fiind adevărat a devenit în cele din urmă o manifestare obiectivă.

Rugăciunea mulţimii era: *Doamne, să se deschidă ochii noştri. Iisus* reprezintă trezirea voastră către Puterea Spirituală din voi şi capacitatea voastră de a vă folosi de ea pentru a vă înălţa deasupra oricărei greutăţi sau limitări.

Biblia spune: *Iisus S-a atins de ochii lor*. Atunci când atingeţi ceva,

deveniţi conştienţi de acel ceva sub forma unei senzaţii. Aţi realizat un contact, ca să spunem aşa. Voi puteţi atinge Puterea Spirituală sau Prezenţa lui Dumnezeu cu gândul, cu imaginea mentală.

Şi îndată au văzut. Aceasta înseamnă că veţi obţine un răspuns imediat din partea Spiritului din voi, a cărui natură este aceea de a răspunde. Acum v-aţi dobândit vederea, deoarece acum percepeţi mental şi vă menţineţi focalizaţi pe Puterea Spirituală din voi. Înţelegeţi natura sa şi-i oferiţi întreaga supunere şi loialitate. Creatorul ochilor voştri este şi cel care vindecă ochii voştri. Iisus va trece întotdeauna pe la voi, deoarece dorinţa voastră este Iisus al vostru. Orice problemă are o rezolvăre sau un *salvator* sub forma unei dorinţe. Aceasta se plimbă pe străzile minţii voastre chiar în acest moment. Există o *mulţime* de frici, îndoieli şi gânduri anxioase, care vor pune la încercare dorinţa pe care o aveţi şi vă vor eroda credinţa. Aceasta este *mulţimea* despre care se vorbeşte în parabolă şi care încearcă să-i împiedice pe cei orbi. *Ei însă şi mai tare strigau*, ceea ce înseamnă că trebuie să vă croiţi drum cu fermitate şi hotărâre prin noianul de gânduri negative din mintea voastră. Trebuie să le împingeţi în lături şi să aveţi ochi doar pentru salvatorul vostru, adică ţelul pe care-l aveţi.

Ţintiţi către un ţel înalt, iubiţi-l, fiţi loiali lui, îmbrăţişaţi-l cu afecţiune, lăsaţi-l să vă captiveze. În felul acesta, veţi reuşi să simţiţi Prezenţa Vindecătoare. În momentul în care vă veţi uni cu ea, Puterea Vindecătoare Infinită va curge prin canalul pe care l-aţi creat deja şi astfel vi se va răspunde la rugăciune.

N-ar trebui să cerem mai multă Lumină. Rugăciunea noastră ar trebui să sune: „O, Doamne, dă-mi ochi să pot vedea Lumina!" Lumina lui Dumnezeu a existat dintotdeauna, există şi va exista în veşnicie. Este minunat.

Capitolul 10
UNIŢI-VĂ CU PUTEREA LUI DUMNEZEU

După acestea era o sărbătoare a iudeilor şi Iisus S-a suit la Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care pe evreieşte se numeşte Vitezda, având cinci pridvoare. În acestea zăceau mulţime de bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, aşteptând mişcarea apei. Căci un înger al Domnului se cobora la vreme în scăldătoare şi tulbura apa şi

cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos, de orice boală era ţinut. Şi era acolo un om, care era bolnav de treizeci şi opt de ani. Iisus, văzându-l pe acesta zăcând şi ştiind că este aşa încă de multă vreme, i-a zis: Voieşti să te faci sănătos? Bolnavul I-a răspuns: Doamne, nu am om, care să mă arunce în scăldătoare, când se tulbură apa; că, până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Iisus i-a zis: Scoală-te, ia-ţi patul tău şi umblă. (Ioan 5: 1 – 8; pasaje corelate-Luca 13: 11 – 12)

Mulţimea de oameni era la *scăldătoare. Scăldătoarea* este conştiinţa, iar noi, cu toţii, trăim cu gândurile noastre, cu sentimentele, credinţele, opiniile şi imaginaţia noastră. Unele dintre aceste stări sunt *oarbe, şchioape, gârbovite şi slăbite*. Mai mult, omul este plin de vise, de speranţe şi aspiraţii care nu au văzut niciodată lumina zilei. Mii de oameni sunt frustraţi, nefericiţi şi bolnavi, deoarece n-au reuşit să-şi împlinească visele, idealurile, planurile. Aceste speranţe şi vise moarte simbolizează pe cei *bolnavi, orbi, şchiopi, uscaţi, care aşteaptă mişcarea apei*.

Voi aşteptaţi să se petreacă ceva? Nu mai staţi şi aşteptaţi ca Dumnezeu să facă ceva. Trebuie să începeţi voi, căci atunci când începeţi, Puterea divină începe să acţioneze în favoarea voastră. Dumnezeu v-a dotat cu tot ce aveţi nevoie. Vi s-a dăruit chiar pe Sine. De aceea, toate puterile Sale, toate calităţile şi atributele divine se află în voi, aşteptându-vă să le descoperiţi şi să le folosiţi pentru propria evoluţie.

Extindeţi-vă, desfăşuraţi-vă şi multiplicaţi binele din voi de mii de ori. Iniţiativa este a voastră. Prezenţa lui Dumnezeu vă guvernează acum toate organele, regularizând bătăile inimii şi circulaţia sanguină. Pământul, stelele, soarele şi luna, întreaga lume este aici pentru ca voi să vă bucuraţi de ele, dar dacă vreţi să transcendenţi concepţia actuală despre voi înşivă, trebuie să faceţi paşii necesari.

Începeţi chiar de acum să gândiţi constructiv şi să vindecaţi stările *oarbe, surde şi slăbite* din voi. În acest act de vindecare, rugăciunea este denumită *ospăţ*. Atunci când meditaţi la binele vostru, se cheamă că vă *ospătaţi*, adică vă uniţi în mod conştient cu acest bine. Apoi, îl faceţi parte integrantă din voi, tot aşa cum o bucată de pâine se încorporează în voi şi devine păr sau carne în trupul vostru.

Scăldătoarea are cinci pridvoare, care semnifică cele cinci simţuri. De obicei, simţurile noastre neagă realitatea pentru care ne rugăm. Mai mult, ele ne impregnează cu tot felul de zvonuri, de

credinţe false şi de limitări.

Acum, puteţi pune în aplicare învăţătura acestei parabole. Voi sunteţi Iisus, atunci când recunoaşteţi că Puterea Spirituală este omnipotentă şi veţi intra în Ierusalim (oraşul păcii) atunci când vă veţi linişti mintea şi vă veţi focaliza asupra Spiritului cel Viu şi Atotputernic din voi. Vă întoarceţi acum către Centrul vostru divin, unde veţi deveni una cu Dumnezeu. Veţi intra într-o stare de pace adâncă, Pacea lui Dumnezeu. Aţi transformat starea de îngrijorare şi teamă într-o stare de încredere şi pace lăuntrică. Iată de ce Biblia vorbeşte despre o *Poartă a Oilor*, un loc asemănător unei pieţe. Noi trăim cu toţii într-o piaţă, în fiecare moment din viaţa noastră. Vă transformaţi continuu şi săriţi imediat de la o idee la alta. Trebuie să renunţaţi la teamă, şi să începeţi să aveţi încredere în Dumnezeu şi în legile Sale. Renunţaţi la rea-voinţă şi căutaţi să manifestaţi o bunăvoinţă radiantă. Renunţaţi la *stările oarbe* legate de credinţa voastră şi căutaţi să vă convingeţi de ideea că există întotdeauna o soluţie pentru orice problemă. Meditaţi asupra acestui adevăr, şi anume, că Dumnezeu are un răspuns pentru toate şi că voi ştiţi de fapt răspunsul.

Un înger tulbura apa în scăldătoare. Îngerul este ţelul vostru, dorinţa voastră. Un bărbat de la cursurile noastre despre „Miracolele vindecării", cursuri care au stat la baza acestei cărţi, mi-a povestit că i se făcuse rău şi era foarte amărât. El avea o mare dorinţă de transformare divină, dar nu ştia cum să facă acest lucru, astfel că era foarte tulburat. Dar a învăţat apoi cum să rezolve acest conflict. *Cine intra întâi, după tulburarea apei, se făcea sănătos*. A înţeles că nimeni nu putea să intre înaintea lui. El fusese dintotdeauna în această Omniprezenţă Divină şi percepea adevărul că de fapt nu poate nimeni să-l deposedeze sau să-l fraudeze de nimic. Atunci când a înţeles că noi toţi suntem uniţi cu Dumnezeu şi că nimic nu se poate pierde, el a realizat de fapt această unitate cu Infinitul. S-a rugat şi, prin acţiunea lui Dumnezeu, relaţia lui cu celălalt bărbat implicat s-a transformat în ordine, armonie, bunătate şi iubire. El a început să vadă totul prin ochii lui Dumnezeu, iar noi ştim că Dumnezeu vede totul ca fiind perfecţiune absolută.

Cu alte cuvinte, acest om a încetat să se mai focalizeze pe haosul şi confuzia exterioară şi s-a retras în sine, invocând armonia şi transformarea divină. Imaginea exterioară confuză s-a transformat într-o imagine de ordine divină şi de pace între cei doi. Aceasta a fost o

soluţie remarcabilă. Aveţi încredere în înţelepciunea lui Dumnezeu, care cunoaşte toate căile. „Există o divinitate care ne modelează viaţa, să ne folosim de ea aşa după cum voim”.

În cadrul unuia dintre cursurile noastre despre cartea lui Iov, pe care tocmai le-am terminat, am spus audienţei că dacă vreodată au probleme şi nu pot vedea nicio ieşire, să se liniştească seara, înainte de culcare şi să mediteze asupra Prezenţei lui Dumnezeu din ei, din situaţia respectivă şi din toate celelalte persoane implicate. După câteva minute de contemplare tăcută, să supună problema respectivă Sinelui interior, fiind convinşi că ordinea se va restabili. Această procedură aprinde un foc în inimă, care va emana lumină şi căldură. În timp ce acest foc al iubirii arde în inimă, este bine ca ei să pătrundă în somn. Multe răspunsuri remarcabile au apărut în dimineaţa următoare.

Nimeni nu poate *să intre înaintea voastră*. Nimeni nu vă poate împiedica să vă realizaţi scopurile sau obiectivele. Singura putere pe care o conştientizaţi este puterea propriilor voastre gânduri. Atunci când gândiţi, acest proces este chiar acţiunea lui Dumnezeu. Gândurile voastre sunt cele care determină Puterea lui Dumnezeu să acţioneze pentru voi. Nu există nimic care să se poată opune, să provoace sau să pună beţe-n roate atunci când acţionează Puterea Divină. Nu pot exista două puteri infinite. Dacă ar exista, atunci una ar neutraliza acţiunea celeilalte şi nu ar mai fi nicio ordine. Nu pot exista două infinituri; aşa ceva este de neconceput, iar matematic, este imposibil.

Troward ne spune că Infinitul acţionează ca o unitate, ca un întreg, ca o armonie. Mintea voastră trebuie să acţioneze ca o unitate, trebuie să aveţi sentimentul că sunteţi una cu idealul vostru. Dacă mintea voastră este divizată prin faptul că acceptaţi ideea că mai există şi o altă putere, nu veţi ajunge nicăieri şi veţi intra într-un mare impas. Mintea este divizată, din cauză că cele două idei se contracarează una pe cealaltă. Voi trebuie să fiţi arbitrul şi să ajungeţi la o decizie, concluzionând că există o singură Putere. Ştiind aceasta, vă veţi elibera de teamă. Dorinţa fără teamă înseamnă realizare.

Spuneţi-i minţii voastre că sugestiile altora, prejudecăţile şi fricile omenirii nu au nicio putere asupra voastră. Condiţiile şi sugestiile exterioare din partea altora nu pot constitui cauze. Gândul vostru este cel care controlează. Dacă spuneţi că cineva v-a rănit sau v-a înfuriat, înseamnă că voi aţi permis acelor gânduri negative să se

manifeste. A fost greşeala voastră şi nu a celeilalte persoane. Cealaltă persoană nu este deloc responsabilă pentru modul în care gândiţi voi despre ea sau pentru modul în care gândiţi voi în general. Atunci când vă gândiţi la Dumnezeu, sunteţi una cu Puterea Sa divină. Sursa este Iubirea şi aceasta nu cunoaşte frica.

Până când vin eu, altul se coboară înaintea mea. Aţi spus vreodată aşa ceva? Poate că nu, dar aţi auzit pe alţii zicând „A fost vina lui John", „Dacă n-ar fi fost Mary sau Johnny, aş fi fost promovat". Dacă spuneţi ceva de genul acesta, credinţa voastră este ştirbită şi nu mai sunteţi dăruiţi Puterii Unice. *Eu sunt Dumnezeu şi nu există alt Dumnezeu în afară de Mine.*

Sunt sigur că ştiţi foarte bine că nimeni nu poate să spună EU SUNT în locul vostru. Această declaraţie este făcută la persoana întâi, timpul prezent. Ea înseamnă că voi acceptaţi Prezenţa lui Dumnezeu ca fiind Cauza sau Creatorul. Observaţi că de câte ori vă adresaţi surorii sau fiului, voi spuneţi „Tu eşti". Când vorbiţi la persoana a treia, spuneţi „Ei sunt" sau „Ea este" etc.

Una dintre studentele mele de la cursurile de religie despre Evanghelia lui Ioan (vedeţi lucrarea mea *Pacea din voi*) şi-a spus: „Am puterea de a spune EU SUNT. Nimeni nu poate să spună aceasta în locul meu. Eu cred acum că EU SUNT ceea ce doresc să fiu. Trăiesc, acţionez şi-mi impregnez fiinţa cu această stare mentală şi nicio persoană, loc sau lucru nu poate trece înaintea mea şi nu mă poate împiedica să devin ceea ce doresc; căci, *mi se va da mie. după credinţa mea*". Ea a făcut o demonstraţie remarcabilă, folosind rugăciunea de mai sus.

Omul neputincios este acela care nu ştie unde stă puterea şi crede că ea este în afara lui. În simbolismul numeric al Bibliei, cei *treizeci şi opt* de ani înseamnă momentul de recunoaştere a Prezenţei lui Dumnezeu şi vârsta spirituală. Numărul *treizeci* se referă la trinitate sau la munca creatoare a propriei minţi, *opt* înseamnă octava sau capacitatea omului de a se ridica mai sus, prin cunoaşterea legilor mentale şi spirituale. Trinitatea semnifică gândul, sentimentul şi cea de-a treia componentă: credinţa în bine sau în Dumnezeu, care se naşte din fuziunea celor două. Atunci când ideile voastre sunt susţinute de un sentiment sau o emoţie, atunci cele două devin una şi voi veţi deveni împăcaţi, iar Dumnezeu este, după cum ştim, Pacea. Voi puneţi în mod constant această trinitate în acţiune. Ouspenski obişnuia

să numească acest al treilea element care este obţinut, *elementul neutru*. Noi îl numim Dumnezeu.

Puteţi reînvia în voi ideea de sănătate perfectă, invocând cu credinţă şi simţire profundă Principiul Vindecător, cerându-i să vă transforme întreaga fiinţă într-un model divin perfect, plin de armonie, sănătate şi pace.

Am citit un articol remarcabil, care a apărut acum câţiva ani în revista *Nautilus*. Articolul este scris de către Frederick Elias Andrews din Indianapolis. El relata în articol că, pe când era copil, fusese declarat incurabil. A început atunci să se roage fervent şi, dintr-un schilod cu mâinile şi genunchii deformaţi, a ajuns un bărbat sănătos, puternic şi clădit armonios. Acest tânăr a decis ceea ce dorea, adică o sănătate perfectă, şi a procedat în consecinţă. El şi-a creat propriile afirmaţii, absorbind mental calităţile pe care şi le dorea. A tot repetat rugăciunea sa, iar şi iar: „Sunt întreg, perfect, puternic, iubitor, armonios şi fericit". A perseverat îndelung şi relata că această rugăciune era ultima pe buzele sale înainte de a adormi şi primul lucru pe care-l spunea dimineaţa la trezire. El se ruga asemenea şi pentru alţii. Trimiţându-le gânduri de iubire şi sănătate. Această atitudine a minţii şi această modalitate de rugăciune au făcut ca gândurile sale să se întoarcă la el multiplicate. Ca şi lui Iov cel din vechime, care se ruga pentru prietenii lui, Dumnezeu i-a dat de două ori mai mult decât avusese înainte. Credinţa şi perseverenţa lui au fost răsplătite din belşug. Îi mai veneau în minte şi gânduri negative, dar el nu le întreţinea. Când apăreau gânduri de gelozie, teamă sau îngrijorare, începea să facă afirmaţiile sale obişnuite. Modalitatea de a scăpa de gândurile de teamă este să aprindem lampa iubirii, care arde veşnic în inima noastră.

Omul din Biblie avusese acea infirmitate *treizeci şi opt de ani*. Am discutat deja despre trinitate. Numărul *opt* este adăugat atunci când vindecarea are loc. *Opt* este compus din două cercuri, care reprezintă interacţiunea sincronă sau armonioasă dintre mintea conştientă şi cea subconştientă sau dintre idee şi sentiment. Atunci când dorinţa şi emoţia se pun de acord, nu mai există nicio contradicţie şi apare vindecarea.

Comanda dată de Iisus: *Ridică-te, ia-ţi patul tău şi umblă* reprezintă vocea autorităţii, bazată pe convingere interioară, care vă spune că sunteţi vindecaţi. Noi chiar putem să auzim sunetul interior

al credinţei noastre. Este ca o veritabilă comandă lăuntrică. *V-aţi luat patul şi aţi mers*, ca un om liber. Toate acestea se petrec în ziua de *sabat (de sâmbătă)*.

Sabatul este acea certitudine interioară care apare în urma rugăciunii adevărate. Este o stare a minţii în care sunteţi nemişcaţi, netulburaţi, calmi, deoarece sunteţi tot aşa de siguri că idealul vostru se va împlini, precum sunteţi siguri că soarele va răsări din nou mâine dimineaţă. Atunci când aţi ajuns la acceptarea mentală completă, vă *odihniţi în ziua de sabat* şi aveţi convingerea interioară că „S-a împlinit". *Şi era într-o zi de sabat când s-a vindecat.*

Capitolul 11
IMPOSIBILUL DEVENIT POSIBIL

Voi da acum un exemplu de tehnică miraculoasă de vindecare, şi anume, învierea lui Lazăr, menţionată în capitolul 11 din Evanghelia lui Ioan. Semnificaţiile detaliate ale acestui capitol minunat se regăsesc în lucrarea mea *Pacea din voi*, în care am interpretat toată Evanghelia lui Ioan.

Lazăr reprezintă orice stare moartă, orice dorinţă, plan, ideal neîmplinit, care a îngheţat undeva în interior şi nu a mai ajuns să fie reprodus în experienţa voastră. Mai poate reprezenta dorinţa voastră de însănătoşire, care nu a reuşit să se materializeze.

Iisus care a ajuns la mormântul lui Lazăr vă reprezintă pe voi şi conştientizarea Puterii care vă poate reînvia idealul, ce fusese acoperit de multă vreme cu piatra de mormânt a fricii, îndoielii şi anxietăţii şi a fost îngropat în mormântul subconştientului.

Iisus a spus: Daţi la o parte piatra. Piatra superstiţiei, a fricii. şi a ignorantei trebuie înlăturată. Marta reprezintă punctul de vedere lumesc, cel care vă spune: *Doamne, deja miroase, că este a patra zi. Patru* reprezintă starea completa, manifestata, încheiată. După cum se prezenta situaţia, se părea că nu mai exista nicio speranţă şi că starea aceea era iremediabilă. Dar în ciuda circumstanţelor exterioare extrem de evidente, chiar şi atunci când lumea întreagă va nega realitatea pentru care voi vă rugaţi, *dacă voi veţi crede, veţi vedea Gloria lui Dumnezeu*.

Cu alte cuvinte, dacă nu veţi da atenţie evidenţei pe care o recepţionaţi prin simţuri şi veţi merge înainte, contemplând realitatea

pentru care vă rugaţi, veţi vedea Gloria lui Dumnezeu, veţi vedea răspunsul la rugăciunea voastră. *A crede* înseamnă a trăi cu toată încrederea acea realitate pentru care vă rugaţi. Gândul vostru este credinţa voastră şi ceea ce gândiţi, aceea veţi deveni. Trăiţi cu sentimentul lucrului împlinit şi se va produce o schimbare atomică şi moleculară în corpul bolnav, care să se potrivească noului model mental.

Piatra este ridicată dacă veţi refuza să daţi putere bolii sau fricii. Dacă daţi toată atenţia şi puterea lui Dumnezeu, *piatra va fi înlăturată* şi nu veţi mai fi apăsaţi de greutăţile lumii. Noua atitudine mentală este *îngerul care dă piatra la o parte*, acea piatră a fricii şi a credinţei false.

Voi sunteţi acum *Iisus care şi-a ridicat ochii în sus şi a zis: Părinte, îţi mulţumesc că M-ai ascultat. Eu ştiam că întotdeauna Mă asculţi, dar pentru mulţimea care stă împrejur am zis, ca să creadă că Tu M-ai trimis. Şi zicând acestea, a strigat cu glas mare: Lazăre, vino afară!* (Ioan 11: 41 – 43). Aceste ultime versete dau o dimensiune extraordinară rugăciunii. Atitudinea de recunoştinţă face minuni.

Cu mulţi ani în urmă, un prieten de-al meu care avea tuberculoză, a luat aceste cuvinte minunate din Biblie: *Îţi mulţumesc, Doamne, că m-ai ascultat şi ştiu că Tu mă auzi întotdeauna* şi a început să se roage în felul acesta. Tatăl lui pământesc i-a dat întotdeauna tot ceea ce i-a promis. Odată, i-a promis o excursie în Franţa (el trăia în Irlanda). Excursia trebuia să aibă loc în luna august, dar promisiunea fusese făcută în luna mai. El îşi amintea cât de entuziasmat era atunci, cum fierbea tot de emoţie şi aşteptare. El a trăit toate aceste sentimente cu intensitate, chiar dacă excursia încă nu avusese loc, deoarece i se promisese. Era foarte sigur că va pleca, deoarece tatăl său nu-l dezamăgise niciodată.

Ştiind toate acestea, el şi-a spus: „De ce să nu fiu recunoscător Tatălui meu Ceresc pentru promisiunea de sănătate perfectă, din moment ce ştiu cu siguranţă că El mă aude întotdeauna şi că-mi spune: *Îţi voi reface sănătatea şi-ţi voi vindeca rănile*?" Astfel, de 2 – 3 ori pe zi, el se relaxa îşi odihnea mintea, apoi îşi imagina că vorbeşte cu Prezenţa Vindecătoare Invizibilă din el şi-i spune „Mniţumesc, mulţumesc", din nou şi din nou. A procedat astfel, până când mintea lui s-a saturat cu acest sentiment de recunoştinţă. După trei săptămâni, toate testele medicale au ieşit negative. El îşi atrăsese binecuvântarea

lui Dumnezeu. Deoarece meditase mereu la armonia şi perfecţiunea lui Dumnezeu, considerând că deja i-a fost acordată Graţia, a ajuns să se manifeste în viaţa lui. Prin contemplarea Păcii, a Ordinii, a Puterii Vindecătoare a lui Dumnezeu, s-a produs o rearanjare completă a atomilor corpului său. El a devenit ca o bucată de oţel magnetizată, care atrage către sine tot o bucată de oţel şi nu nichel sau alte metale, în starea de boală, fusese demagnetizat, atomii erau încă prezenţi, dar încetaseră să radieze armonie, sănătate şi pace. Sentimentul său de recunoştinţă şi credinţa în Puterea Vindecătoare au atras ca un magnet sănătatea, vitalitatea, armonia şi pacea.

Faceţi precum omul de mai sus, renunţaţi la credinţa falsă că sunt anumite puteri care vă menţin în starea de boală şi pe care voi n-o puteţi controla. Vizualizaţi-vă exact. aşa cum doriţi să fiţi, fericiţi, sănătoşi, strălucitori, puternici. Identificaţi-vă cu aceste calităţi şi nu acceptaţi nimic altceva. Renunţaţi complet la orice teamă şi nu mai credeţi în aşa-zisele cauze sau puteri care v-au adus în starea în care sunteţi. Respingeţi categoric şi cu forţă toate credinţele false. Aveţi încredere în Puterea Supremă, care acţionează prin sentimentele şi credinţa voastră. Dacă procedaţi astfel, veţi deveni un veritabil magnet mental şi spiritual şi veţi atrage inevitabil armonia, sănătatea, pacea şi fericirea.

Cei trei paşi din procesul învierii lui Lazăr din morţi sunt:

1. Recunoaşteţi ca şi cauză supremă propria voastră conştiinţă.

2. Acceptaţi ideea de sănătate perfectă şi trăiţi tot timpul cu ea în minte. A crede înseamnă a trăi cu ideea, a-i da viaţă.

3. Convingerea inevitabilă care apare în urma celor doi paşi anteriori devine puternică. Sunteţi acum pătrunşi de starea că sunteţi exact ceea ce aţi dorit să fiţi.

Vocea voastră este acum vocea autorităţii, care vă spune din interior: *Lazăre, vino afară!*

Aceasta este comanda interioară a celui care ştie că *Eu şi Tatăl una suntem.*

Capitolul 12
O RUGĂCIUNE PENTRU VINDECARE

Vindecarea individuală va fi întotdeauna cea mai convingătoare

dovadă a puterii rugăciunii. Acum aproximativ 35 de ani, m-am vindecat de o boală folosind o rugăciune bazată pe Psalmul 138. Tocmai auzisem o interpretare a acestui Psalm şi meditam intens asupra profunzimii sale:

Că Tu ai zidit rărunchii mei, Doamne, Tu m-ai alcătuit în pântecele mamei mele. Te voi lăuda că sunt o făptură aşa de minunată. Minunate sunt lucrările Tale şi sufletul meu le cunoaşte foarte. Nu sunt ascunse de Tine oasele mele, pe care le-ai făcut întru ascuns, nici fiinţa mea pe care ai urzit-o ca în cele mai de jos ale pământului. Cele nelucrate ale mele le-au cunoscut ochii Tăi şi în cartea Ta toate se vor scrie; zi de zi se vor săvârşi şi niciuna din ele nu va fi nescrisă.

Acest Psalm minunat, inspirat, ne învaţă că trupul şi organele sale iau la început forma unei idei, mai înainte de a se manifesta în plan fizic, iar acest fenomen este la fel de sigur ca şi acela că un sculptor are mai întâi o idee în minte, care va deveni mai târziu un lucru manifestat, o realitate obiectivă. Inteligenţa Creatoare creează şi modelează corpul întreg. Ea trebuie să ştie şi cum să-l vindece. Psalmul ne spune că *în cartea Ta erau scrise toate organele care-mi erau rânduite*. Cartea reprezintă Principiul Vieţii, unde sunt înscrise arhetipurile tuturor organelor.

Folosind acest Psalm ca bază pentru rugăciunea mea, m-am rugat foarte simplu, după cum urmează:

„Trupul meu a fost făcut în secret de Dumnezeu, înţelepciunea Lui mi-a creat toate organele, ţesuturile, muşchii şi oasele. Puterea Lui Vindecătoare îmi saturează mintea şi corpul, făcându-mă întreg şi perfect. Îţi mulţumesc. Minunate sunt lucrările Tale".

M-am rugat cu voce tare timp de cinci minute, de 2 – 3 ori pe zi, repetând această rugăciune simplă. După trei luni, pielea mea era din nou perfect sănătoasă.

Minunate sunt lucrările Tale, iar sufletul meu ştie bine aceasta.